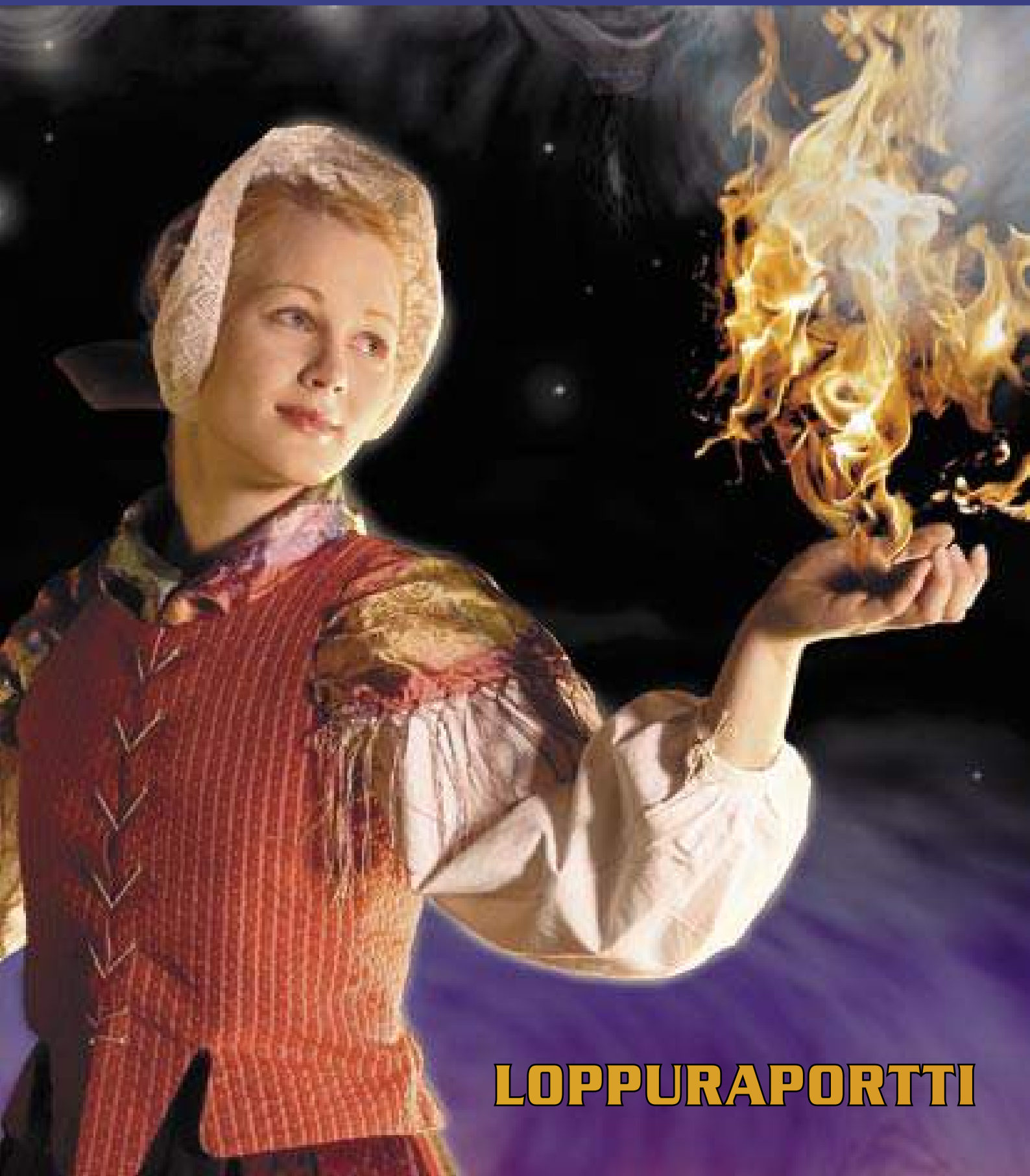

VALTAKUNNALLISET KOTISEUTUPÄIVÄT

SALON SEUDULLA 9.-12.8.2007

LOPPURAPORTTI

Toimitus:
Mona Aaltonen
Päivi Kallio
Mirjam Martevo
Maarit Saari

Kuvat:
Hannes Aaltonen
Mona Aaltonen
Pasi Leino
Satu-Maaria Mäkipuro

Kannen kuva:
Jarmo Markkanen
Kuvamanipulaatio Satu-Maaria Mäkipuro

Taitto:
Kanteletar Niiranen

Paino:
Sälekarin kirjapaino Oy, Somero

SISÄLLYSLUETTELO

1. SAVUMERKISTÄ KÄNNYKKÄÄN

59. Valtakunnalliset kotiseutupäivät Salon seudulla 9.-12.8.2007

- 1.1. Kaupunginjohtaja Matti Rasilan yhteenveto 3
1.2. Maakuntajohtaja Juho Savon katsaus 4

2. KOTISEUTUPÄIVIEN VALMISTELUHISTORIA

- 2.1. Yleistä 5
2.2. Teema 5

3. ORGANISAATIO

- 3.1. Järjestäjät 5
3.2. Toiminnalliset vastuhenkilöt 8
3.3. Yhteistyökumppanit 9
3.4. Toimitilat ja toimihenkilöt 9
3.5. Alueelliset toimijat 11

4. MARKKINOINTI JA TIEDOTUS

- 4.1. Messut ja tapahtumat 11
4.2. Ilmoitukset 12
4.3. Tiedottaminen 12
4.4. Painotuotteet 12

5. OSALLISTUMINEN

- 5.1. Ilmoittautuminen 13
5.2. Osallistumismaksut 13
5.3. Majoitus 15
5.4. Kassit ja nimineulat 15

6. MUU TOIMINTA

- 6.1. Ruokailu ja kahvio 15
6.2. Kuljetus 15
6.3. Mediayhteydet 15
6.4. Liputus 15

7. OHJELMA

- 7.1. Varsinainen ohjelma 16
7.1.1. Torstai 9.8. Viestintää! 16
7.1.2. Perjantai 10.8. Virallisesti ja viihteellä 16
7.1.3. Lauantai 11.8. Reissun päällä ja kaupungilla 19
7.1.4. Sunnuntai 12.8. Juhlitaan 21
7.2. Museot ja näyttelyt 23
7.3. Teatterit 25
7.4. Muut tapahtumat 25

8. TALOUS 29

9. YHTEENVETO

- 9.1. Pääsihteerin sanat 31
9.2. Osallistujakyselyn tulos 31

LIITTEET

- Liite 1** Sopimus vuoden 2007 valtakunnallisten kotiseutupäivien järjestämisestä 34

Seminaari 9.8.

- Liite 2** Seminaarin esitelmöitsijät 36
Liite 3 Seminaarialustus, Kari Immonen 37
Liite 4 Seminaarialustus, Maija Rautamäki 38
Liite 5 Seminaarialustus, Kaari Utrio 40
Liite 6 Seminaarialustus, Veijo Hietala 41
Liite 7 Seminaarialustus, Leena Tähtinen 42
Liite 8 Seminaarialustus, Yrjö Neuvo 43
Liite 9 Seminaarialustus,
Satu Mikkonen-Hirvonen 44

Keskustelukamarit 10.8.

- Liite 10** I Kulttuuriympäristö kaavoituksessa 45
Liite 11 II Monikulttuurinen kotiseutu 48
Liite 12 III Kotiseututalot ja kotiseutumuseot 49
Liite 13 IV Kotiseutu- ja kyläyhdistykset 50

Suomen Kotiseutuliiton vuosikokous ja tiedotteet

- Liite 14** Suomen Kotiseutuliiton
vuosikokouksen pöytäkirja 56
Liite 15 Tiedote Kotiseutuliiton
kunniajäsenistä 61
Liite 16 Tiedote ansiomitalisteista 2007 62
Liite 17 Tiedote vuoden kaupunginosa-
nimeämisestä 65
Liite 18 Tiedote vuoden kotiseututeosta 66
Liite 19 Vuonislahden vastauskirje 67
Liite 20 Toiminnanjohtajan katsaus 68

Avajaiset 10.8.

- Liite 21** Suomen Kotiseutuliiton hallituksen
puheenjohtaja Heikki Kukkosen puhe 71
Liite 22 Varsinais-Suomen liiton maakuntavaltuuston
puheenjohtaja Risto Ervelän tervehdys 72
Liite 23 Salon kaupungin sivistystoimintomitali-
johtaja Petri Moilasen tervehdys 73
Liite 24 Sana- ja kuvataidekilpailun palkintojen jako,
mediatiedote 74

Pääjuhla 12.8.

- Liite 25** Salon kaupunginvaltuuston
puheenjohtaja Jyrki Toivosen puhe 75
Liite 26 Maaherra Rauno Saaren tervehdys 77
Liite 27 Eduskunnan puhemies
Sauli Niinistön puhe 78
Liite 28 Suomen Kotiseutuliiton puheenjohtaja
Pekka Laaksosen puhe 79

- Liite 29** Osallistujaluettelo 80

1. SAVUMERKISTÄ KÄNNYKKÄÄN

59. VALTAKUNNALLISET KOTISEUTUPÄIVÄT

SALON SEUDULLA 9. – 12.8.2007

1.1. KAUPUNGINJOHTAJA MATTI RASILAN YHTEENVETO

Kotiseutupäivät seudun identiteetin tukijana

Kotiseutupäivät vietettiin Salossa ja Salon seudulla jo toisen kerran. Ensimmäisen kerran niitä vietettiin vuonna 1972, jo silloin seudun yhteisvoimin.

Ajatukset kotiseutupäivien järjestämisestä Salossa kehkeytyivät käytännön tasolle vuoden 2003 aikana. Salon seudun kotiseutuyhdistykset puuhamiehensä, kotiseutuneuvos Osmo Koskisen johdolla yhdessä Varsinais-Suomen liiton edustajien kanssa, olivat yhteydessä Suomen Kotiseutuliittoon päivien järjestämisestä. Sen tuloksena Kotiseutuliitto varasi Salolle/Salon seudulle mahdollisuuden järjestää Valtakunnalliset Kotiseutupäivät vuonna 2007.

Asiaa oli valmisteltu siltä pohjalta, että vastuullinen järjestäjätaho ja anoja olisi Salon kaupunki, mutta tapahtuma järjestettäisiin seudun kuntien yhteistyönä laatimalla sopimus seudun kuntien kanssa toiminnallisten ja taloudellisten vastuiden jakamisesta. Näin tapahtuikin. Salon kaupunginhallitus päätti kokouksessaan 1.12.2003 anoa Suomen Kotiseutuliitolta oikeutta järjestää Valtakunnalliset Kotiseutupäivät Salossa vuonna 2007. Kotiseutuliitto myönsi oikeuden päivien järjestämiseen. Seudun kuntien kesken laadittiin sopimus toiminnallisten ja taloudellisten vastuiden jakamisesta ja Varsinais-Suomen liitto myönsi tarkoitusta varten 20 000 euron avustuksen. Näin oli toteutunut seudullamme vakiintunut periaate: seudullinen tapa ajatella ja seudullinen tapa toimia.

Kotiseutupäivien järjestämisen valmistelu ajoittui sopivasti samaan tahtiin seudun kuntien yhteistyön tiivistämisen ja mahdollisen kuntaliitoksen valmistelun kanssa. Lopputuloksena oli, että kun Kotiseutupäivät järjestettiin elokuussa 2007, seudun kymmenen kuntaa olivat pari kuukautta aikaisemmin tehneet lopullisen päätöksen muodostaa uusi 54 000 asukkaan kaupunki.

Päätettäessä anoa oikeutta päivien järjestämiseen, sitä perusteltiin seudun matkailun tukemisella, seudun tunnettavuuden lisäämisellä, alueen oma-leimaisten tuotteiden tunnetuksi tekemisellä sekä kotiseutuyhdistysten aktivoimisella ja verkostoitumisella. Jälkeenpäin saatoimme ilolla todeta, että esitetyt perustelut toteutuivat erinomaisesti.

Kotiseutupäivät haluttiin toteuttaa niin, että niistä muodostuisi Salon seudun näköiset. Retkikohteina korostuivat erityisesti seudun historia, kartanokulttuuri, meri ja saaristo. Ohjelma rakennettiin ja vietiin läpi omin voimin ja omista lähtökohdista aina juhlaillallisen ohjelmaa, menua, kattausta ja tarjoilua myöten. Salossa vuosittain vietettävä Salo-päivä ja kesätorstaisin tuhansia ihmisiä keräävä ohjelmallinen Salon iltatori yhdistettiin Kotiseutupäivien ohjelmaan. Kaikki toteutettiin talkootyönä Salon kaupungin, seurakunnan, yhdistysten ja järjestöjen yhteistyönä.

Kokemus päivien järjestämisestä osoitti, että päivien järjestämiselle asetetut tavoitteet toteutuivat yli odotusten. Kotiseutuyhdistysten toiminta aktivoitui, paikallisen identiteetin merkitys viihtyvyystekijänä selkiytyi, yhteishenki vahvistui ja talousarviokin piti. Erityisen myönteiseksi kokemukseksi muodostui seminaari ”tuhat viestiä – sata tapaa”. Se oli tapahtuma, jossa alansa huippuosajat onnistuivat luomaan yleisölle ainutlaatuisen elämyksen viestinnän ihmeellisestä maailmasta.

Haluan välittää parhaat kiitokset Suomen Kotiseutuliitolle ja Varsinais-Suomen liitolle siitä, että saimme järjestää Kotiseutupäivät ja paikallisille toimijoille siitä, että teitte sen erinomaisella tavalla!

Matti Rasila, kaupunginjohtaja, Salo

1.2. MAAKUNTAJOHTAJA JUHO SAVON TERVEHDYS

Varsinais-Suomen liitto osallistui Valtakunnallisten Kotiseutupäivien järjestelykustannuksiin 20 000 eurolla, koska näki tärkeäksi sen, että kotiseutupäivät järjestetään pitkästä aikaa ”Varsinaisessa Suomessa”. Aiemmin Kotiseutupäivät on järjestetty Varsinais-Suomessa vuonna 1987. Järjestäjänä oli tuolloin Naantalın kaupunki.

Salon kaupunki otti Kotiseutupäivien järjestelyvastuun yhdessä Salon seudun kuntien kanssa ajankohdanaan, jolloin kuntaliitossuunnitelmat olivat kuumimmillaan. Nämä asiat eivät kuitenkaan sulkeneet pois toisiaan, päinvastoin, nyt voitiin käytännössä kokeilla yhteistyön toimivuutta. Toimihan se. Vaikka päivien pääpaikkana oli Salon kaupunki, oli koko Salon naapurusto huomioitu järjestämällä sinne toinen toistaan onnistuneempia tutustumisretkiä.

Yhteiskunnallinen rakennemuutos on jo pitkään tyhjentänyt maaseutua ja autioittanut kyliä. Samanaikaisesti suuret kasvukeskukset ovat vetäneet asukkaita entistä enemmän puoleensa. Kuntaliitosalueiden kaupungeissa tarvitaan poliittisten päätösten lisäksi kaupunginosayhdistyksiä, jotta kasvupaineissa ei tuhottaisi niiden perinteitä ja identiteettiä. Vastaavasti maaseutualueella tarvitaan kylätoimikuntia, jotta maaseutu pysyisi elävänä. Kotiseutuyhdistysten elinvoima on aktiivisissa, vapaaehtoisvoimin toimivissa jäsenissä, jotka kokevat oman kotiseutunsa historian ja kulttuurin vaalimisen arvoiseksi asiaksi. Aktiivisten asukkaiden, maaseudun vetovoimaisuuden ja uuden teknologian yhteistyöllä maaseudulle voidaan synnyttää uudenlaista yrittäjyyttä, matkailuja ja palveluja.

Valtakunnallisia Kotiseutupäiviä voidaan hyvällä syyllä pitää nykyään myös matkailuhankkeena. Kun kaupunginosayhdistysten ja kylätoimikuntien jäsenet kokoontuvat tapaamaan toisiaan vuosittain eri puolilla maata, hyötyvät siitä mm. järjestävän alueen majoitus-, ruoka-, ja kuljetusalan yrittäjät. Yksittäiset ihmiset saavat myös ideoita muiden alueiden toimijoiden toimintatavoista ja voivat hyödyntää hyviä käytäntöjä omalla kotiseudullaan.

Turun valinta Euroopan kulttuuripääkaupungiksi vuonna 2011 tulee olemaan lähivuosina maakunnan kulttuuritoimijoille, myös kotiseutuyhdistyksille, mahdollisuus keskittää voimavarojaan ja tehdä kuntarajoista piittaamatonta yhteistyötä tuon mittavan hankkeen onnistumiseksi.

Lopuksi Varsinais-Suomen liitto kiittää Salon seudun Kotiseutupäivien hallintoa sen järjestämästä toimivasta organisoinnista sekä kaikkia niitä toimikuntia ja yksittäisiä toimijoita, joiden avulla päivät onnistuivat. Suuri kiitos kuuluu myös Kotiseutupäivien pääsihteerille, jonka vaativana tehtävänä on ollut nivota yhteen eri osa-alueet ja tehdä niistä näytävä kokonaisuus.

Turussa lokakuun 11. päivänä 2007

Juho Savo
maakuntajohtaja
Varsinais-Suomen liitto

2. KOTISEUTUPÄIVIEN VALMISTELUHISTORIA

2.1. YLEISTÄ

Valtakunnalliset kotiseutupäivät merkitsevät maamme aktiiviselle kotiseutuväelle vuoden päätapahtumaa. Suomen Kotiseutuliiton asettamien sisältö- tavoitteiden mukaisesti päivillä tehdään tunnetuksi järjestävää aluetta, tuodaan esille tärkeitä teemoja, vaihdetaan ajatuksia ja kokemuksia, saadaan vi- rikkeitä ja koetaan elämyksiä monipuolisen ohjel- man myötä sekä edistetään alueellista yhteistyötä. Kotiseutupäivien yhteydessä pidetään myös Suomen Kotiseutuliiton sääntömääräinen vuosikokous, jossa luovutetaan kotiseututyön ansiomitalit sekä julkiste- taan Vuoden kaupunginosa ja Vuoden kotiseututeko.

Kotiseutuneuvos Osmo Koskisen aloitteesta Salon kaupunginhallitus päätti kokouksessaan 1.12.2003 § 1034 anoa Suomen Kotiseutuliitolta oikeutta jär- jestää toistamiseen Valtakunnalliset kotiseutupäivät Salossa. Ensimmäisen kerran kotiseutupäivät järjes- tettiin vuonna 1972. Suomen Kotiseutuliitto suh- tautui myönteisesti kaupungin anomukseen. Salo ja liitto allekirjoittivat 18.5.2004 sopimuksen vuoden 2007 Valtakunnallisten kotiseutupäivien järjestämi- sestä. Sopimus liitteenä (Liite 1).

Alusta alkaen oli selvää, että tapahtuman järjeste- lyissä ovat mukana kaikki Salon talousalueen kun- nat maakunnallista osaamista unohtamatta. Tämä kokonaisuus huomioon ottaen vahvistettiin kotiseu- tupäivien päätoimikunnan ensimmäisessä kokouk- sessa 20.4.2005 päätoimikunnan ja järjestelytoimi- kunnan kokoonpanot. Samassa kokouksessa vahvis- tettiin myös tapahtuman ajankohta, 9. – 12.8.2007, sekä päivien teema, ”Savumerkistä kännykkään”.

2.2. TEEMA

Teema ”Savumerkistä kännykkään” mahdollisti ajassa liikkumisen menneisyydestä nykyisyyteen. Historiallisten löytöjen perusteella tiedetään, että Salon seudulle suuntautui viikinkiretkiä jo vuoden 800 paikkeilla. Kotiseutuneuvos Osmo Koskisen mukaan jo silloin sytytettiin merkkitulua. Ensimmäi- sen kidekoneen valmistuminen Salossa 1920-luvulla käynnisti salolaisen elektroniikkateollisuuden. Ki- dekonetta seurasivat mustavalko- ja väritelevisiot, langattomat matkapuhelimet ja nykyaikaiset multi- medialaitteet. Viestinnässä oltiin siirrytty savumer- keistä kännyköihin.

3. ORGANISAATIO

3.1. JÄRJESTÄJÄT

Kotiseutupäivien järjestämisestä vastasivat Suomen Kotiseutuliitto, Varsinais-Suomen liitto, Salon kau- punki, Someron kaupunki, Halikon, Kiikalan, Kis- kon, Kuusjoen, Muurlan, Perniön, Perttelin, Suo- musjärven ja Särkisalon kunnat yhteistyössä alu- een kotiseutuyhdistysten kanssa. Ensimmäistä ker- taa kotiseutupäivien pitkän historian aikana järjes- täviä kuntia oli mukana yksitoista. Päävastuun jär- jestelyistä kantoi Salon kaupunki.

Suomen Kotiseutuliiton ohjeiden mukaisesti Valta- kunnallisten kotiseutupäivien valmisteluun ja suun- nitteluun perustettiin päätoimikunta, järjestelytoi- mikunta sekä kahdeksan toimikuntaa.

Päätoimikunta

Päätoimikunta loi pohjan kotiseutupäivien järjeste- lyille, seurasi toimikuntien työn edistymistä ja vah- visti järjestelytoimikunnan päätökset.

Päätoimikunnan jäsenet:

Kukkonen Heikki, puheenjohtaja, Suomen
Kotiseutuliiton hallituksen puheenjohtaja
Aaltonen Mona, pääsihteeri, Salon kaupunki
Enestam Jan-Erik, Västanfjärd
Haapanen Hannu, Kuusjoki-Seura ry.
Halme Martti, Kisko-Seura ry.
Haltsonen Leo, Someron kaupunki
Hemmilä Pertti, Halikko
Hietanen Jyrki, Muurlan kunta

Hyytiäinen Maija-Liisa, Somero-Seura ry.
 Kallio Päivi, Salon kaupunki
 Kivirinta Jouko, Halikon kunta
 Koskinen Osmo, Salo-Uskelan Seura ry.
 Kostet Juhani, Turun maakuntamuseo
 Laxell Jouko, Salo
 Lehtinen Kari, Särkisalon kunta
 Levomäki Riku-Matti, Salon Seudun Kehittämiskeskus
 Manni Riitta, Kiikalan kunta
 Martevo Mirjam, Salon kaupunki
 Moilanen Petri, Salon kaupunki
 Nummentalo Juhani, Salon kaupunki
 Nurminen Anna-Liisa, Salo-Uskelan Seura ry.
 Oksanen Leena, Perttelin kunta
 Peijonen Antero, Perniön Kotiseutuyhdistys ry.
 Pukari Jouko, Salo-Uskelan seurakunta
 Pursiainen Erkki, Rikala-Seura ry.
 Railo Juhani, Suomen Kotiseutuliitto
 Rasila Matti, Salon kaupunki
 Roos Jukka, Perniö
 Saarimaa Hanna-Maija, Muurlan kotiseutuyhdistys ry.
 Saarinen Heikki, Suomen Kotiseutuliitto
 Savo Juho, Varsinais-Suomen liitto
 Seppälä Harri, Perttelin kotiseutuyhdistys ry.
 Sinnelä Terhi, Suomenselän kunta
 Sola Aarno, Kuusjoen kunta
 Tanner Markku, Suomen Kotiseutuliitto
 Toivonen Jyrki, Salon kaupunki
 Turunen Matti, Somerniemi-Seura ry.
 Vanhatalo Pentti, Perniön kunta
 Willgren Seppo, Meripirtin Kerho ry.
 Vuoristo Hannu, Kiikala-Seura ry.

Päätoimikunta kokoontui:

20.4.2005
 4.10.2005
 15.5.2006
 16.3.2007
 5.12.2007

Järjestelytoimikunta

Järjestelytoimikunta koostui toimikuntien puheenjohtajista, Salon kaupungin, päätoimikunnan, Suomen Kotiseutuliiton ja Varsinais-Suomen liiton sekä

Turun maakuntamuseon edustajista. Järjestelytoimikunnan tehtävänä oli rakentaa tapahtumakokonaisuuksia pääsihteerin ja työryhmien valmistelutyön perusteella ja esittää asiat päätoimikunnalle.

Järjestelytoimikunnan jäsenet:

Rasila Matti, puheenjohtaja, Salon kaupunki
 Aaltonen Mona, pääsihteerin, Salon kaupunki
 Blomqvist Mia, Salon Viihdelaajat ry.
 Hartikainen Hannele, Varsinais-Suomen Liitto
 Hattunen Sirpa, Salon kaupunki
 Juntti Seppo, Salon kaupunki
 Järvelä Leena, Salon kaupunki
 Kallio Päivi, Salon kaupunki
 Korkiakoski Merja, Salon kaupunki
 Koskinen Osmo, Salo-Uskelan Seura ry.
 Laine Kimmo, Salon kaupunki
 Luostarinen Laura, Salon kaupunki
 Martevo Mirjam, Salon kaupunki
 Mikola Eeva, Turun maakuntamuseo
 Moilanen Petri, Salon kaupunki
 Pirvola Maija, Salon Seudun Kehittämiskeskus
 Pukari Jouko, Salo-Uskelan seurakunta
 Railo Juhani, Suomen Kotiseutuliitto
 Saari Maarit, Salon kaupunki
 Saarinen Heikki, Suomen Kotiseutuliitto, helmikuusta 2007 alkaen
 Tanner Markku, Suomen Kotiseutuliitto

Järjestelytoimikunta kokoontui:

17.5.2005
 6.6.2005
 23.8.2005
 15.11.2005
 1.3.2006
 4.4.2006
 13.6.2006
 7.9.2006
 15.1.2006
 20.2.2007
 16.3.2007
 23.5.2007
 6.8.2007
 7.9.2007
 5.12.2007

Työryhmät/toimikunnat

Toimikunnat koottiin ohjelmakohtaisesti eri toimialojen asiantuntijoista. Työryhmien tehtävänä oli suunnitella tapahtuman järjestyjä ja sisältöä sekä laatia niistä esityksiä järjestelytoimikunnalle ja pääsihteerille käsiteltäväksi.

Huoltotoimikunta

Pirvola Maija, puheenjohtaja, Salon Seudun Kehittämiskeskus
Kakko Kirsti, Salon kaupunki

Näyttelytoimikunta

Luostarinen Laura, puheenjohtaja, Salon kaupunki
Hyvärinen Janne, Salon Seudun Kehittämiskeskus
Juusela Pirjo, Salon kaupunki
Kivirinta Jouko, Halikon kunta
Saarinen Liisa, Salon kaupunki

Ohjelmatoimikunta

Blomqvist Mia, puheenjohtaja, Salon Viihdelaulajat ry.
Hattunen Sirpa, Salon kaupunki
Hyvärinen Janne, Salon Seudun Kehittämiskeskus
Nurminen Anna-Liisa, Salo-Uskelan Seura ry.
Pukari Jouko, Salo-Uskelan seurakunta

Retki- ja asustetoimikunta

Pirvola Maija, puheenjohtaja, Salon Seudun Kehittämiskeskus
Bergroth Tanja, Salon seudun Opaskilta ry.
Karjalainen-Manninen Heljä, Salon seudun Opaskilta ry.
Kivirinta Jouko, Halikon kunta
Peijonen Antero, Perniön kotiseutuyhdistys ry.

Seminaaritoimikunta

Järvelä Leena, puheenjohtaja, Salon kaupunki
Arve Hannu, Salon kaupunki
Manni Riitta, Kuusjoen kunta
Mikola Eeva, Turun Maakuntamuseo
Ruostesaari Marja-Leena, MediaMari

Taloustoimikunta

Juntti Seppo, puheenjohtaja, Salon kaupunki
Martevo Mirjam, Salon kaupunki
Moilanen Petri, Salon kaupunki

Tekniikkatoimikunta

Laine Kimmo, puheenjohtaja, Salon kaupunki
Iivonen Nina, Salon kaupunki, 30.5.2006 saakka
Hänninen Hilkka, Salon kaupunki,
30.5 – 30.12. 2006
Kukkola Kauko, Salon kaupunki
Mäki Pekka, Salon kaupunki, 1.2. 2007 lähtien
Paarma Kalevi, Salon kaupunki, 1.12.2006 lähtien
Veikkola Heikki, Salon kaupunki, 30.11.2006 saakka

Tiedotustoimikunta

Saari Maarit, puheenjohtaja, Salon kaupunki
Koskinen Osmo, Salo-Uskelan Seura ry.
Mäkipuro Satu-Maaria, AD Satu-Maaria
Rautiainen Hannu, Salon kaupunki
Äyräväinen Tapio, Monimediatoimisto
Taivaanpojat, 22.5.2006 saakka

3.2. TOIMINNALLISET VASTUUHENKILÖT

Päätoimikunta – Heikki Kukkonen, edustus
Kotiseutuliitto – Markku Tanner, edustus,
yleisvastuu
Juhani Railo, edustus
Heikki Saarinen, edustus
- Keskustelukammarit
- Kotiseutuliiton vuosikokous

Pääsihteeri Mona Aaltonen, yleisvastuu

Järjestelytoimikunta – Matti Rasila, edustus
Petri Moilanen, edustus, valvonta

Tekninen toimikunta – Kimmo Laine,
sektorivastaava
- Ensiapu (SPR) – Pekka Mäki
- Liikennejärjestelyt – Kimmo Laine
- Toimitilat, paikoitus – Kalevi Paarma
- Moision koulu, kiinteistöhuoltomies Petri Salo
- Äänentoisto, valaistus – Kimmo Laine
- Lukion äänentoisto, Tommi Romu
- Sähköjärjestelyt – Kimmo Laine
- Sisäinen viestintä – Kalevi Paarma
- Siivous – siivoustoimi/Jaana Jääskeläinen
- Tavarankuljetus – Kimmo Laine
- Henkilökuljetus – Kimmo Laine

Ohjelmatoimikunta – Mia Blomqvist,
sektorivastaava

Tapahtumakohtaiset vastuuhenkilöt:

- Iltatoritapahtuma – Janne Hyvärinen
- Avajaiset – Janne Hyvärinen
- Taidemuseo soi – Mia Blomqvist
- Yhteislaulutilaisuus – Mia Blomqvist
- Juhlaillallinen – Anna-Liisa Nurminen
- Jumalanpalvelus – Jouko Pukari/Juha-Heikki Myllylä
- Pääjuhla – Anna-Liisa Nurminen

Seminaaritoimikunta – Leena Järvelä,
sektorivastaava

- sihteeri – Eeva Mikola
- yleinen valvonta ja ohjaus – Riitta Manni
- kuljetus – Hannu Arve

Huoltotoimikunta – Maija Pirvola, sektorivastaava

- Ruokahuollon koordinointi – Maija Pirvola
- Ruokahuollon toteutus – Keskuskeittiö/
Kirsti Kakko
- Kahviotoiminnan koordinointi – Maija Pirvola
- Juhlaillallinen ja pääjuhlan kahvitus –
Keskuskeittiö/Kirsti Kakko
- Ruokalippujen myynti paikan päällä –
ilmoittautumispisteestä vastaava henkilö

Tiedotustoimikunta – Maarit Saari, sektorivastaava

Taloustoimikunta – Seppo Juntti, sektorivastaava

- Mirjam Martevo, valvonta

Retki- ja asustetoimikunta – Maija Pirvola,
sektorivastaava

- Retkien koordinointi – Maija Pirvola
- Retkien varaustilanteen päivitys www-
sivuille – Nina Itälaakso
- Oppaat – Tanja Bergroth /Salon Seudun
Opaskilta ry.
- Asusteet – pääsihteeri

Näyttelytoimikunta – Laura Luostarinen,
sektorivastaava

- Veturitallin näyttely – Laura Luostarinen
- Halikon museon näyttely – Jouko Kivirinta
- Meritalon museon näyttely – Liisa Saarinen
- Juuret -näyttely – Liisa Saarinen
- Yhdistän -näyttely – Leena Järvelä

3.3. YHTEISTYÖKUMPPANIT

Kotiseutupäivien merkittävimmät yhteistyökumppanit, jotka tukivat taloudellisesti ja/tai toiminnallisesti tapahtumaa olivat Varsinais-Suomen liitto, Nokia Oyj, Salon Seudun Puhelin Oy, Suur-Seudun Osuuskauppa SSO ja Salon Seudun Sanomat Oy.

Lisäksi tapahtumaa tukivat:

Salon Seudun Osuuspankki
Bergvikin kartano ja toimintakeskus
Kauppapaikka Passeli
Someron Säästöpankki
Vesijohtoliike Siimesvaara
Ravintola Salon Seurahuone
Salo-Uskelan seurakunta
Lehmirannan lomakeskus
Matkaplaza
Ravintola Vilho
Pellavakeskus
Hotel Fjalar
PiiHotel
Wiurila Golf & Country Club
Laxell Oy
Kello ja Kulta Jokinen Oy
MeriMatilda/Olli Lehti Oy
Suomalainen kirjakauppa
Salon seudun ammattiopisto, Kulttuuriala

3.4. TOIMITILAT JA TOIMIHENKILÖT

Valtakunnallisten kotiseutupäivien toimisto sovittiin kuntien välisessä vastuunjakosopimuksessa (29.11.2006) perustettavaksi Salon kaupungin tiloihin, os. Tehdaskatu 4, 2. krs. Toimistossa työskenteli pääsihteeri. Kaupungin kulttuuritoimistossa hoidettiin myös useita kotiseutupäivien järjestelyihin liittyviä asioita, kuten monistusta, postitusta ja neuvotteluja.

Pääsihteeri

Toimistonhoitaja Päivi Kallio hoiti 1.1.2005 – 31.12.2005 pääsihteerin virkaa oman työnsä ohella. Kotiseutupäivien valmisteluihin kului 25% hänen päivittäisestä työajastaan. Salon kaupungin kulttuurilautakunta valitsi Mona Aaltosen Valtakunnallisten kotiseutupäivien projektityöntekijäksi ajanjaksolle 1.1. – 30.6.2006 ja pääsihteeriksi ajalle 1.7.2006 – 30.9.2007.

Pääsihteerin moninaisiin tehtäviin kuului muun muassa tapahtuman järjestelyjen valvonta, tiedonvälitys, tiedotus, markkinointi, pää- ja järjestelytoimikunnan kokousten valmistelu ja sihteeriys sekä toimiminen tekniikka- ja ohjelmatoimikunnan sihteerinä.

Muu henkilöstö

Kotiseutupäivien projektiassistenttina toimi Nina Itälaakso ajalla 26.3 – 25.9.2007. Hänen pääasiallisena tehtävänä oli ilmoittautumisten ja majoitusvarausten vastaanotto ja käsittely sekä laskutustietojen välittäminen talousosastolle. Nina Itälaakso jakoi työhuoneensa maataloustoimen kanssa koulutoimiston toisessa kerroksessa. Kulttuuritoimiston henkilöstöstä Veijo Iso-Junno auttoi tarvittaessa useissa eri tehtävissä. Kulttuuritoimiston työharjoittelija Heini Siikanen työskenteli kotiseutupäivien valmisteluiden parissa ajalla 5.6 – 31.8.2007. Tapahtuman aikana näyttelyvalvonta- ja tiedotustehtävissä olivat Joonas Koskimäki, Ville Nieminen, Henni Rauvala sekä Klaus Allos.

3.5. ALUEELLISET TOIMIJAT

Kotiseutuneuvos Osmo Koskinen tiedusteli seudun kotiseutuyhdistyksiltä vuoden 2005 marraskuussa valmiutta osallistua kotiseutupäivien järjestelyihin. Lähes kaikki yhdistykset vastasivat myöntävästi. Yhdistykset suuntasivat resurssinsa kotiseutumuseoiden aukipitämiseen kotiseutupäivien aikana. Lisäksi yh-

distykset panostivat yhdistyspäivän esittelyyn sekä retkien ohjeohjelmien tuottamiseen. Yhdistyksen toimittivat myös Salon seudun Juuret-näyttelyyn ns. ”juuriesineen” sekä aineistoa tekstiplansseihin.

Kotiseutupäivillä olivat mukana seuraavat kotiseutuyhdistykset:

Kiikala-Seura ry.
Kisko-Seura ry.
Kuusjoki-Seura ry.
Meripirtin kerho ry.
Muurlan kotiseutuyhdistys ry.
Perttelin kotiseutuyhdistys ry.
Perniön Kotiseutuyhdistys ry.
Rikala-Seura ry/Halikon kotiseutuyhdistys ry.
Salo-Uskelan Seura ry.
Salon Hermannin-Seura ry.
Suomusjärven kulttuuriyhdistys ry.

Alueen kuntia, seurakuntia ja kansainvälistä toimintaa harjoittavia yhdistyksiä pyydettiin mukaan järjestämään kansainvälistä iltatoriohjelmaa. Salon kaupungin yhteyspäällikkö Terhikki Heinonen tuotti monesta Salon ystävyyskaupungista esiintyjäryhmiä torin ohjelmalavalle. Esiintyjäkaartia täydensivät paikalliset esiintyjäryhmät. Pääsihteeri neuvotteli seudun kesäteattereiden kanssa siitä, että ne jatkaisivat näytöskauttaan taikka esittäisivät kesän näytelmästä lisänäytöksiä Valtakunnallisten kotiseutupäivien aikana. Lähes kaikki kesäteatterit vastasivat myöntävästi.

4. MARKKINOINTI JA TIEDOTUS

Valtakunnallisten kotiseutupäivien tiedotustoimikunta laati kokouksessaan 6.6.2005 tapahtuman markkinointi-suunnitelman, jota täydennettiin järjestelyjen edetessä. Tabloid-lehden tuottamisesta luovuttiin resurssipulan vuoksi. Myöskään banderolleja ei teetetty.

4.1. MESSUT JA TAPAHTUMAT

Valtakunnalliset kotiseutupäivät 2007 -tapahtuma esittäytyi ensimmäistä kertaa Helsingin MATKA 2006 -messuilla 19. – 22.1.2006. Messuilla oli kävijöitä yhteensä 78 469. MATKA 2007 -messuilla 18. –

21.1.2007 kotiseutupäivät esittäytyivät Turku TouRingin koordinoimalla Varsinais-Suomen yhteisosastolla 1 e 21. Pohjoismaiden suurimpiin matkamessuihin kävi neljän päivän aikana tutustumassa huikeat 85 953 kävijää, joista kuluttajakävijöitä oli 65 908.

Pääsihteeri markkinoi kotiseutupäiviä Loimaan Senioritapahtumassa 13.10.2006. Maatalousmuseo Sarkaan oli kutsuttu senioriryhmien aktiiveja yhteyshenkilöitä. Ilmoittautuneita asiakasosallistujia oli 169.

Suoma 2007-markkinointikiertueella pääsihteeri osallistui Espoon ja Turun markkinointitapahtumiin. 20.3.2007 Technopolis Innopoli 1:ssä Espoossa

kävijöitä oli 1500. 21.3.2007 Radisson SAS Marina Palace hotellissa Turussa messukävijöitä oli päivän aikana 1000.

Valtakunnallisten kotiseutupäivien esitteitä oli esillä seudun osastolla Tampereen Kotimaan matkailumessuilla 13 – 15.4.2007. Kävijöitä Tampereella oli noin 3000. Antero Peijonen markkinoi kotiseutupäiviä Laurin markkinoilla Perniössä 4.8.2007.

Torstain 9.8.2007 seminaaria markkinoitiin myös erikseen kirjeitse yrityksille, yhdistyksille, kunnille ja kirjastoille. Alueen kuntatyöntekijöille tarjottiin seminaaria erikoishintaan ja Salon oppilaitosten oppilaille ilmaiseksi. Kirjeitä lähetettiin yhteensä runsaat 1000 kappaletta.

4.2. ILMOITUKSET

Tiedotustoimikunnan päätöksen mukaan ilmoitukset keskitettiin seutukunnalla ilmestyviin luetuimpiin sanomalehtiin sekä muutamiin erikoisjulkaisuihin. Näin katsottiin tavoitettavan päivien potentiaalinen kävijäkunta. Valtakunnallisten kotiseutupäivien ilmoituksia julkaistiin mm. paikkakunnan valtalehdessä Salon Seudun Sanomissa ja sen kesäliitteessä Suvilehdessä, maakunnallisessa Turun Sanomien Extra-liitteessä, Salonjokilaaksossa, Kunnallislehdessä, Opas-Guide- ja Hakastarolainen -lehdessä sekä Salon seutukartassa.

4.3. TIEDOTTAMINEN

Pääsihteerin laatiman tiedotussuunnitelman mukaisesti tiedottamiseen käytettiin useita eri tapoja. Mikäli tiedotettava asia ei tarvinnut julkitullakseen tiedotustilaisuutta asia välitettiin medialle sähköpostitse, puhelimitse taikka kirjeitse. Valitettavan usein valtakunnallisen median kiinnostus kotiseutupäiviin oli hyvin vähäistä. Paikalliseen mediaan suhteet toimivat erinomaisesti ja näkyvyys lehdissä oli hyvää, jopa runsasta. Toimittajat ja pääsihteerit pitivät yhteyttä puolin ja toisin aina kiinnostavan asian ilmaantuessa taikka tarpeen mukaan.

Kotiseutupäivien valmisteluista ja järjestelyistä sekä päivien tapahtumista oli useita artikkeleita Turun Sanomissa, Salon Seudun Sanomissa, Salonjoki-

laakso-lehdessä sekä Perniönseudun lehdessä. Lisäksi kotiseutupäivät huomioitiin Matkailu-lehdessä, Varsinais-Suomen liiton tiedotuslehdessä, Salon kaupungin tiedotuslehdessä, Salon seudun Sukututkijat ry:n jäsentiedotteessa 1/2007 ja Maaseudun Sivistysliiton KANTRI-julkaisussa.

Suomen Kotiseutuliiton leikekokoelmaan kertyi kotiseutupäivistä yhteensä 141 lehtileikettä.

Radio

Salon Seudun Radiossa kotiseutupäivät kuuluivat sekä haastatteluissa, tiedotteissa että mainoksissa. Sivistystoimen toimialajohtaja Petri Moilanen ja pääsihteerit antoivat useita suoria haastatteluja järjestelyjen etenemisestä. Salon kaupungin tiedotteissa kerrottiin päivittäin viikoilla 31 ja 32 kotiseutupäivien ohjelmasisällöstä. Pääsihteerin tekemä 30 sekunnin pituinen äänimainos pyöri paikallisradion taajuudella prime timessa joka päivä ajalla 2. – 12.8. Yle/Turun radio uutisoi kotiseutupäivien järjestelyistä ja tapahtumasta.

Kotisivut ja sähköposti

Valtakunnallisten kotiseutupäivien www-sivut (www.kotiseutupaivat2007.net) avattiin toukokuussa 2006. Sivut toteutti AD-assistentti Kanteletar Niirani, tekstit kirjoitti pääsihteerit ja kulttuuritoimiston toimistosihteerit Maarit Saari päivitti sivuja. Sivuilla oli nähtävissä tapahtuman esitteet sekä tarkemmat ohjelma- ja tapahtumatiedot. Majoituksen saatavuus päivitettiin sivuille viikottain hotellien ilmoitusten mukaisesti. Sivuilla oli myös päivien ilmoittautumislomake. Saimme sivuista useita myönteisiä palautteita. Sivusto suljettiin 25.9.2007.

Nopea ja ahkerasti käytetty viestintäväline oli sähköposti, jonka kautta kulki valtaisa määrä viestejä, kirjeitä tiedotteita ja muuta informaatiota. Kotiseutupäivien netti-ilmoittautumiset ohjautuivat pääsihteerin sähköpostiin.

4.4. PAINOTUOTTEET

Postikortti

Postikortti julkaistiin vuoden 2005 toukokuussa 5000 kappaleen painoksena. Kortista otettiin 1500 kappaleen uusintapainos alkukevästä 2007. Postikortin suunnitteli AD Satu-Maaria Mäkipuro, kuvaus valokuvaaja Jarmo Markkanen.

Tapahtuman logo

Valtakunnallisten kotiseutupäivien logo otettiin käyttöön 1.3.2006. Logon on suunnitellut AD Satu-Maaria Mäkipuro. Logon keltainen ympyrä symboloi Salon seutua, maaseutua, maanviljelystä taikka elonkorjuuta. Pyöreä muoto symboloi rahaa, kolikkoa; seutu on vanhaa kauppa-aluetta. Logon sinisessä kiemurassa on nähtävissä kirjaimet SS (Salon seutu), joki ja savumerkki. Logon punaiset neliöt puolestaan symboloivat seudun 11 kuntaa, teknologiaa ja matkapuhelimen näppäimiä.

Ennakkoesite

Valtakunnallisten kotiseutupäivien 100 x 200 mm:n kokoinen 20-sivuinen ennakkoesite julkaistiin huhtikuussa 2006 5000 kappaleen painoksena. Esitteen toimitti pääsihteeri Mona Aaltonen, layout Satu-Maaria Mäkipuro. Ennakkoesitteen jakelusta huolehtivat Suomen Kotiseutuliitto (1500 kpl) ja pääsihteeri.

Tapahtumajuliste

Tapahtumajulistetta painettiin tammikuussa 2007 A4-kokoisena 500 kappaletta, A3-kokoisena 300 kappaletta ja A2-kokoisena 100 kappaletta. Julisteen suunnitteli AD Satu-Maaria Mäkipuro. Julisteita lähetettiin maamme kotiseutumuseoihin, kirjastoihin ja valtakunnallisesti medialle. Niitä jaettiin myös yrityksiin ja retkikohteisiin.

Valomainostaulut

Valtakunnallisten kotiseutupäivien juliste oli esillä Salon rautatieasemalla ja kaupungin keskustassa sijaitsevan kauppakeskuksen luona olevissa valomainostauluissa vuoden 2007 tammikuusta lähtien. Tapahtuman lähestyessä saimme käyttöömmme vielä kaksi keskeisellä paikalla olevaa valomainostaulua (Plaza2 ja kirjasto), joissa oli näkyvillä kotiseutupäivien koko ohjelma heinäkuun alusta lähtien.

Käsiohjelma

Kotiseutupäivien pääesite, käsiohjelma julkaistiin 56-sivuisena A5-kokoisena huhtikuussa 2007. Siinä esiteltiin päivien ohjelman lisäksi järjestäjät, organisaatio sekä majoitus- ja muut informatiiviset asiat. Esitteen takakan- nassa oli irrotettava ilmoittautumis- ja majoitusvaraus- lomake. Esitteen toimitti pääsihteeri Mona Aaltonen, layout Kanteletar Niiranen ja oikeinkirjoituksen tarkisti toimistos sihteeri Maarit Saari. Esitteen painos oli 10 000 kappaletta, josta jäi jakamatta runsaat 400 esitettä. Esitteen jakelusta vastasi pääsihteeri ja Suomen Kotiseutuliitto (3000 kpl). Esitteen onnistunutta ulkoasua, näytävyyttä, selkeyttä ja tyylikkyyttä kiiteltiin.

Tienvarsimainonta

Kotiseutupäivien seitsemän kookasta sinistä tienvarsitaulua pystytettiin kaupungin sisään tuloväylien varrelle kesäkuun 2007 alkupäivinä. Taulut valmisti Mainoset/Rauno Oksanen ja niissä oli kotiseutupäivien logo tekstillä. Mainostaulut olivat tyylikkäitä ja erottuivat hyvin maastosta.

5. OSALLISTUMINEN

5.1. ILMOITTAUTUMINEN

Valtakunnallisille kotiseutupäiville tuli ilmoittautua 22.6.2007 mennessä joko postitse käsiohjelmassa olevalla tai internet-sivuilla olleella ilmoittautumis-lomakkeella. Yli puolet osallistujista ilmoittautui internetsivujen kautta. Projektiassistentti Nina Itälaakso kirjasi ilmoittautumis- ja majoitusvaraukset Microsoft Access-tietokantaohjelmassa toimistos sihteeri Maarit Saaren suunnittelemaan ja toteuttamaan varausjärjestelmään.

Kotiseutupäivillä ilmoittautumispiste sijaitsi Moision koulussa. Kotiseutupäiville ilmoittautuneita oli yh-

teensä 515. Kutsuvieraita ilmoittautui 85. Osallistujaluettelo liitteenä (Liite 29).

5.2. OSALLISTUMISMAKSUT

Kokonaispaketin hinta oli 120 € sisältäen seminaaripäivän ohjelman, kotiseutupäivien virallisen ohjelman, juhlaillallisen sekä päivittäiset ruokailut 9. – 12.8. Retki ja majoitus eivät sisälly hintaan. Kotiseutupäiväpaketin hinta oli 70 € sisältäen kotiseutupäivien virallisen ohjelman, juhlaillallisen sekä päivittäiset ruokailut 10.8.–12.8. Retki ja majoitus eivät sisälly hintaan. Erikseen myy-

tävän seminaaripäivän hinta oli 40 € sisältäen aamukahvin, lounaan, sekä seminaariohjelman. Juhlailallista myytiin myös erikseen 40 €:n hintaan. Peruutuksista perittiin 20 € aiheutuneita kuluja.

5.3. MAJOITUS

Kotiseutupäivien osallistujilla oli mahdollisuus varata majoitus kotiseutupäivien toimiston kautta, jolloin järjestäjä peri 10 €:n lisämaksun. Majoitus oli mahdollista myös varata suoraan majoituskohdeesta. Käytäntö vähensi huomattavasti järjestäjän taloudellista riskiä ja helpotti varausten hoitajan työtä. Nina Itälaakso hoiti kutsuvieraiden majoitusvarausten lisäksi noin 30 muuta majoitusvarausta. Salon koko majoituskapasiteetti oli kotiseutupäivävieraiden käytössä. Myös Perniön ja Halikon majoituskohdeissa oli kotiseutupäivävieraita. Kutsuvieraat majoittuivat Sokos Hotel Rikalaan ja Piihotelliin.

Majoittujien määrät majoituskohteissa:

Cumulus, Salo 63

Hotel City Rikala, Salo 53

Hotel Fjalar, Salo 35

Piihotelli, Salo 72

Sokos Hotel Rikala, Salo 107

Apartamentos Helena, Salo 9

Katiskanmäki B&B, Perniö 8

Lehmirannan lomakeskus, Perniö 50

Vuohensaaren leirintäalueen sisämajoitustilat, Salo 4

Wiurilan kartanohostel, Halikko 12

Majoittujia yhteensä 413.

5.4. KASSIT JA NIMINEULAT

Kokonais- ja kotiseutupäiväpaketin ostaneille annettiin ilmoittautumisen yhteydessä sininen non-woven materiaalista valmistettu pitkäkahvainen kotiseutukassi. Kassiin oli painettu kotiseutupäivien sekä Hella Lightning Finland Oy:n logot. Kassi sisälsi pääesitteen lisäksi Salo-kynän, juomapullon, Salon kartan, seutukartan, sisäisen liikenteen aikataulut, Ruukkitie-esitteen, Salo-kansion, kotiseutupäiväkortin ja Salon taidemuseo Veturitallin ilmaislipun. Vain retkille osallistuneille annettiin kassi, jossa oli ainoastaan juomapullo, pääesite ja Salo-kynä. Osallistumiskassi luovutettiin myös puhemies Sauli Niinistölle, arkkipiispa Jukka Paarmalle sekä maaherra Rauno Saarelle. Kasseja valmistettiin yhteensä 550 kpl.

Kotiseutupäivävieraiden tunnisteena käytettiin nimineula/nimikorttia, jonka jokainen osallistuja sai ilmoittautumisensa yhteydessä. Kortti oli esitettävä ruokailuihin tultaessa.

6. MUU TOIMINTA

6.1. RUOKAILU JA KAHVIO

Päivittäinen ruokailu sisältyi ostettuihin osallistumispaketteihin. Torstaina 9.8. ruokailu tapahtui Salon lukiossa. Muina tapahtumapäivinä ruokailtiin Moision koulussa. Ruuan valmisti kaikkina päivinä Salon kaupungin keskuskeittiö. Salon MLP-Ravintolat Oy toteutti kahvion Moision koulussa.

6.2. KULJETUS

Yhteysliikenne hotellien ja kotiseutupäivien tapahtumapaikkojen välillä oli järjestetty 18- ja 48-paikkaisilla Vainion Liikenteen linja-autoilla. Autot kiersivät ennakoon laaditun aikataulun mukaisesti päivittäin kaikista majoituskohteista tapahtumapaikoille ja takaisin. Autojen kuljettajat joustivat aikatauluissa tarvittaessa. Yhteysliikenteen aikataulu oli saatavissa hotelleista, Moision

koulun ja kulttuuritalo KIVAn infopisteistä ja linja-autoista. Aikataulut löytyivät myös osallistumiskassista.

6.3. MEDIAYHTEYDET

Salon Seudun Kehittämiskeskus suunnitteli pääsihteerin kanssa medialle järjestettävää retkeä, joka ei kuitenkaan toteutunut vähäisen osallistujamäärän takia. Lisäksi Kehittämiskeskuksen henkilöstö päivysti Moision koulun mediahuoneessa ilmoittautumispisteen aukioloaikoina.

6.4. LIPUTUS

Valtakunnallisten kotiseutupäivien 2007 järjestelytoimikunta suositteli yleistä liputusta Salon seudulla päivien aikana 9. – 12.8.2007 klo 8 – 20 Salon Seudun Sanomiin annetulla ilmoituksella. Kotiseutupäivien aikana juhla liputus toteutettiin kaikissa Salon kaupungin kiinteistöissä.

7. OHJELMA

7.1. VARSINAINEN OHJELMA

7.1.1. Torstai 9.8. Viestintää!

Tuhat viestiä – sata tapaa –seminaari,

Salon lukio, Kaherinkatu 2, Salo

klo 9.30 – 16.30

Valtakunnalliset kotiseutupäivät Salon seudulla aloitettiin seminaarilla Tuhat viestiä - sata tapaa. Seminaarin puheenjohtajina toimivat Salon kaupungin-hallituksen puheenjohtaja Juhani Nummentalo ja kaupunginjohtaja Matti Rasila, sihteerinä oli Turun maakuntamuseon aluemuseotutkija Eeva Mikola. Seminaarin luennoitsijoiden aiheet liittyivät tiiviisti kotiseutupäivien teemaan, viestintään.

Seminaarin aluksi Turun Yliopiston kulttuurihistorian professori Kari Immonen pohdiskeli viestintätapojen historiaa. Teknillisen korkeakoulun maisema-arkkitehtuurin professori Maija Rautamäki keskittyi esitelmässään kulttuurimaiseman viesteihin; mikä on maiseman kieli ja miten maisemaa voi ”lukea”. Kirjailija, taiteilijaprofessori Kaari Utrion esitelmä vakuutti, että ihmisen ulkonäkö on aina viestinyt ja viestii edelleenkin tiettyjä asioita muille ihmisille. Tampereen ja Jyväskylän yliopiston elokuva- ja televisiotieteen dosentti Veijo Hietala pohti esitelmässään kotiseudun käsitteen muuttumista ja sitä kuinka television vastaa urbaaniasukin kotiseudun kaipuuseen. Turun Yliopiston tähtitieteen dosentti Leena Tähtinen kysyi esitelmässään ”Maan ulkoisen älyn kanssa kommunikointi”, miten päästä juttuun vieraan älyn kanssa. Teknillisen korkeakoulun professori Yrjö Neuvo kertoi oman näkemyksensä siitä, mikä on viestinnän tulevaisuus.

Seminaarin päätteeksi siirryttiin läheiselle Hakastaron linnavuorelle, jossa Museoviraston muinaisjäännösten hoitoyksikön Turun toimipisteessä työskentelevä arkeologi Satu Mikkonen-Hirvonen selvitti miten muinaisen ihmisen jättämät jäljet ja viestit näkyvät maisemassa. Seminaariin osallistui 98 henkilöä.

Esitelmöitsijöiden esittelyt ja alustukset liitteinä (Liitteet 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9).

Iltatori

Salon keskustassa sijaitseva, maanlaajuisestikin tunnettu iltatori-tapahtuma tarjoaa kävijöille iltapäivästä iltaan virkistystä, viihdykettä sekä kaupanteon tuoksinaa. Torstaina 9.8. iltatorin ohjelmaa isännöi Valtakunnalliset kotiseutupäivät -tapahtuma ja teemana oli kansainvälisyys. Teeman puitteissa Tykkipuiston teltassa esittäytyivät klo 16.00 – 20.45:

Donelaitis – Turun seudun Liettuan ystävät

Hansa-Verein Suomi-Saksa Yhdistys ry.

Salon Pohjola-Norden ry.

Salon Seudun Suomi-Amerikkayhdistys ry.

Salon Seudun Suomi-Viro seura ry.

Suomi-Unkari seura Salon seudun osasto

Suomi-Venäjä seura Salon osasto ry.

Kiikalan kunta

Salon aikuislukio

Salon kaupunki

Salon Rotaryklubi

Salon seudun aikuisopisto, maahanmuuttajakoulutus

Salo-Uskelan seurakunta

Särkisalon seurakunta

Uskelan Rotaryklubi

Salon torin ohjelmalavalla alkoi klo 18.00 niin ikään esiintyjäkaartiltaan kansainvälinen ohjelmaisuus. Illan aikana esiintyivät teatteritanssiryhmä Tsel (Rzhev, Venäjä), nuorten jousiorkesteri (Puchheim, Saksa), nuorten kuoro (Anija, Viro), kansanmusiikkiyhtye Girenaissa (Liettua), Krysanteemi-kuoro (Salo) ja Salon eläkeläisjärjestöjen tanhuajat. Ohjelman juonsi Karoliina Blom. Torilla oli kävijöitä illan mittaan noin 4000.

7.1.2. Perjantai 10.8.

Virallisesti ja viihteellä

Perjantaina Valtakunnallisten kotiseutupäivien ohjelma käynnistyi kello 9.00 seudun kotiseutuyhdistysten toiminnan ja kirjallisuuden esittelyllä ja myynnillä Salon Moision koulun juhlasalissa. Mukana esitelmässä omaa toimintaansa olivat myös Varsinais-Suomen Liitto, Salon Seudun Kehittämiskeskus, Raahan kotiseutupäivä -organisaatio, Nilsin kaupunki sekä Helsingin Yliopiston Maataiskasvihanke. Kaikkiaan Moision koulun tapahtumiin osallistui 500 henkilöä.

Neuvontapisteet

Moision koulun juhlasalissa sai yhdistyspäivän aikana tietoa ja opastusta ajankohtaisista aiheista. Lounais-Suomen Veroviraston esittelijät kertoivat yhdistysten verotuksesta, Salon Seudun Sukututkijat puolestaan esittelivät omaa toimintaansa ja syvensivät kävijöiden tietoutta sukututkimuksesta. Eeva Kujanpää ja Anna-Liisa Nurminen Salo-Uskelan Seura ry:stä vastailivat kansallispukuja koskeviin kysymyksiin. Arkeologisten löytöjen käsittelyyn antoi vihjeitä tutkija Heljä Brusila Turun Maakuntamuseosta ja taide-esineiden hoito-ohjeita sai Salon taidemuseo Veturitalin amanuenssi Pirjo Juusela-Sarasmolta. Kävijöitä noin 500.

Kirjallisten teosten julkistamistilaisuudet

Moision koulun auditoriossa

Kello 9.30 julkistettiin Salon Lukkarinmäen kaupunginosahistoria. Osallistujia 70.

Kello 12.30 julkistettiin Meri, kalkki, maa – Särkisalon historia. Osallistujia 24.

Keskustelukamarit Moision koulussa

Perinteisesti yhdistyspäivän ohjelmaan kuuluvat keskustelukamarit keräsivät mukavasti väkeä klo 10.00 – 12.30 Moision koulun luokkahuoneisiin keskustelemaan ajankohtaisista aiheista.

Kulttuuriympäristö kaavoituksessa

Puheenjohtajana toimi professori Majja Rautamäki ja sihteerinä Mia Saloranta. Osallistujia 15. Muistio liitteenä (Liite 10).

Monikulttuurinen kotiseutu

Puheenjohtajana toimi kaupunginjohtaja Matti Rasila ja sihteerinä koulutuspäällikkö Tommi Tuominen. Osallistujia 16. Muistio liitteenä (Liite 11).

Kotiseututalot ja kotiseutumuseot

Puheenjohtajana toimi museotoimenjohtaja Juhani Kostet ja sihteerinä museosihteerinä Liisa Saarinen. Osallistujia 26. Muistio liitteenä (Liite 12).

Kotiseutu- ja kyläyhdistykset

Puheenjohtajana toimi dosentti Heikki Kukkonen, alustajana Suomen Kylätoiminta ry:n puheenjohtaja Eero Uusitalo ja sihteerinä järjestösihteerinä Heikki Saarinen Halikosta. Osallistujia 30. Muistio liitteenä (Liite 13).

Suomen Kotiseutuliiton vuosikokous

Kulttuuritalo KIVassa kello 15.00. Osallistujia 300. Vuosikokouksen pöytäkirja on raportin liitteenä (Liite 14).

Kotiseutuliiton vuosikokouksessa käsiteltiin sääntömääräiset asiat. Uusiksi kunniajäseniksi kutsuttiin ministeri Jaakko Numminen ja akateemikko Päiviö Tommila (Liite 15). Kotiseututyön ansiomitali luovutettiin seuraaville henkilöille (Liite 16):

Toiminnanjohtaja Anja Aalto, Kaarina
 Arkkitehti Lauri Hollmén, Salo
 Eläinlääkintäasessori Juhani Kosonen, Liperi
 Kotiseutuneuvos Rauli Lännemaa, Naantali
 Ekonomi Markku Monnonen, Turku
 Kulttuurisihteerinä Aila Niinistö, Koski Tl.
 Lehtori Helena Palosaari, Kuusamo
 Liikkeenharjoittaja Antero Peijonen, Perniö
 Maanviljelijä Erkki Raunio, Asikkala
 Emäntä Laila Ruohomaa, Eura
 Teknikko Jean Suominen, Uusikaupunki
 Toimitusjohtaja Kyösti Toivonen, Hollola
 Emäntä Anja Tuominen, Eurajoki
 Rovasti Paavo Väntsi, Kaarina
 Kotiseutuneuvos Seppo Willgrén, Särkisalo
 Maakuntajohtaja emeritus Perttu Koillinen, Raisio

Vuoden kaupunginosaksi nimettiin Nakertaja-Hetteenmäen kaupunkitaajama Kajaanista (Liite 17). Vuoden kotiseututeoksi palkittiin Vuonilahden kylätoimintakeskus Kukko Oy (Liitteet 18 ja 19). Suomen Kotiseutuliiton toiminnanjohtaja Markku Tannerin katsaus (Liite 20).

Avajaiset

Salon torilla klo 18.00 – 19.00

Valtakunnallisten kotiseutupäivien virallisen avauksen suoritti Suomen Kotiseutuliiton hallituksen puheenjohtaja Heikki Kukkonen (Liite 21). Maakuntavaltuuston puheenjohtaja Risto Ervelä toi tilaisuuteen Varsinais-Suomen tervehdyksen (Liite 22). Järjestäjäkuntien puolesta tervehdyksen lausui Salon kaupungin sivistystoimen toimialajohtaja Petri Moilanen (Liite 23). Viime vuoden kotiseutupäivien järjestäjän, Vaasan kaupungin, viestin toivat Pohjanmaan liiton kulttuuripäällikkö Heimo Salomaa, pääsihteerinä Anna-Lena Groos sekä kulttuuritoimenjohtaja Tarja Hautamäki. Avajaisten musiikkina kuultiin Pekka Laakson harmonikalla esittämät

kappaleet Kotiseutulaulu, Salon silloilla ja Halikonlahden laineilla. Avajaistilaisuudessa palkittiin myös keväällä käydyin koululaisten sana- ja kuvataidekilpailun voittajat. Kilpailun aiheena oli ”Kotiseutuni sanoin ja kuvin” ja se oli suunnattu Salon seudun peruskoulujen viidensien ja yläasteiden kahdeksansien luokkien oppilaille. Kilpailun suojelija, Salon Seudun Sanomien toimitusjohtaja Kirsti Kirjonen ja kotiseutuneuvos Osmo Koskinen jakoivat palkinnot voittajille. Kilpailun tiedote liitteenä (Liite 24).

Avajaistilaisuuden juonsi Suomen Kotiseutuliiton järjestösihteeri Heikki Saarinen, joka on kotoisin Halikosta. Osallistujia runsaat 300.

7.1.3. Lauantai 11.8. Reissun päällä ja kaupungilla

Kotiseutupäivien retkitoimikunta suunnitteli 14 erilaista mielenkiintoista ja eri puolille seutua suuntautuvaa retkeä kotiseutupäivien vieraille. Retkistä toteutettiin yhdeksän. Suurinta kiinnostusta herätti retki 3, Armfeltin jalanjäljillä, joka täyttyi ensimmäisenä jo toukokuussa. Toteutuneita retkiä markkinoitiin paitsi virallisille kotiseutupäivävieraille myös seutukuntalaisille. Retkille lähdettiin Salosta Moision koululta, jonne retket myös päättyivät, paitsi retki 13, joka päättyi keskikaupungille. Retkien opastuksesta vastasivat Salon seudun Opaskilta ry:n oppaat. Retket toteutettiin kello 9.30 – 17.15 välisenä aikana.

Retkitarjonta ja kuvaukset toteutuneista retkistä:

1. Aarteita esihistoriasta
2. Ruukin reitti
3. Armfeltin jalanjäljillä Halikossa
4. Perniön kartanosukujen kertomaa
5. Merellinen Teijo
6. Patikointiretki Hiidenpolulla
7. Luontoon ja Landelle
8. Hämeen Härkätielle
9. Kirkkoja ja kirkkotaidetta

10. Taitelijoiden ateljeet
11. Aallon ja Bryggmanin käden jälkiä
12. Viherpeukaloiden retki
13. Salon seutu – menestys tarttuu
14. Salon promenadit

1. Aarteita esihistoriasta

Retki suuntautui Suomenselälle, Saloon ja Halikkoon. Suomenselän Akeröjärven rannalla draamaesitys johdatti kivikautiseen Suomenselän kulttuuriin. Yleisökaivauspaikalla vasta löydetty tulisija kivikaudelta sekä pallonuijakahvit. Suomenselältä matka jatkui Saloon, jossa tutustuttiin Viitanmäen ja Isokylän alueisiin. Lounas nautittiin Halikon Rikalanmäellä, Rantmestarin Krouvin avotulen äärellä. Lounaan jälkeen tutustuttiin Rikalanmäen alueeseen oppaiden johdolla. Rikalanmäeltä jatkettiin Halikon museoon ja Taitojen tuvalta sai halutessaan ostaa retkituliaisja. Retken oppaana toimi Sari Perkiö. Osallistujia 41.

2. Ruukinreitti

Retken ensimmäinen tutustumiskohde oli Kärkelän ruukkialue, jossa on säilynyt ruukinkartano, paja ja useita työväen asuntoja. Kärkelästä retki jatkui v. 1679 perustetulle Kosken rautaruukin alueelle. Retken lounas tarjottiin Taiteilijatalon Pyynpivossa, jossa oli mahdollista tutustua professori kuvanveistäjä Armas Hutrin veistoksiin. Retki jatkui tutustumisella Teijon kirkkoon, Teijon kartanoon ja Matildedalin ruukkiin. Matkan varrella ihailtiin Maaseudun Sivistysliiton tuottaman Ruukkitie- ympäristötaidennäyttelyn teoksia. Retken oppaana toimivat Armi Arabatzis ja Jorma Leino. Osallistujia 42.

3. Armfeltin jalanjäljillä Halikossa

Halikon Vuorentaan kartanon väki perehdytti retkeiläiset kartanon kiehtovaan historiaan. Vuorentaan kivilinnasta siirryttiin Wiurilan Kartanoon ja sen historian pariin. Retken lounas nautittiin Wiurilan kartanonravintola Hildassa. Armfeltin jalanjälkiä pitkin retkeä jatkettiin Halikon kirkkoon. Kirkolta matka jatkui Halikon museolle, Franssintalolle ja Kreivinmälle, jossa tutustuttiin talonpoikaiseen rakennusperinteeseen ja nautittiin retken päätöskahvit. Retken oppaana toimi Sirpa Moisio. Osallistujia 48.

4. Perniön kartanosukujen kertomaa

Retkeläiset seurasivat Pyhän Laurin kirkossa ja vanhan pappilan pihapiirissä kartanosukujen kiistoista kertovaa kirkkonäytelmää, joka johdatti osallistujat Perniön mielenkiintoiseen historiaan. Leipyöli on vanha kuninkaanvouden tila, jossa retkeläiset viettivät tilan isännän johdolla upeita 'Vallesmannin kalaaseja'. Seuraava kohde oli Perniön museo, kiintoisa kartanotyylinen kivirakennus, jossa oli esillä interiöörejä ja erilaisia kokoelmia. Retken päätteeksi tutustuttiin Yliskylän punaiseen puukirkkoon, joka sijaitsee ikivanhalla kalmistoalueella. Retken oppaana toimi Antero Peijonen. Osallistujia 44.

8. Hämeen Härkätiellä

Retki alkoi tutustumisella Pyhälle Bartholomeukselle omistettuun Perttelin keskiaikaiseen harmaakivikirkkoon. Perttelistä matka jatkui Somerniemen Särkjärven rannalla sijaitsevaan taiteilija Reino Koivuniemen rakentamaan puulinnaan, Ateljee Hiidenlinnaan. Retkeläisillä oli mahdollisuus seuraavassa kohteessa tutustua Somerniemen tunnetuimpaan kesäilmiöön, lauantaiseen kesätoriin. Lounas nautittiin ravintola Punaisessa Lumpeessa. Retken viimeinen kohde oli Someron Pellavakeskus ja Elixi Oil Oy:n tehtaanmyymälä. Retken oppaana toimi Liisa Anttila. Osallistujia 45.

10. Taiteilijoiden ateljeekierros

Retken ensimmäisessä kohteessa Muurlassa, taidemaalari Viljo Hurmeen ateljeekodissa, eläydyttiin taiteilijan elämään ja teoksiin. Kiskon kivimakasiinin kesänäyttelyssä oli esillä mm. Homeroksen tarinoiden inspiroimia taideteoksia. Professori Armas Hutrin 85-vuotisjuhlavuosi näkyi hänen kodissaan taiteilijatalo Pyynpivossa Perniössä. Lounas tarjoiltiin Lehmiraanan lomakeskuksessa. Salon taidemuseo Veturitallin ekumeeninen kirkkotaiteen näyttely, 'Pyhä kuva', esitteli lähiseudun kirkkojen taidetta sekä venäjänkarjalaisia kansanikoneja Petroskoin taidemuseosta. Halikon Rikalanmäen näyttelytilassa oli esillä mm. Tuula Nikulaisen ja Johanna Sarparannan taidetta. Esillä oli myös 'Miekka – menneisyys – maisema' -näyttely. Retken päätteeksi vierailtiin Tuula ja Erkkä Auermaan ateljeessa. Retken oppaana toimi Jouko Kivirinta. Osallistujia 30.

12. Viherpeukaloiden retki saaristoon

Viherpeukaloiden retki alkoi meren äärellä sijaitsevasta Särkisalon saaristolais-kirkosta. Kotiseututalo Villa Tallbacka esitteli sarkisalolaispersoonaa Nelly Tallbackan elämää. Retkeläiset pääsivät myös kuulemaan professori Björn Federeyn esitelmää harvinaisista kasveista. Villa Tallbackassa tarjolla oli retken saaristolaislounas. Strömman kanavan kautta matka jatkui Kemiöön, jossa tutustuttiin keskiaikaiseen Pyhän Andreaksen kirkkoon.

Kiilan kylässä on ekologisesti viljelty hyötynuutarha Westers gård. Iltapäiväkahvit nautittiin tilan puutarhassa. Seuraava kohde oli Karhuselän partaalla sijaitseva Angelnien kirkko. Retken oppaana toimi Pirkko Frey. Osallistujia 42.

13. Salon seutu – menestys tarttuu

Salosta löytyi jo 1920-luvulla langattoman viestinnän edelläkävijöitä, jotka kehittivät kidekoneita ja radioita teolliseen tuotantoon. Retken aikana esiteltiin 'piilaakson' historiaa – mistä kaikki sai alkunsa sekä siirryttiin nykypäivään, tehtiin yrityskäyntejä ja tutustuttiin yleisesti yritysten menestystarinoihin ja osaajiin. Retkeläiset kävivät Fjalar Nordellin muistopatsaalla ja vierailivat maailman suurimman matkaviestinvalmistaja Nokian Salon tehtaalla ja tekivät kierroksen Meriniityn teollisuusalueella. Vierailu Ylhäisten Sisustustehtaalla kuului myös ohjelmaan. Lounas nautittiin Salon keskustassa sijaitsevassa ravintola Vilhossa, jonne retki päättyi. Retken oppaana toimi Eija Laine. Osallistujia 26.

14. Puutalokaupungin yllätyksiä –promenadi

Mielenkiintoista nähtävää löytyi myös kaupungin ytimestä. Opastettu kävelykierros kulki Salon puutalo-kortteleissa, puistoissa ja Salonjoen varrella tutustuttaen kävelijät mm. arkkitehtuuriin, kaupungin veistoksiin ja kaupungin syntysijoihin. Promenadin pituus oli 1,5 km. Kierrokseen ei sisältynyt kohdekäyntejä. Promenadi alkoi kulttuuritalo KIVAn edestä ja päättyi Salon torille. Kävelykierroksen oppaana toimi Pirjo Aaltonen. Osallistujia 29.

Näille kotiseuturetkille osallistui yhteensä 347 henkilöä.

Matkailupäällikkö Maija Pirvola ja Salon seudun Opaskilta toteuttivat muutamia yhdistysten toiveiden mukaan räätälöityjä tilausretkiä. Viidelle retkelle osallistui yhteensä 188 henkilöä. Osa tilausretkien osallistujista otti osaa myös kotiseututapahtuman muuhun ohjelmatarjontaan (* merkitty).

Tilausretkiä toteutettiin seuraavasti:

1. Turun Viherpeukalot, Perniö-Salo-Halikko – kartano- ja puutarharetki
2. Pirkkala-Seura, Halikon kartanokierros
3. Kerimäkiseura, Salo-Halikko –kartano- ja kulttuuriretki (*)
4. Raisioseura, Halikon kartanokierros
5. Valkeakoskiseura, Salo-Halikko kiertoajelu (*)

Yhteensä kotiseutupäivien aikana retkille osallistujia oli 535.

Klo 12.00 – 14.00 Taidemuseo soi

Salon taidemuseo Veturitallissa musisoivat Halikon Musiikkiyhdistyksen nuoret solistit sekä Ilkka Toivonen ja Eero Lasorla säestäjänään Yrjö Teuri. Osallistujia 65.

Klo 15.00 – 16.00 Yhteislaulutilaisuus

Meritalon museon pihapiirissä laulettiin helteisessä säässä viestinnällisiä lauluja Salon Viihdelaularien kanssa. Laulajia säesti Salon kulttuuritoimiston kesämuusikko Henni Rauvala. Osallistujia 70.

Klo 19.00 Juhlaillallinen Salohallissa

Juhlaillallisen teemana oli suomalaisten ylpeydenaihe, maksuton kouluruoka vuodesta 1948. Aiheesta oli rakennettu pienimuotoinen näyttely Salohallin yläaulaan. Maukkaan menyn oli suunnitellut ruokapalvelupäällikkö Kirsti Kakko. Illallisen valmisti Salon kaupungin keskuskeittiö. Tarjoilijoina toimivat nuoret alan opiskelijat ja koululaiset. Illan juontajana toimi eläkkeellä oleva rehtori Ossi Helin, joka opetti vieraille Salon murretta ja sen ymmärtämistä. Tämän jälkeen vieraat osannevat käyttää sanaa taitamaton myös salolaisittain. Juhlaillallisen musiikista vastasi kansanmusiikkiyhtye Vissinki. Salohallin miljöön oli suunnitellut Salon seudun ammattiopiston kulttuurialan opiskelijat.

Juhlaillalliselle osallistujia oli 340 henkilöä.

Juhlaillallinen

MENY

alkujuoma

perunakeitto

eväsläipä

broilerin rintafilee

yrttijuustokastike

riisi

hedelmäinen tuoresalaatti

mustaherukkahillo

mustikkakukko

vaniljakastike

kahvi

Ruokajuomana vesi, maito, piimä ja kotikalja

7.1.4. Sunnuntai 12.8. Juhlitaan

Klo 10.00 alkoi **Juhlajumalanpalvelus** Uskelan kirkossa. Juhlamessussa saarnasi arkkipiispa Jukka Paarma. Jumalanpalveluksen jälkeen kaupunginjohtaja Matti Rasila ja liiton hallituksen edustaja Marja Lepola laskivat lyhyen seremonian jälkeen seppeleen sankarihaudoille. Osallistujia 600.

Klo 10.00 oli myös Pyhän Ristin tsasounassa **ortodoksinen liturgiapalvelus**. Osallistujia 25.

Klo 14.00 **Pääjuhla** Salohallissa

Pääjuhlan ohjelma noudatteli pitkälti perinteistä kaavaa puheineen. Kirjailija Arto Nieminen oli kirjoittanut ja ohjannut kabareemaiseen tyyliin salolaiseen elämänmenoon liittyvän näytelmän, joka hersytti lyhykäisyydestään huolimatta useat naurut. Juhlan päätteeksi ennen kotimatkaa lähtöä nautittiin vielä makoisat kahvit.

Pääjuhla**Sunnuntai 12.8.2007 klo 14.00 – 16.00****Salohalli****Ohjelma****Alkusoitto/fanfaari**, Piazza Brass –orkesteri
Suomalainen marssi

säv. Rikhard Faltin, sov. Artturi Rope

Marsalkan hopeatorvet

säv. ja sov. Artturi Rope

Tervetulotoivotus, Salon kaupunginvaltuuston
puheenjohtaja Jyrki Toivonen**Musiikkiesitys**, Piazza Brass**Kotiseudulle, poloneesi**

säv. Arvo Vehviläinen, sov. Teppo Lindholm

Valtiovallan tervehdys, maaherra Rauno Saari**Juhlapuhe**, eduskunnan puhemies Sauli Niinistö**Kaiken keskeltä –pienoisnäytelmä**

Käsikirjoitus ja ohjaus: Arto Nieminen

Näyttelijät: Marja Ruokonen, Ola Leinonen,
Joonas Suominen, Arto Nieminen**Tervetuloa Raaheen 2008**,Raahen kaupunginvaltuuston puheenjohtaja
Antero Aulakoski ja Merimies Jussila joukkokseen**Kotiseutupäivien päätössanat**, Suomen

Kotiseutuliiton puheenjohtaja Pekka Laaksonen

Maamme, yleisö ja orkesteri**Arkipiispa Jukka Paarma****siunaa matkaan lähtijät****Ohjelman juontajana Hannu Määttänen****Kahvitarjoilu**

Pääjuhlaan osallistui 484 juhluvierasta.

Pääjuhlan puheet liitteinä (Liitteet 25, 26, 27, 28).

7.2. MUSEOT JA NÄYTTELYT**SALO****Pyhä kuva**

Salon Taidemuseo Veturitalli 15.6. – 14.10.2007

Salon taidemuseon kesänäyttely 'Pyhä kuva' kokosi ekumeeniseen kirkkotaiteen näyttelyyn venäjänkarjalaisia kansanikoneita Karjalan Tasavallan Taidemuseosta Petroskoista sekä Salon lähiseudun kirkkojen taidetta. Ikonikokonaisuus käsitti viitisenkymmentä ikonia, joista vanhimmat ovat 1400-luvulta. Mer-

kittävä osa Suomen vanhimmista taidearteista sijaitsee kirkkoissa, joiden hallussa on taide-esineitä aina keskiajalta tähän päivään saakka. Esittelemällä Salon lähiseudun kirkkojen taidetta Salon taidemuseo halusi tuoda tämän rikkaan esineellisen kulttuurin yleisön nähtäville. Vaikka osa esineistöstä on nähtävillä kirkkoissa ja paikallismuseoissa, ei vastaavaa laajaa yhtenäistä kokonaisuutta ole ollut aiemmin esillä. Kävijöitä kotiseutupäivien aikana oli 577.

Nuohooja – Pieni nokipoika vaan?

Meritalon museo 2.5. – 30.9.2007

Turun Maakuntamuseon tuottama näyttely kertoi nuohoojan ammatin kehityksestä ja merkityksestä. Näyttely esitteli muun muassa nuohoojan työvälineitä aikojen saatossa - koivunvarpuluudasta paloturvallisuuslaitteisiin. Kävijöitä kotiseutupäivien aikana 196.

Yhdistän -puhelinnäyttely sentraalista nettiin

Rummunlyöjänkatu 7, 26.5. – 16.9.2007

Salon kaupungin elektroniikkakokoelmien ja Meritalon museon puhelinnäyttely ”Yhdistän!” esitteli Salon alueen puhelintekniikan kehityshistoriaa. Näyttelyn ytimenä olivat puhelinkeskukset ja niihin liittyvät lanka-, kaapeli- ja langattomat verkot. Tekniikan lisäksi näyttely esitteli monin tavoin puhelimen merkitystä seudun asukkaiden elämässä. Näyttelyn arkkitehtinä toimi dosentti Liisa Kanerva, näyttelyvastaavana tutkija Leena Järvelä. Näyttelyä rakensivat myös Salon Seudun Puhelin Oy, Salon Moision koulun viestiluokkien oppilaat ja opettajat, Salon Elektroniikkamuseon ystävät ry. sekä Salora – Mobiran eläkeläisyhdistys. Kävijöitä kotiseutupäivien aikana noin 200.

Juuret -näyttely

Moision koulu 9. – 12.8.2007. Salon seudun kuntien ja seurakuntien juuria esiteltiin Moision kouluun rakennetussa näyttelyssä. Näyttely muodostui painetuista kuvatauluista ja kuntien valitsemasta omasta ”juuriesineestä”. Näyttelyn ulkoasun suunnittelivat Salon seudun ammattiopiston kulttuurialan opiskelijat. Näyttelyyn tutustui päivien aikana runsaat 500 henkilöä.

Salon markkinat -valokuvanäyttely

Nakolinnan kotiseutukeskus 9. – 14.8.2007

Salo-Uskelan Seura ry. oli koonnut Nakolinnan kotiseutukeskukseen mielenkiintoisen valokuvanäyttelyn ”Salon markkinat”. Esillä oli viitisenkymmentä ennen julkaisematonta vanhaa valokuvaa Salon entisaikaisesta markkinameiningistä. Kävijöitä kotiseutupäivien aikana 50.

Salon seutua kirjallisuudessa

Salon kirjasto 9. – 11.8.2007

Salon kaupunginkirjasto ja Salo-Uskelan Seura ry. olivat koonneet näyttelyn salonseutulaisia ja Salon seutua koskevista kuvauksista vuosien saatossa. Esillä oli myös edelleen myynnissä olevaa aineisto. Kävijöitä 180.

HALIKKO**Halikon Huiput ja****Miekka – Menneisyys – Maisema**

Halikon Rikalanmäki 1.7. – 12.8.2007

Rikalanmäen kesänäyttelyssä oli esillä neljän halikkolaisen taiteilijan töitä. Mukana olivat keramiikkataiteilijat Tuula ja Erkka Auermaa, Johanna Sarpäranta sekä huovutuksen taitaja Tuula Nikulainen. Miekka – Menneisyys – Maisema –näyttelyssä esiteltiin sanoin ja kuvin Halikon Rikalanmäen rikas menneisyys, hautalöydöt, kaivaushistoria ja muinaismaisemahoitotyö. Esillä oli myös ennallistus myöhäiselle rautakaudelle ajoittuvasta ns. kiekko-pontisesta Gicelin-miekasta. Kotiseutupäivien ajan miekka oli Juuret -näyttelyssä Salossa. Kävijöitä kotiseutupäivien aikana 140.

Armfelt ja Halikon kartanot

Halikon museo 1.6. – 31.8.2007

Halikon museon näyttelyssä kerrottiin Armfelt-suvun historiasta Halikossa ja esiteltiin Äminnen eli Joensuun, Wiurilan ja Vuorentaan aateliskartanot. Kävijöitä kotiseutupäivien aikana 210.

**Wiurilan kartanon kotimuseo ja
hevosvaunumuseo**

Esillä olivat perusnäyttelyt. Kävijöitä kotiseutupäivien aikana 164.

KIIKALA**Potui ja fatei Kiikalasta**

Kiikalan kotiseutumuseon näyttely. Kävijöitä kotiseutupäivien aikana 25.

KISKO**Harharetkiä -taidenäyttelyssä**

Kiskon Kivimakasiinissa oli Homeroksen tarinoiden inspiroimia taideteoksia. Kävijöitä kotiseutupäivien aikana oli 60. Kiskon kirkonkylän kotiseutumuseossa oli kotiseutupäivien aikana esillä vanhoja ristipistotöitä, joihin tutustui 60 kävijää.

KUUSJOKI

Kuusjoen viljamakasiiniin oli koottu perinnenäyttelyyn Kuusjokiseuran esineistöä. Kävijöitä kotiseutupäivien aikana 200.

MUURLA

Muurlan kotiseutumuseon kesänäyttelyyn **Muurla 600 vuotta** tutustui kotiseutupäivien aikana 22 henkilöä.

Taidemaalari Viljo Hurmeen taiteilijakodissa oli esillä **Maisemia Muurlasta**. Näyttelyyn tutustui kotiseutupäivien aikana 33 henkilöä.

PERNIÖ

Perniön museossa oli perusnäyttelyn lisäksi esillä museon historiasta kertova näyttely. Kävijöitä kotiseutupäivien aikana 53.

PERTTELI

”Olinhan siellä minäkin” – Martti Santakarin valokuvanäyttely Perttelin veteraaneista Perttelin kunnanvirastossa 10.8. – 17.8.2007.

Martti Santakarin vahvasti paikallista henkilöhistoriaa kuvaava värivalokuva-näyttely oli kunniansoitus sotiemme veteraaneille ja heidän sukupolvelleen. Näyttelyn kuvaluettelon yhteydessä oli tekstiosuus, jossa oli veteraanien haastatteluihin ja yhteisiin keskusteluihin pohjautuvaa aineistoa veteraanien elämänculusta, -kokemuksista ja arvoista. Kävijöitä kotiseutupäivien aikana noin 100.

SOMERO**Someron torppamuseo**

Kävijöitä kotiseutupäivien aikana 30.

SUOMUSJÄRVI

Suomusjärven kotiseutumuseon näyttely kertoi kahdesta suomusjärveläisestä, kivikausiesineiden keräämiseen palavaa intoa tunteneista kansanmiehistä Kustaa Suomentähdestä ja Kustaa Mäkirinteestä. Kävijöitä kotiseutupäivien aikana 39.

SÄRKISALO

Meripirtin pieni museo esitteli saaristolaisten elämänmuotoa. Museossa oli esillä myös vanhoja venemoottoreita sekä rakennusperinteen näyttely. Kävijöitä kotiseutupäivien aikana 110.

7.3. TEATTERIT

Salon seudun kesäteattereilla on pitkät perinteet. Katsojat ovat saaneet jo vuosikymmenien ajan nauttia hauskoista esityksistä ja taitavista tulkinnoista. Valtakunnallisten Kotiseutupäivien kunniaksi monet pienetkin kesäteatterit pidensivät normaalia esityskauttaan vielä muutamilla ylimääräisillä näytöksillä.

SALO

Olipa kerran Salo

Salon Teatterin teatteritaiteen perusopetuksen nuorten ryhmän jäsenet olivat dramatisoineet ja sovittaneet tekstejä näyttämölle. Maisa Pitkäsén ohjaama esitys ”Olipa kerran Salo - salolaisia tarinoita meidän silmin” perustui tositapahtumiin. Katsojia kotiseutupäivien aikana oli 25, esityksiä kolme.

Papin perhe

Salon Teatterin kesänäytelmä oli Minna Canthin ”Papin perhe”. Esityksen ohjasi Vuohensaaren kesäteatteriin Marika Lipasti. Osa näytelmästä esitettiin lounaismurteella. Katsojia kotiseutupäivien aikana oli 228, esityksiä kaksi.

Kurakylästä kauppalaksi

Salon kaupungin teatteri esitti Vuohensaaren lavalla näytelmän ”Kurakylästä kauppalaksi”. Esityksen oli käsikirjoittanut ja ohjannut Leena Sorri. Näytelmä perustuu Salon historiaan ja se oli kooste aikaisempina vuosina nähdyistä lyhyistä katuteatteriesityksistä. Katsojia oli yhteensä 350, ilmaisia esityksiä kolme.

HALIKKO

Raakel

Teatteri Provinssi esitti Rikalanmäen kesäteatterissa Arto Niemisen kirjoittaman komediallisen monologin ”Raakel”. Näytelmän voimanaisena, teatterin siivoojana, esiintyi Marja Ruokonen. Katsojia kotiseutupäivien aikana oli 242, esityksiä kaksi.

Sahan laulu – Aikamatka Vaskiolla

Teatteri Puutaivas esitti Vaskion Perinnemäellä paikallishistoriaan perustuvan näytelmän. Näytelmässä palattiin ajassa 500 vuotta taaksepäin. Näytelmän on käsikirjoittanut Tuula Lindroos ja sen ohjasi Maisa Pitkäsén. Katsojia kotiseutupäivien aikana 157, esityksiä kaksi.

KIIKALA

Opri

Kiikalan Kipinät esitti Kiikalan kesäteatterissa Tuula Mäkelän ja Mirka Aapion ohjaaman Kyllikki Mäntylän näytelmän ”Opri”. Näytelmä kertoi karjalaismummosta, mutta muutkin mummit samoin kuin huru-ukot olivat keskeisissä rooleissa. Katsojia kotiseutupäivien aikana oli 226, esityksiä kaksi.

SUOMUSJÄRVI

Pikatie

Suomusjärven SuoNäpät esittivät 25-vuotisjuhlanäytelmänään Suomusjärven kesäteatterissa Arto Niemisen käsikirjoittaman näytelmän ”Pikatie”. Näytelmä kertoi kyläyhteisöstä muutoksen kourissa. Muutoksen aiheuttaa paikkakunnalle rakennettava uusi moottoritie. Katsojia kotiseutupäivien aikana oli 90, esityksiä kolme, joista kaksi yönäytöstä.

7.4. MUUT TAPAHTUMAT

SALO

Salo-päivä

perjantai 10.8. Perinteisen Salo-päivän aikana oli tarjolla erilaista ohjelmaa kaikenikäisille kuten ohjattu vaellus Lehmijärvelle, lasten ja nuorten elokuvaesitys, Muumikonsertti sekä kaupunkijunan kyyditys. Päivän päätti illan tähtiesiintyjä Jani Wickholm yhtyenään Vesa Aaltosen Pop-Finlandia orkesteri torin esiintymislavalla. Päivän järjesti Salon kaupungin Salo-päivä -työryhmä. Päivän viihdetarjontaa seurasi arviolta 2000 kaupunkilaista.

Kukkiva Salo

lauantai 11.8.klo 12.00 – 15.00

Salon Omakotiyhdistys ja Salo-Uskelan Seura ry. järjestivät kaikille puutarhanystäville kiertoajelun, jonka aikana tutustuttiin Salon pihoihin ja puistoihin. Oppaana toimi kaupunginpuutarhuri Tapio Järvinen. Osallistujia lyhyellä ajelulla oli 14.

Kotiseuturock

sunnuntai 12.8. klo 16.00 – 21.00 Salon torilla.

POP-Areena järjesti yhteistyössä Salon nuorisotoimen kanssa nuorille suunnatun konsertin. Konsertissa esiintyivät salolainen Twilight Guardians, Screan for change Paraisilta ja Automatic eyes Helsingistä. Pääesiintyjänä oli Punk-yhtye Dead By Gun Paraisilta. Konsertin annista nautti runsas sata nuorta kuulijaa.

Elokuva Ratavartijan kaunis Inkeri (1950)

lauantai 11.8. ja sunnuntai 12.8. klo 17.00 Bio-Salossa. Suomalaisen elokuvan helmi, Fennada-Filmi Oy:n tuottama Ratavartijan kaunis Inkeri esitettiin elokuvateatteri Bio-Salossa kahtena päivänä. Elokuvan on ohjannut Hannu Leminen, pääosissa Helena Kara, Erkki Viljos, Eino Kaipainen, Leila Itkonen, Paavo Hukkinen. Osallistujia 22.

KUUSJOKI

Kuusjoen kirkossa oli avoimet ovet lauantaina 11.8. Kävijöitä 1.

Kuusjoki-päivä sunnuntaina 12.8. keräsi Kurkelan Nikkilän puistoon ja viljamakasiinille mukavasti väkeä nauttimaan viihteellisestä ohjelmasta. Klovni Dodo ja Loiskis-orkesteri olivat mukana päivänvietossa. Osallistujia lähes 250.

PERNIÖ

Ruukkitie-ympäristötaidenäyttely

Merikulma, Kirjakkala, Teijo ja Mathildedal, 13.6. – 31.8.

Mathildedalin Meri-Teijo Makasiineihin sijoittuneet teokset olivat nähtävissä näyttelyn ajan joka päivä klo 11 – 16. Teijon kirkon ympärillä kaikuva ääniteos oli kuultavissa päiväsaikaan. Muut teokset olivat koettavissa 24 tuntia vuorokaudessa. Ruukkitie-ympäristötaidehankkeen toteutti Maaseudun Sivistysliitto yhteistyössä Kuvataideakatemian, Per-

niön kunnan ja paikallisten kyläyhdistysten kanssa. Ruukkitie-ympäristötaidenäyttely oli toinen osa Taiteen tiet –ympäristötaidetapahtumasta Salon seudulla 2006 – 2009. Näyttelyyn tutustui kotiseutupäivien aikana noin 130 henkilöä.

Tanssit

Lauantaina 11.8 esiintyi Perniön Hallin lavalla Sini-rytmi ja Ilkka Kuusniemi. Osallistujia 100.

PERTTELI

Perttelin historia -kirjan julkistamistilaisuus

järjestettiin perjantaina 10.8. kello 9.00 Perttelin kunnanvirastossa. Osallistujia 95.

SOMERO

Avointen ovien päivät Heikkilän Hevostilalla

lauantaina 11.8 ja sunnuntaina 12.8. klo 13.00 – 18.00. Ohjelmassa oli tilan eläinten esittelyä, hevosajelua, puutarhan lumoa sekä taidenäyttely talon salissa. Osallistujia 15.

Savi palaa

lauantaina 11.8.2007 klo 18.00 – 24.00 Someron Kultelassa.

Illan esiintyjä olivat 15-jäseninen Samba-ryhmä, taikuri Aaro Sorva ja Badding -tulkitsija, laulaja-näyttelijä Marjo Leinonen. Lisäksi nähtiin Tulikansa-show. Illan juonsivat Janina Andersson ja Markku Kankare. Tapahtumaan osallistui illan aikana 870 henkilöä.

Tanssit

Perjantaina 10.8. esiintyi Someron Esakalliolla Reijo Taipale ja Juha Mäkinen & Taifun. Osallistujia 1300.

Torstaina 9.8. esiintyi Ämyrillä Finlanders, osallistujia noin 850 ja perjantaina 10.8 klo 20.00 – 02.00 Mikko Mäkeläinen ja Kristiina Mäki. Osallistujia 950.

SUOMUSJÄRVI

Suomusjärvi-päivä

Suomusjärven Kitulassa lauantaina 11.8.

SuomusMarkkinoilla tavattiin käsityöläisiä, torimyyjiä, kirpputorikauppiaita sekä paikallisten yhdistysten edustajia esittelypöytineen. Esillä oli myös kolme eri näyttelyä. Onneaan pääsi kokeilemaan Kivikautisissa

kuulakarnevaaleissa ja muissa perinteisissä peleissä. Maahisten kodassa oli tarjolla spelttikorppua. Markkinoilla palkittiin pallonuijakilpailun, hattukilpailun sekä perinteisen pihakilpailun voittajat ja vuoden kulttuuritekijät. Osallistujia noin 400. Nuorten bändi-ilta järjestettiin Suomensjärven koululla, osallistujia noin 30. Suomensjärvi-päivä -tanssit Kettulan Pirtillä kokosi ihmisiä noin 100.

SÄRKISALO

Särkisalo-päivä

11.8.2007. Päivän aikana ratkottiin voittajat naisten lentopalloturnauksessa, lasten juoksukilpailuissa ja

jalkapallo-ottelussa entiset särkisalolaiset vastaan nykyiset särkisalolaiset. Professori Björn Federey piti esitelmän harvinaista kasveista ja samalla saattoi tutustua paikalliskasvien näyttelyyn. Lisäksi julkistettiin Vuoden särkisalolainen. Päivään tapahtumiin osallistujia 160 henkilöä.

Meripäivät

11. – 12.8.2007. Salon Pursiseura ry. järjesti perinteiset Särkisalon Meripäivät ja 33. Särkisalo Regattan. Viikonlopun aikana riitti nähtävää ja koettavaa merellisissä tunnelmissa. Osallistujia noin 2000.

8. TALOUS

Salon kaupunki sitoutui Suomen Kotiseutuliiton kanssa tehdyn sopimuksen mukaan osoittamaan vuosina 2005 – 2007 kotiseutupäivien valmisteluihin ja toteutukseen 65 000 euroa. Lisäksi kaupunki sitoutui vastaamaan pääsihteerin palkkakustannuksista. Salon kaupunki vastasi myös kotiseutupäivien hallinnoinnista, taloudesta ja kirjanpidosta. Suhteellisesti eniten toimikuntien jäsenistä oli työsuhteessa kaupunkiin. Toimikuntien kokoukset pidettiin pääsääntöisesti virka-aikaan, jolloin viranhaltijoiden varsinaista työaikaa kului kotiseutupäivien suunnitteluun.

Valtakunnallisten kotiseutupäivien budjetti pohjautui tulojen osalta osallistujamaksuihin, sponsoritukseen ja seudun kuntien maksuosuuksiin. Varsinais-Suomen liiton maakuntahallitus myönsi 23.10.2006 Salon kaupungille 20 000 euron avustuksen Valtakunnallisten kotiseutupäivien järjestämiseen.

Salon seutukuntien välinen sopimus kotiseutupäivien taloudellisesta vastuunjaosta vuonna 2007 allekirjoitettiin 29.11.2006.

Valtakunnallisten kotiseutupäivien 2007 talous vuosina 2005-2007

Tuotot

Osallistumismaksut	44 569
Muut tuotot	4 800
Varsinais-Suomen liiton avustus	20 000
Salon seudun kuntien osuus	57 506
Muut tuet	1 000
Tuotot yhteensä	127 875

Kulut

Henkilöstökulut	59 670
Hallinnoinnin, talouden ja kirjanpidon kulut	19 530
Palvelujen ostot	93 273
Aineet, tarvikkeet, tavarat	17 823
Kulut yhteensä	190 296

Kotiseutupäivien suunnittelu ja työstäminen alkoi vuonna 2005. Kokonaiskustannuksiksi muodostui 233 712 euroa, josta päätoimisen pääsihteerin palkan osuus oli 43 416 euroa. Tuottoja kertyi 127 875 euroa, josta ympäristökuntien osuus oli 57 506 euroa. Salon kaupungin osuudeksi jäi 105 837

euroa. Vastuunjakosopimuksen mukainen Salon kaupungin osuus oli 38 060 euroa. Valtakunnalliset kotiseutupäivät Salon seudulla toteutettiin laaditun talousarvion mukaisesti. Yllä oleva talouslaskelma ei sisällä päätoimisen pääsihteerin palkkaa.

9. YHTEENVETO

9.1. PÄÄSIHTEERIN SANAT

Hyvät ihmiset

Valtakunnalliset kotiseutupäivät 2007 Salon seudulla -tapahtuma on tätä kirjoitettaessa onnellisesti ohi. On tilinpäätöksen ja kiitosten aika.

Kotiseutupäivien suunnittelu aloitettiin Salossa jo vuonna 2005. Tärkein työ tehtiin toimikunnissa, suunnitelmat vahvistettiin järjestelytoimikunnassa ja päätökset tiedoksi saatettiin päätoimikunnalle. Oli melkoisen haastavaa punoa monen erilaisen työyhteisön toiminta ja työtavat yhteen hyvin toimivaksi ja aikaansaavaksi organisaatioksi Suomen Kotiseutuliiton valvonnassa. Välillä vene keikkui ristiaallokossa, välillä soudettiin samaan suuntaan sopuisasti.

Seutulaisena toki tunnen ja tiedän paikallisen tavan tehdä asioita. Kun tehdään niin tehdään kunnolla. Silti olen otettu – varsinkin siitä intensiteetistä, millä tapahtuman neljänä päivänä joukkomme omat työtehtävänsä hoitivat. Selvitimme pulmatilanteet tyylikkäästi, yhdessä toimien.

Toivoisin, että voisin jakaa kaikille maallista mammonaa hyvästä työstä, mutta joudun tyytymään kiitoksiin.

Kiitos kaikille – yhdessä ja jokaiselle vielä erikseen – työpanoksestanne ja osallistumisestanne Valtakunnallisten kotiseutupäivien 2007 järjestelyihin ja toteutukseen! Ilman teitä tehtäväni olisi ollut mahdoton.

Kiitos myös yhteistyökumppaneille, jotka olivat omalta osaltaan vahvistamassa tapahtuman rahoitusta.

Ja erittäin iso kiitos paikalliselle lehdistölle, joka uutisoi mielenkiintoisesti ja runsaasti tapahtuman järjestelyistä ja itse tapahtumasta.

Hyvä me.

Salossa 30.9.2007

Mona Aaltonen, pääsihteeri

9.2. OSALLISTUJAKYSELYN TULOS

Tehdyn osallistujakyselyn tuloksena Valtakunnalliset kotiseutupäivät 2007 sai keskiarvoksi kouluarvoasteikolla arvosanan 9. Palautekyselyyn vastasi 53 vierasta.

SOPIMUS VUODEN 2007 VALTAKUNNALLISTEN KOTISEUTUPÄIVIEN JÄRJESTÄMISESTÄ

Suomen Kotiseutuliitto ja Salon kaupunki sopivat vuoden 2007 valtakunnallisten kotiseutupäivien järjestämisestä seuraavaa:

1. Vuoden 2007 Valtakunnalliset Kotiseutupäivät järjestetään Salossa elokuussa 2007.
2. Sopijapuolet asettavat kotiseutupäivien valmistelusta ja toteuttamisesta huolehti-
maan niille vastuullisen päätoimikunnan ja järjestelytoimikunnan sekä tarpeellisen
määrän työryhmiä erityistehtäviä varten. Päätoimikunnan puheenjohtajana toimii
Suomen Kotiseutuliiton edustaja ja järjestelytoimikunnan puheenjohtajana Salon
kaupungin edustaja.
3. Päätoimikunta aloittaa työnsä vuoden 2005 alussa ja päättää sen jättämällä sopija-
puolelle loppuraportin kotiseutupäivistä vuoden 2007 loppuun mennessä.
4. Kotiseutupäivien päätoimikuntaan kumpikin sopijaosapuoli nimeää kolme jäsentä
sekä kutsuu siihen lisäksi kaksi Varsinais-Suomen liiton edustajaa, yhden edustajan
Salo-Uskela -seurasta ja muista tarpeellisiksi katsomistaan yhteisöistä.
5. Salon kaupunki sitoutuu osoittamaan vuosina 2005-2007 Kotiseutupäivien päätoi-
mikunnan käyttöön Valtakunnallisten kotiseutupäivien valmisteluihin ja toteutukseen
rahoitusosuuden, jonka suuruus on 65.000 euroa. Salon kaupunki sopii tämän ra-
hoitusosuuden jakamisesta Varsinais-Suomen liiton ja Salon seudun kuntien kes-
ken. Kotiseutupäivien mahdollinen tappio tai voitto jää Salon kaupungin vastatta-
vaksi.
6. Salon kaupunki asettaa Kotiseutupäivien järjestelyorganisaation käyttöön Valtakun-
nallisten kotiseutupäivien järjestelyjä hoitamaan pääsihteerin, joka on sivutoiminen
1.1.2005-30.6.2006 ja päätoiminen 1.7.2006-30.9.2007 välisen ajan. Pääsihteerin
palkkauksesta, joka ei sisälly kotiseutupäivien talousarvioon vastaa Salon kaupunki.
7. Kotiseutupäivien taloudenpidosta vastaa Salon kaupunki erillisellä tilillä osana omaa
talousjärjestelmäänsä päätoimikunnan hyväksymän talousarvion mukaisesti. Koti-
seutupäivien laskut hyväksyy järjestelytoimikunnan puheenjohtaja tai määräämään-
sä.

8. Tämä sopimus on määräaikaan ja voimassa vuoden 2007 loppuun saakka. Sopimusta on laadittu kaksi samanlaista kappaletta, yksi kummallekin sopijapuolelle. Tämä sopimus tulee kaupunkia sitovaksi sen jälkeen kun sen hyväksymistä koskeva kaupunginhallituksen päätös on saanut lainvoiman.

Helsingissä 18.5.2004

SUOMEN KOTISEUTULIITTO

Puheenjohtaja

Pekka Laaksonen

Toiminnanjohtaja

Markku Tanner

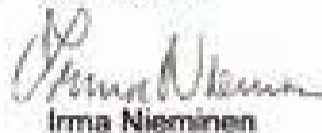
Salossa 14.5.2004

SALON KAUPUNGINHALLITUS

Kaupunginjohtaja

Matti Rasila

Hallintojohtaja

Irma Nieminen

SEMINAARIN ESITELMÖITSIJÄT

FT Kari Immonen on kulttuurihistorian professori Turun yliopistossa. Väitöskirjassaan hän käsitteli suomalaisten suhtautumista Venäjä-Neuvostoliittoon 1920- ja 30-luvuilla. Myöhemmin hän on tutkinut tiedepolitiikkaa sekä puhelimen kulttuurihistoriaa. Tällä hetkellä Immonen on virkavapaalla ja tekee tutkimusta Turun yliopiston historiasta valtiollistamisen eli vuoden 1974 jälkeen.

Immonen on tarkastellut monista näkökulmista historian merkitystä ihmisille ja yhteiskunnalle. Luennoissaan ja kirjoituksissaan hän on käsitellyt runsaasti kotipaikkakuntiansa Voikkaan ja Turun historiaa ja nykypäivää.

TKT Maija Rautamäki on toiminut konsulttina, tutkijana, kouluttajana sekä vuodesta 1996 maisema-arkkitehtuurin professorina Teknillisessä korkeakoulussa. Hänen opetusalaansa on maisemasuunnittelu sekä maiseman hoito ja suojelu. Hän on syntynyt Helsingissä ja asunut viimeiset 24 vuotta Teijolla.

Kotiseudukseen hän kokee koko Suomen, johon hän on päässyt melko laajasti tutustumaan erilaisten töiden ansiosta.

FK, kirjailija, taiteilijaprofessori Kaari Utrio on kirjoittanut lukuisia historiallisia romaaneja ja tietokirjoja ja hänen teoksissaan korostuu usein naisen merkitys ja voima ja hän on käsitellyt myös arjen ja lapsen historiaa. Hän on saanut mm. Valtion kirjallisuuspalkinnon sekä Valtion tiedonjulkistamispalkinnon elämäntyöstään. Kaari Utrio on kirjoittanut myös mm. tv- ja radiokäsikirjoituksia, toiminut kirjallisuuskriitikkona, kirjoittanut novelleja ja jatkoromaaneja sekä pitänyt lukuisia luentoja ja esitelmiä kotimaassa ja ulkomailla.

FT, Turun yliopiston mediatutkimuksen lehtori ja Tampereen ja Jyväskylän yliopiston elokuva- ja televisiotieteen dosentti Veijo Hietala on väitellyt filosofian tohtoriksi elokuvan katsojateorioista. Hän on toiminut elokuva- ja televisiotutkimuksen opettajana Turun yliopistossa jo vuodesta 1984. Hän on pitänyt useita esitelmiä ja luentoja mediatutkimuksen alalta sekä kotimaassa että ulkomailla.

FT Leena Tähtinen on Turun yliopiston tähtitieteen dosentti. Hän toimi 15 vuotta kvasaareihin erikoistuneena tutkijana Turun yliopiston Tuorlan observatoriossa ja Kööpenhaminassa yhteispohjoismaisessa Teoreettisen fysiikan tutkimuslaitoksessa (Nordita). Vuonna 1996 hän siirtyi Tiede-lehteen toimittajaksi. Tieteen yleistajuistamisesta innostunut Tähtinen on kirjoittanut satoja lehtiartikkeleita sekä yleistajuisia tiedekirjoja avaruuden asuttamisesta, tieteellisestä aikamatkailusta ja auringosta sekä sadun tähtien kehittämisestä. Vuodesta 2000 lähtien vapaana toimittajana työskennellyt Tähtinen pitää myös yleisöluentoja ja kursseja tähtitieteestä.

TKT Yrjö Neuvo toimii nykyään professorina Teknillisessä korkeakoulussa tehtäväänään edistää korkeakoulun kykyä hyödyntää digitaalisuuden avaamia mahdollisuuksia mahdollisimman tehokkaasti ja innovatiivisesti. Hän on Osaamiskeskustoimikunnan puheenjohtaja, Metson ja Vaisalan hallitusten jäsen ja toimii eurooppalaisen miljardiluokan teknologiahankkeen ARTEMIS puheenjohtajana.

Hän oli Nokian Johtokunnan jäsen 1993-2005 keskeisenä tehtäväänään kännyköiden tuotekehitys. Tätä ennen hän toimi vuodet 1976-2003 professorina ja akatemiaprofessorina Tampereen Teknillisessä yliopistossa tutkimusalaan signaalien digitaalinen käsittely. Professorikautenaan hän on kouluttanut useita Nokian tohtoreita ja insinöörejä Saloon.

Hän väitteli 1974 Yhdysvalloissa Cornell yliopistossa ja on toiminut vierailevana professorina Kalifornian yliopistossa Santa Barbarassa. Hän on kolmen yliopiston kunniatohtori. Asteroidi 1938 DN on saanut nimen Neuvo hänen mukaansa.

FM, arkeologi Satu Mikkonen-Hirvonen työskentelee Museoviraston muinaisjäännösten hoitoyksikön Turun toimipisteessä. Hänen työhönsä kuuluu muinaisjäännösten maisemanhoidon suunnittelu ja organisointi mm. Salon seudulla. Hän vastaa myös kysymyksiin muinaisjäännösalueiden käytöstä.

VALTAKUNNALLISET KOTISEUTUPÄIVÄT SALOSSA JA SALON SEUDULLA 9.-12.8.2007 ”SAVUMERKISTÄ KÄNNYKKÄÄN”

Seminaarialustus 9.8.2007 Salon lukiossa

VIESTINTÄTAPOJEN HISTORIAA

Kari Immonen, Turun yliopisto, kulttuurihistorian professori

Viestinnän perustilanne on kahden ihmisen keskustelu. Siinä toinen ihminen koetaan elävässä nykyhetkessä. Asioita ilmaistaan eleillä ja puheella, joita lapsi alkaa opetella heti syntymästään. Näin hän sosiaalistuu omaan kulttuuriinsa ja yhteisöönsä.

Viestintä on aina sosiaalisen suhteen muoto. Se on kulttuurisesti ja sosiaalisesti rakentunutta, ja eri aikoina ja eri paikoissa tämä rakentuminen on tapahtunut erilaisilla tavoilla.

Esimodernissa yhteisössä viestinnän tila oli ahdas. Oma kylä ja lähiseutu muodosti usein alueen, jonka kanssa ihminen oli tekemisissä koko elämänsä. Vähitellen alue, jolla ihminen viesti, ja ne ihmiset, joiden kanssa hän oli tekemisissä, laajeni. Keskeistä oli luku- ja kirjoitustaidon omaksuminen. Niiden myötä maailma muuttui laajemmaksi ja myös abstraktimmaksi.

Vanhin ja pisimpään elänyt viestinnän muoto, jossa keskustelijat eivät enää olleet kasvokkain, on kirje. Varsinaisesti kirjeenvaihto keskeisenä kommunikaatiomuotona yleistyi 1700- ja 1800-luvuilla.

Taustalla oli esimerkiksi postilaitoksen synty. Noihin aikoihin muotoutui sivistyneistön piirissä myös erityinen kirjeiden kirjoittamisen kulttuuri. Kirjeitä saatettiin saman päivän aikana kirjoittaa lukuisille sukulaisille ja ystäville. Kirjeiden rakenne oli usein yhtenäinen; kysymys oli formaalista toiminnasta, jota ohjasivat kirjoittamisoppaat.

Seuraava viestinnän kentän muuttaja oli puhelin. Ensimmäiset puhelinlaitokset perustettiin Suomeen vuonna 1882. Ensin maaliskuussa Turkuun, sitten Tampereelle ja kesäkuun alussa Helsinkiin. Puhelin levisi Suomessa paljon nopeammin kuin osattiin odottaa. Samoin siitä tuli jo varhain yksityisenkin kanssakäymisen väline.

Seuraavaa murrosta merkitsi matkapuhelin. Myös sen leviäminen oli ratkaisevasti nopeampaa kuin oletettiin, ja Suomi oli pitkään maailman johtava matkapuhelinmaa.

Kaiken kaikkiaan puhelimen historia on yllätyksiä täynnä. Käyttäjät ovat sekä olleet piittaamattomia heille tarjotuista mahdollisuuksista että innostuneet suunnattomasti jostain, jota kukaan ei ole tullut ajatelleeksi. Tekstiviesti on tästä erinomainen esimerkki.

Seuraava viestinnän murros tapahtui internetissä. Se on mahdollistanut uudenlaisten kommunikaatiomuotojen synnyn. Hyvä esimerkki tästä ovat erilaiset keskusteluverkot ja niiden kautta syntyvät yhteisöt. Esimerkiksi IRC-galleriassa vierailee päivittäin yli 60 % suomalaisista 13-17-vuotiaista nuorista.

Nettiyhteisöt ovat ensisijaisesti samanhenkisten ihmisten kokoontumispaikkoja. Ne tuottavat intensiivisen yhteyden heidän välilleen, mutta samalla jättävät vähemmän kiinnostavat asiat marginaaliin. Verkko voi syntyä myös nettiheimoja, jotka rakentuvat esimerkiksi jonkin pelin ympärille. Kysymys on fiktiivisestä maailmasta, jossa ihminen voi elää keskeisen osan elämänsä. Silloin pelin maailma voi olla todellisempi kuin ruumiin rajaama arki.

Viestinnän historian ydintotuus siis on, että käyttäjä yllättää aina. Suunnittelijat ja palvelujen tarjoajat voivat antaa vain alustan ja teknisen mahdollisuuden käyttäjien rajattomalle mielikuvitukselle.

VALTAKUNNALLISET KOTISEUTUPÄIVÄT SALOSSA JA SALON SEUDULLA 9.-12.8.2007 ”SAVUMERKISTÄ KÄNNYKKÄÄN”

Seminaarialustus 9.8.2007 Salon lukiossa

KULTTUURIMAISEMAN VIESTIT

Maija Rautamäki. maisema-arkkitehtuurin professori, Teknillinen korkeakoulu

Maisema puhuttelee ihmistä, vetoaa, vaikuttaa, vihjaa, paljastaa, tarinoi... Mikä on maiseman kieli? ”Jos kielin voisi kertoa näkönsä vanhat puut...”

Ehkä ihminen kuitenkin näkee, kuulee ja ymmärtää sen, mitä haluaa, osaa tai toivoo. Miten maisema ”luetaan”? Onhan maisema ainoa historiankirja vanhimmilta ajoilta, joilta kirjoituksia tai kuvia ei ole säilynyt, arkisto joka tallentaa ihmisen aikaansaannoksia - toki ajan saatossa luonnon toiminnan muuntamina.

Jotta maisemakokonaisuuksia ja niiden historiallemme muodostamia kehyksiä ymmärretään, on maiseman tarkastelussa hyödyllistä hahmottaa kolme eri luonteista tarkastelun ”tasoa”:

- 1) Maisemarakenne, joka on kallio- ja maaperän, maastonmuotojen, vesistöjen, ilmasto-olojen, elollisen luonnon sekä ihmisten ympäristörakenteiden ja -muutosten prosessien yhteistulos. Maisemarakennetta voidaan tarkastella maastorakenteiden (”elottomien luonnontekijöiden”), ekologisten prosessien ja tilallisten rakenteiden mukaan. Maisemarakenteen tarkasteluun kuuluu sekä luonnonhistoriallinen että maiseman käytön ja muokkauksen kulttuurihistoriallinen osuus.
- 2) Maisemakuva on maisemarakenteen optisesti havaittava ilmiasu, joka havainnointihetkellä kuvastaa maisemassa vallitsevia rakenteita ja prosesseja.
- 3) Maisemamielikuva on ihmisen maisemasta (maisemakuvan) välityksellä muodostama yksilöllinen, mahdollisesti yhteisöllinenkin käsitys maisemasta, sen rakenteista ja siihen liittyvistä merkityksistä, uskomuksista, arvoarvostelmista. Kullakin aikakaudella, kulttuurilla ja valtajärjestelmällä on omat ihannemaisemansa. Näiden tavoitteellisten mielikuvamaisemien kaltaisiksi ihminen on pyrkinyt muokkaamaan oman toiminta- ja asuinympäristönsä.

Maisema on geomorfologisten, ekologisten ja kulttuurihistoriallisten prosessien tulos.

Maiseman hahmottaminen perustuu maisematiloihin, jotka usein jaotellaan avoimiin, puoliavoimiin ja sulkeutuneisiin tai suljettuihin. Maisematilojen perusmuoto syntyy maaston muodoista ja vesistöistä. Luonnostaan avoimina pysyviä maisematiloja Suomen oloissa ovat vain vesistöt, tulvarannat, suot ja karuimmat kalliokot. Ihmisen uurastuksella syntyneet niityt, pellot ja muut kulttuurimaisemien avotilat ovat muotoutuneet maaston ja maaperän mukaan. Tasaiset avoimet pinnat muodostavat maisematilojen pohjatason. Rinteet, tiheä kasvillisuus tai rakennukset ja rakenteet rajaavat ”seininä” maisematiloja. Rajausta on sitä voimakkaampi mitä jyrkempi ja korkeampi rajaava elementti on. Metsäiset alueet muodostavat sulkeutuneita maisematiloja. Puoliavoimiksi nimetään maisematiloja, joissa puut, puuryhmät tai korkea pensasto ja avoimet, usein niityn tai nurmen peittämät tilat vuorottelevat. Usein puoliavoimet maisematilat ovat ihmisen kulttuurivaikutuksen tulosta, kuten perinteisesti näyttämällä, lehdestämällä ja laiduntaen hoidetut lehtoniityt lounaissaaristossa.

Voimakkaasti maisematiloja rajaavia viivamaisia elementtejä ovat tiet, jotka vanhastaan myötäilivät maastonmuotoja ja hakeutuivat usein avoimen ja sulkeutuvan maisematilan rajakohtaan. Ne tarjoavat linjoja ja havainnointivyöhykkeitä. Maamerkinomaiset maastokohdat, kuten selänteiden päätteet, niemekkeet tai satulamaiset taitekohdat ovat kiintopisteitä, joista maisematilojen hahmottaminen on selkeintä. Usein tällaisiin kohtiin on syntynyt jokin merkkirakennus, maatila, kartano, kirkko tai monumentti. Voimakkaimpiin maiseman solmukohtiin ovat kasvaneet kylä- ja kaupunkikeskukset tai varhaiset teollisuusmiljööt. Tällaiset hierarkkisesti korkealle arvotetut pisteet ovat edelleen kulttuurimaiseman kohokohtia, mikäli niiden miljöö on säilynyt hoidettuna ja hyväkuntoisena. Vaikka alkuperäinen toiminto ei enää olisi nyky-yhteisössä yhtä korkealla arvoasteikossamme, aistimme kuitenkin niiden vahvan merkityksen juuri korkeatasoisen rakentamisen ja ympäristönkäsittelyn ansiosta. Maisemahierarkia, paikkojen status ja symbolisisältö ovat hienovaraisia ja vaikeasti määriteltäviä, mutta kuitenkin yleisesti tunnistettuja yhteisiä mielikuviamme, joiden kautta maisemia ja kohteita arvioimme ja arvotamme.

Vaikkakaan emme varmuudella voi tietää, miten ihmiset ovat varhaisten historiallisten kausien aikana havainnoineet, hahmottaneet ja kokeneet maisemat, lienevät perussäännöt olleet samat: elämisen ehdot, jokapäiväiset toiminnot ja toisaalta tärkeät tapahtumat, rituaalit ja juhlat ovat vaikuttaneet ihmisten ympäristökokemuksiin – ja toisaalta luonnon antimet ja maisemat ovat ohjanneet noita toimintoja ja niille kehittyneitä ympäristökulttuureita. Kulttuurihistoriallisten kausien muuttuessa yhteisön arvot, tavoitteet, toiminta ja työnjaot ovat muuttuneet. Muutokset heijastuvat rakennettujen miljöiden ja hoidettujen maisemien arvottamiseen, arvostukseen sekä hoitoon uhrattaviin voimavaroihin. Historiaa ja kulttuuriperintöäkin on arvostettu, tulkittu ja hoidettu eri tavoin eri aikoina. Maiseman hoito, ja varsinkin kulttuurimaiseman hoitamattomuus lienee eräs sivistyksen mittari. Maisema kuuluu kaikille, se on eräs ”julkishyödyke” ja jossain määrin myös vastuu kuuluu meistä kaikille. Kotiseutuväki on aina tämän ymmärtänyt, ja näinä päivinä entistä suurempi vastuu kulttuurimaiseman vaalimisesta – johon lakikin meidät velvoittaa - taitaa kuormittaa juuri heidän harteilleen.

Lähteitä:

Panu, Jorma: Maisemarakenteen ja taajamarakenteen yhteensovittaminen, Suomen ympäristö 264, Ympäristöministeriö, Vantaa 1998

Rautamäki-Paunila, Maija: Maisemamaakunnat, maakunnallinen viheraluejärjestelmä, Teknillinen korkeakoulu, Maisemalaboratorio, julkaisu 3/82, 821B, Espoo 1983

Rautamäki, Maija: Maakunnallinen maisemaselvitys, Varsinais-Suomi, Varsinais-Suomen seutukaavaliitto, Ympäristöministeriö, Turku 1990

Luostarinen, Matti-Anja Yliviikari (toim.) Maaseudun kulttuurimaisemat, Suomen ympäristö 87, Suomen ympäristökeskus, Sulkava 1997

VALTAKUNNALLISET KOTISEUTUPÄIVÄT SALOSSA JA SALON SEUDULLA 9.-12.8.2007
"SAVUMERKISTÄ KÄNNYKKÄÄN"

Seminaarialustus 9.8.2007 Salon lukiossa

ULKONÄKÖ VIESTINÄ HISTORIASSA

Kaari Utrio, kirjailija

Ulkonäkö on ensimmäinen viesti, jonka ihminen itsestään muille lähettää.

Koko tunnetun historian ajan on pidetty ensiarvoisen tärkeänä sitä miltä ihminen näyttää, ja erityisesti, että hän näyttää oikealta, omaan ympäristöönsä sopivalta.

Ulkonäkö on niin tärkeä asia, että suuret uskonnot ja ideologiat ovat kiinnittäneet siihen tavattomasti huomiota yleensä kieltämällä ulkonäön merkityksen

Ulkonäön muuntelu ja koristelu on ihmisen perustarve ja yksi ihmiskulttuureja yhdistävistä tekijöistä.

Muuntelulla on kaksi päämäärää, jotka ovat keskenään vastakohtaiset. Toinen on oman persoonan korostus, toinen yleisen ihanteen noudattaminen.

Tulos tästä ristiriidasta on joukko kovin ponnistuksin samannäköisiksi tekeytyneitä ihmisiä, jotka yhtä suurella vaivalla erottuvat toisistaan yksityiskohdissa.

Samannäköisyyteen liittyy yksi ulkonäön tärkeimmistä viesteistä, nimittäin viesti ryhmään kuulumisesta.

Tärkeimmät viestit kertovat sekä ihmisen yksityisestä että julkisesta ryhmästä. Molemmat olemuksen puolet pyrittiin menneisyydessä määrittelemään huomattavasti tarkemmin kuin nykyään

Yksityiseen olemukseen kuuluvat sukupuoli, ikä, asema perheessä ja suvussa: naimaton, nainut, leski, tai erikoistilanne: häät tai hautajaiset yms.

Julkinen olemus heijasti yhteiskuntaa, jossa elettiin. Vanhassa sääty-yhteiskunnassa säätyaseman tuli näkyä myös ulkonäössä, jotta jokainen tiesi oitis, mihin kohtaan maailmanjärjestyksessä tämä ihminen kuului.

Tärkein ihmisryhmien välinen erilaisuus on sukupuolten välinen ero. Se näkyy ihmisen olemuksesta yleensä heti. Sukupuolittuneen ulkonäön ulkopuolella oli eurooppalaisessa historiassa vain yksi ihmisryhmä: alle viisivuotiaat lapset.

*1900-luvun paradoksi on, että vaikka aikamme on yksilöllisempää ja yksityisempää kuin koskaan historiassa, ulkonäkömme muuttuu yhä samankaltaisemmaksi.

Sukupuolet saattavat esiintyä samanlaisessa ilmiössä. Aina uuden ajan alkuun asti miehet pukeutuivat mekkoon. Naiset eivät koskaan käyttäneet pitkiä housuja. Nykyään naiset käyttävät pitkiä housuja, mutta miehet eivät käytä hametta.

Ikä vaikuttaa yhä vähemmän tapaan, jolla ihmiset ilmiönsä muokkaavat: lapset esiintyvät pikkuaikuisina ja vanhuksat näyttävät vuosikymmeniä nuoremmilta kuin agraariyhteiskunnan aikana.

Yhteiskunnallinen asema ja varallisuus eivät myöskään näy päältä oitis kuten ennen. Yhteiskunta demokratisoitunut niin, että syntyperää ja asemaa ei tarvitse ilmaista.

Oman minän korostaminen, erottautuminen muista, tapahtuukin nykyään enemmän roolipukeutumisen kautta. Ilmiössä siis näytetään itse omaksuttu rooli, kun sukupuoli, ikä, syntyperä tai varallisuus ei enää sanele viestiä, jonka ulkonäkömme lähettää.

Toisin kuin ennen meillä on suuri vapaus valita oma viestimme eli se, mitä ulkonäkömme kertoo meistä kanssaihmisille. Mutta yksi ja yhteinen viesti on olemassa: lähes kaikki haluavat tiedottaa olevansa nuoria,

VALTAKUNNALLISET KOTISEUTUPÄIVÄT SALOSSA JA SALON SEUDULLA 9.-12.8.2007 ”SAVUMERKISTÄ KÄNNYKKÄÄN”

Seminaarialustus 9.8.2007 Salon lukiossa

MEDIAVIRTUAALINEN KOTISEUTU

Veijo Hietala, dosentti, Turun yliopisto

” Nykypäivän ihminen kärsii yhä syvenevästä ´kodittomuuden´ olotilasta” - Peter Berger

Nykypäivän jälkimodernissa kulttuurissa kotiseudun käsite on saanut aivan uuden merkityksen. Monet ihmiset joutuvat elämänsä aikana toistuvasti muuttamaan asuinpaikkaa joko synnyinmaassaan tai maasta toiseen opiskelun, työn tai jopa sodan ja vainon takia. Ja vaikka ei tarvitsisi muuttaakaan, kaupunkimainen elämäntapa ei sinänsä synnytä yhtä vahvaa mielikuvaa pysyvistä juurista tai kotiseudusta kuin entinen agraarikulttuuri.

Postmodernin kaupunkikulttuurin keinotekoiset maisemat eivät luo selkeää pohjaa ihmisten sosiaaliselle identiteetille, koska se on historiallisesti perustunut paikkaan. Paikat puolestaan ovat urbaanissa maailmassa muuttuneet joidenkin postmodernismin tutkijoiden mukaan simulaatioiksi, jäljitelmiksi, kuten vaikkapa nykyaikaisten ostoskeskusten sisätila-pienoiskaupungit (Turun Hansakortteli, Raisio Mylly-ostoskeskus) keinotekoisine puineen ja kukkineen.

Myös (post)moderni mediateknologia on samentanut kodin rajoja entisestään. Kodin, työpaikan ja ”muun maailman” välinen raja on hämärtynyt, koska nettipäätteen, puhelimen ja faksin avulla neuvottelut ja toimistotyöt voi hoitaa kotoa, junasta tai kesämökiltä. Vastaavasti pankkiasiat ja osin ostoksetkin voi hoitaa kotipäätteellä tai puhelimella, samaan aikaan kun tapahtumat maapallon toiselta puolelta vyöryvät kodin yksityisyyteen usein monen tv-vastaanottimen kautta – tuo tunnettu maailmankyläsyndrooma. Koti on tilana muuttunut ahdistavalla tavalla rajattomaksi, virtuaaliseksi ja turvattomaksi, samoin ihmisen kokemus sijainnistaan maailmassa. Postmoderni ”glokalisoituminen” (yhtäaikainen paikallisuus ja maailmanlaajuisuus) kiteytyy sähköpostissa: vaikka oma postilaatikkoni osoite on Turun yliopistossa, se sijaitsee käytännössä kaikkialla ja ei-missään, koska voin lähettää ja lukea postini missä päin maailmaa tahansa. Vastaavasti ”kotisivuni” sijaitsee kaikkialla maailmassa.

Nykykulttuurissa koti ja kotiseutu tuntuvat kokemuksen tasolla fyysisinä ja rajallisina tiloina häviävän. Kuitenkin useimmat meistä kaipaavat pysyvyyttä, turvaa – tunnetta siitä että kuulumme kiinteästi johonkin seutuun tai yhteisöön. Televisio on ”alitajuisesti” oivaltanut tämän ja alkanut tuottaa virtuaalisia kotiseutuja kodittomille urbaaniasukeille. 1980-luvulta lähtien tv-sarjoissa on alettu korostaa paikkaa jopa sarjojen nimissä (Miami Vice, Melrose Place, NYPD Blue, CSI: Miami/ New York) ja 1990-luvulla nähtiin toisaalta nostalgisten maaseutusarjojen (Puhtaat valkeat lakanat, Metsolat, Oi ihana toukokuu), toisaalta amerikkalaisten ”myyttisten” pikkukaupunkisarjojen (Twin Peaks, Rooman sheriffi, Villi Pohjola) buumi. Näissä kaikissa paikan tärkeys ja asukkaiden yhteisöllisyys olivat keskeisessä roolissa.

Nostalgia tarkoittaa muuten koti-ikävää....

VALTAKUNNALLISET KOTISEUTUPÄIVÄT SALOSSA JA SALON SEUDULLA 9.-12.8.2007 ”SAVUMERKISTÄ KÄNNYKKÄÄN”

Seminaarialustus 9.8.2007 Salon lukiossa

MAAN ULKOISEN ÄLYN KANSSA KOMMUNIKOINTI

Leena Tähtinen, vapaa tiedetoimittaja ja Turun yliopiston tähtitieteen dosentti

Miten päästä juttuun vieraan älyn kanssa

Keskustelen esitelmässäni siitä, mitä tutkijat tekevät vieraan älyn löytämiseksi: miten napata toisen sivilisaation lähettämä viesti, miten ymmärtää se ja miksi ylipäättänsä koettaa kommunikoida muukalaisten kanssa?

Universumi kuhisee elämää, jonka löytäminen on todennäköisesti vain ajan kysymys. Mutta onko maapallon ulkopuolelle kehittynyt älykkäitä sivilisaatioita? Toistaiseksi niistä ei ole merkkiäkään. Ajatus on kuitenkin niin houkutteleva, etteivät tähtitieteilijät luovu haaveestaan kommunikoida vieraan älyn kanssa. Ehkä muukalaiset yrittävät viestittää meille olemassaolostaan, tai ehkä heidän yhteiskunnastaan vuotaa viestejä? Katoavathan meidänkin tv-sarjamme tähtien väliseen avaruuteen.

Yhdysvaltalainen tutkija Frank Drake alkoi etsiä maapallon ulkopuolelta mahdollisesti tulevia radioviestejä jo 1960-luvulla. Hän kuunteli kahta tähteä yhdellä kanavalla. Nyt tutkijat ovat kuunnelleet SETI D hankkeen (Search for Extraterrestrial Intelligence) puitteissa tuhansia tähtiä miljardeilla kanavilla. Ei pihahdustakaan. Muukalaisten radioviestejä kalastetaan yhä, mutta vieraan älyn sanomia etsitään tätä nykyä muillakin tavoin. Noin vuosi sitten täydellä teholla käynnistynyt optinen SETI (OSETI) perustuu siihen, että muukalaiset saattavat kommunikoida radion sijaan laservalolla. Massachusettsissa sijaitsevassa Oak Ridge -observatoriossa olevalla kaukoputkella etsitään mahdollisia keinotekoisia valonvälähdyksiä joka ainoa selkeä yö. Suuri osa pohjoista taivasta on jo kartoitettu. Ei välähdystäkään, mutta vastahan etsintä alkoi.

Siitäkin on ollut puhetta, että maanulkopuolinen sivilisaatio voisi yrittää kertoa itsestään rakentamalla jättiläismäisiä kolmioita (tai muita keinotekoisia muotoja) keskustähtensä ympärille. Me näkisimme ne samalla periaatteella kuin löydämme kaukaisten tähtien planeettoja.

Entä jos todella saamme viestin avaruudesta? Kosmisen postin tulkitseminen veisi taatusti aikaa. Sen jälkeenkään emme välttämättä ymmärrä sitä. Ehtisimme siis todennäköisesti tottua ajatukseen jossain kaukana älyileivistä muukalaisista jo ennen kuin heidän viestinsä julkaistaisiin Salon Sanomissa - ja ensi kohun jälkeen arki jatkuisi. Vai pitäisikö meidän sittenkin jättää kommunikointiyritykset sikseen, onhan hyvin mahdollista, että vieraat ovat joko vihamielisiä tai nälkäisiä?

Frank Drake lohdutti ensimmäistä yhteyttä pelkääviä seuraavasti: “Maan ulkopuoliset soittajat olisivat taatusti liian kaukana uhataksaan meitä. Olen varma, että vihamieliset sivilisaatiot, täällä tai muualla, tuhoutuvat omiin aseisiinsa paljon ennen kuin pystyvät tähtienväliseen matkailuun.”

**VALTAKUNNALLISET KOTISEUTUPÄIVÄT SALOSSA JA SALON SEUDULLA 9.-12.8.2007
”SAVUMERKISTÄ KÄNNYKKÄÄN”****Seminaarialustus 9.8.2007 Salon lukiossa****PUHEESTA SE ALKOI, MITÄ SEURAAVAKSI -
VIESTINNÄN TULEVAISUUS****Yrjö Neuvo, professori, Teknillinen korkeakoulu**

Salon seudulla on vankka teollinen perinne elektroniikkaan ja tietotekniikkaan. Radioiden ja televisioiden valmistaminen loi edellytykset nykyiselle kännykkäteollisuudelle.

Kännykän reilu 20-vuotinen kehitys on ollut huimaa. Nykyaikaista kännykkää voidaan hyvällä syyllä kutsua multimediatietokoneeksi. Suorituskyvyltään nämä pienet laitteet ovat samaa luokkaa kuin joitakin vuosia vanhat PC:t.

Kännyköiden datanopeudet ovat nykyään parhaimmillaan hyvää laajakaistatasoa. Ilmaisukyvyltään moderni kännykkä alkaa olla sekä kuvan että äänen suhteen ihmisen näön ja kuulon laatutasolla. Internet kännykässä avaa aivan uusia mahdollisuuksia kehittää radikaalejakin mobiileja sovelluksia.

Nyt elokuussa saavutettiin kolmen miljardin kännykän käyttäjän raja. Luku on niin valtava, että siitä ei osattu uneksiakaan viisitoista vuotta sitten GSM:n ottaessa ensi askeleita. Tulevaisuuden kännykkä tulee olemaan monelle henkilölle se ensimmäinen ja edullisin tapa päästä hyötymään tietotekniikan ja internetin tarjoamista palveluista.

Kännykän vaikutukset teollistuneiden maiden ihmisten tapoihin kommunikoida ja hoitaa asioitaan on ollut oikeastaan ällistyttävän suuri. Kehitys ei kuitenkaan ole mitenkään pysähtynyt. Lähitulevaisuudessa esimerkiksi GPS kännykässä ja kännykän laajamittainen käyttö maksamisessa tulevat muokkaamaan arkielämäämme. Lisääntyvä tietoisuus ja huoli maapallon tilasta tulee varmasti lisäämään kätevän ja energiatehokkaan langattoman viestinnän käyttöä fyysisen matkustamisen sijasta.

Usein kysytään, tarvitaanko tätä kaikkea; eikö nykyinen tekniikka ole jo kyllin hyvää? Eikö pelkkä puhelinkännykkä ole kakki mitä tarvitsen? Tekniikka toki etenee kokonaan ihmisten ehdoilla ja siinä tahdissa kun sitä halutaan ottaa käyttöön. Kuitenkin on aivan ilmeistä, että tekniikan suomat työntekoa, asiointia, viihdettä ja erityisesti ihmisten välistä luonnollista kommunikointia edistävät ratkaisut tulevat varsin nopeasti yleiseen käyttöön.

VALTAKUNNALLISET KOTISEUTUPÄIVÄT SALOSSA JA SALON SEUDULLA 9.-12.8.2007
”SAVUMERKISTÄ KÄNNYKKÄÄN”

Seminaarialustus 9.8.2007 Salon lukiossa

MITEN MUINAISEN IHMISEN JÄTTÄMÄT JÄLJET JA VIESTIT NÄKYVÄT MAISEMASSA

Satu Mikkonen-Hirvonen, Museovirasto/Muinaisjäännösten hoitoyksikkö/Turku

Muinaisia viestejä keskellämme - Hakastaron linnavuori Salossa

Salon seudulla muinaisuus näkyy rikkaina kerrostumina muuttuvassa maisemassa – muinaisen ihmisen elämästä ja työstä jättämät jäljet rikastuttavat myös tämän päivän ihmisen elämää ja antavat sille perspektiiviä.

Hakastaron linnavuori sijaitsee peltoalueen keskellä Perniöön ja Tammisaareen johtavan tien itäpuolella. Maisemassa selvästi erottuva linnavuori toimii hyvänä maamerkinä ohikulkijoille. Linnavuoren pohjoisreuna on jyrkkä, mutta eteläosan loivaa rinnettä pitkin mäelle on helppo kiivetä. Maastossa on edelleen nähtävissä ns. portin kivet, vallirakenteita ja erilaisia kuopanteita. Paikalla on tehty arkeologisia tutkimuksia vuosina 1885, 1889 ja 1908. Kaivauksissa voitiin todeta, että linnavuoren vallien rakentamisessa oli käytetty kalkkilaastia, jota ei tunneta tyypillisistä rautakaudelle ajoittuvista linnavuorista. Pienen kokonsa ja ajoituksensa vuoksi Hakastaro poikkeaa seudun muista linnavuorista. Hakastaron linnavuori ajoittuu rautakauden ja varhaiskeskiajan taitteeseen. Arkeologi Anna-Liisa Hirviluoto arvelee linnavuorella asutun pysyvästi, sillä pienen pinta-alansa vuoksi linnavuori on tuskin voinut toimia pakolinnana suurelle joukolle. Tutkimuksissa saatiin talteen esinelöytöinä rautaveitsi ja rautalevyyn kiinnitetty niittausnaula.

Museovirasto on tehnyt Hakastaron linnavuorella maisemanhoitotöitä 1990-luvun puolivälistä lähtien. Säännöllisellä maisemanhoidolla pyritään selkiyttämään kohteen maisemallista hahmoa ja tuomaan esille sen erityispiirteitä. Puoliavoimeen maisematilaan puulajeista sopivat erityisesti mänty ja tammi, joita suositaan alueella. Mäellä kasvaa useita kulttuurikasveja (mm. sikoangervo, ketoneilikka, keltamatara ja nurmilaukka), jotka kertovat ihmisen vaikutuksesta alueella. Vuosittaisella niitolla vahvistetaan alueen kulttuurikasvillisuutta. Tänä päivänä linnavuori erilaisine maastonmuotoineen erottuu selvästi ympäristöstään.

Muinaisjäännöksiin liittyy usein erilaisia tarinoita ja kertomuksia ja niin myös Hakastaron linnavuoresta kerrotut tarinat ovat tunnettuja. Seuraavan tarinan arkeologi Hjalmar Appelgren kirjasi ylös jo 1890-luvulla.

”Kun piru oli joutunut vihoihin Ullin kanssa, aikoi hän viedä Linnamäen Ilmusmäen päälle, ja siten estääkseen auringon paistamista Ullille. Siinä vaiheessa valjasti piru kaksi harakkaa linnamäen eteen ja lähti tuota kuormaa ajamaan. Kun oli silloin eräs sotamies tullut vastaan ja päässyt ihmettelemään tuota kulkua, niin piru narkästyi, otti ja löi miehen kuoliaaksi vuorta vasten, jonka nimi sen perästä on miesmäki.

VALTAKUNNALLISET KOTISEUTUPÄIVÄT SALOSSA JA SALON SEUDULLA 9.-12.8.2007 ”SAVUMERKISTÄ KÄNNYKKÄÄN”

Keskustelukammari I, 10.8.2007

KULTTUURIYMPÄRISTÖ KAAVOITUKSESSA

pj. Maija Rautamäki, professori, Teknillinen korkeakoulu

siht. Mia Saloranta, muistion kirjoittaja

Osallistujat:		Outi Huurre	Haapavesi-seura
Pekka Tuominen	Riihimäki-seura	Helvi Walli	Noormarkun kunta
Lasse Kristeri	Härmälä-seura	Katrina Aronius	Tampere-seura
		Henri Nordberg	Tornionlaakson maakuntamuseo
Reino Kuivalainen	Vuonilahden Kyläseura ry		Pirkkalaseura
Päivi Pyhäluoto	Pyhäjoen Kotiseutuyhdistys	Pirkko Veiranto	Raahen matkailuoppaat
Pirjo Uusi-Uola	Kaarina-seura	Satu Mikkola	Raahen matkailuoppaat
	(Lounais-Suomen ympäristökeskus)	Asta Virtanen	Otava-seura ry
		Raija Hänninen	

Maija:

Lyhyenä alustuksena keskustelun pohjaksi:

- Kaavahierarkia ja valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet
- Kunnan kulttuuriympäristöohjelma
- Kulttuuriympäristöllä on periaatteessa vahva lain suoja, mutta toteutuuko se käytännössä?
- Käytiin läpi MRL 5§ Alueiden käytön suunnittelun tavoitteet, erityisesti ne kohdat jotka liittyvät kulttuuriympäristöön:

Alueiden käytön suunnittelun tavoitteena on vuorovaikutteiseen suunnitteluun ja riittävään vaikutusten arviointiin perustuen edistää:

- 3) rakennetun ympäristön kauneutta ja kulttuuriarvojen vaalimista;
- 4) luonnon monimuotoisuuden ja muiden luonnonarvojen säilymistä; (Luonnon monimuotoisuutta, kuten kulttuurikasvillisuutta säilytetään mm. ”perinnebiotoopeilla”, vanhoissa kylämiljöissä ja puistoissa)
- 5) ympäristönsuojelua ja ympäristöhaittojen ehkäisemistä;
- 6) luonnonvarojen säästeliästä käyttöä; (Myös maisema on luonnonvara, ja maisemat sisältävät kulttuuriympäristöjä)
- 7) yhdyskuntien toimivuutta ja hyvää rakentamista;
- 8) yhdyskuntarakentamisen taloudellisuutta; (Kulttuuriympäristöllä ja luonnonarvoilla on myös taloudellista merkitystä esim. matkailun vetovoimatekijänä)
- 9) elinkeinoelämän toimintaedellytyksiä; (Matkailu)
- 10) palvelujen saatavuutta; sekä
- 11) liikenteen tarkoituksenmukaista järjestämistä sekä erityisesti joukkoliikenteen ja kevyen liikenteen toimintaedellytyksiä. (Vanhat tielinjaukset ovat uhanalaisia, ja uudet kevyenliikenteen väylät saattavat tarvella kulttuurimaisemaa)

- MRL 6§: Vuorovaikutus ja kaavoituksesta tiedottaminen
- Kun laista poistettiin vuoden 2000 alussa kaavojen alistaminen valtion valvovalle silmälle, lisääntyi kuntien ja kuntalaisten vastuu huolehtia, että kaavoissa kulttuuriympäristöä käsitellään riittävällä huolellisuudella ja asiantuntemuksella. Erityisesti kotiseutuyhdistyksillä paikalliskulttuurin parhaina asiantuntijoina on suorastaan velvollisuus osallistua kaavoitukseen. Suomen Perustuslaki 20§: Vastuu luonnosta ja sen monimuotoisuudesta, ympäristöstä ja kulttuuriperinnöstä kuuluu kaikille.
- Kaavoituksen tulisi olla vuorovaikutteista prosessin alusta asti. Osallisten olisi tärkeätä kommentoida jo osallistumis- ja arviointisuunnitelmaa (OAS), mutta usein havahdutaan vasta, kun kaavaluonnos on jo esillä. Valitusprosessista tulee raskas, kun ei osallistuta ajoissa. Kotiseutuyhdistysten olisi hyvä ohjelmoida toimintasuunnitelmiinsa aktiivinen osallistuminen kaavoitukseen.

Pirjo Uusi-Uola:

- Työnsä puolesta paljon tekemisissä OAS:ien kanssa, joten kertoi, mikä se on ja mitä siitä tulisi huomioida. Osallisten tulisi tarkistaa, että OAS:ssa osallistuminen on kirjattu riittäväksi ja että suunnitelman luonnosvaihe tulee olemaan hyvin esillä.

Keskustelua:

- OAS-vaiheessa kaavoittaja saattaa sanoa, että tässä vaiheessa on liian aikaista ottaa mihinkään kantaa. Ja myöhäisemmässä vaiheessa se on liian myöhäistä!
- Jos suunnitelma muuttuu olennaisesti prosessin aikana, tulee myös OAS päivittää, ja siitäkin tulisi tiedottaa osallisille.
- Kaavaluonnokset saattavat olla heikosti esillä. Jos kaavaluonnos ei ole ollut esillä (kiireen vuoksi), se on pätevä syy valittaa ja saada kaava kumotuksi.
- Noormarkusta esimerkki, jossa kylän kaavoituksesta tiedotetaan kyläkokouksissa ja asukkaat voivat osallistua kaavoitukseen.

Maija:

- Laissa on epämääräisiä määritelmiä, esim. kun mainitaan ympäristön ”arvoista”. Mitä ovat arvot? Kenen arvot huomioidaan? Arvot muuttuvat ajan myötä!
- Jos haluaa osallistua ja vaikuttaa, täytyy osata sekä lukea kaavoja että tunnistaa ympäristön arvoja.
- Toinen epämääräinen ilmaisu laissa on ”riittävä”. Esim. kaavaa laadittaessa selvitysten on oltava riittäviä. Myös tätä osallisten tulisi valvoa.
- Myös vaikutusten arvioinnit ovat julkisesti nähtävillä. Onko niissä riittävästi huomioitu kaikki kaavan vaikutukset, myös negatiiviset? Vaikutukset kulttuuriympäristöön ovat usein vaikeasti arvioitavissa.
- Mitä on vuorovaikutus? Kaavoittajan täytyy tiedottaa mutta myös ottaa tietoa vastaan. Vuorovaikutukseen on olemassa valmiita menetelmiä.

Keskustelua

- Puistoja nipistetään kaupungeissa rakennusmaaksi. Suunnittelijat voivat todeta, että viheralueita on edelleen (laskennallisesti) riittävästi. Mutta viheryhteydet ja -kokonaisuudet saattavat kärsiä; vihermassa ja luontoarvot ovat kaupungeissa tärkeitä!
- Hänninen kertoi esimerkin suojelukiistasta, joka koskee Otavan kylää ja kirkkoa. Osallisten vaikuttaminen on usein näennäistä, vaikka tilaisuuksia järjestetään.
- Kuivalainen kertoi Lieksan rantakaavoituksesta: Kunta on haluton ulottamaan kaavoitusta kylälle asti, vaikka kyläläisillä olisi jo valmiita suunnitelmia kaavoituksen pohjaksi.
- Huurre kertoi, että Haapaveden kunta on kaavoittanut kyliä, ja kylätoimikunta on tehnyt pohjatöitä. Näin kylien kaavoissa on huomioitu kyläläisten itse arvokkaiksi määrittelemät kohteet.

- Mia: Maaseutuasumisen teemaryhmä pyrkii kehittämään kylien kaavoitusta ja asukaslähtöisten kyläsuunnitelmien hyödyntämistä kaavoituksessa...
- Nordberg: Ns Punainen kirja eli ”Rakennettu kulttuuriympäristö. Valtakunnallisesti merkittävät kulttuurihistorialliset ympäristöt” on teos, johon kaavoittajat nojaavat. Kirja on vuodelta 1993 ja sitä uusitan parhaillaan. Prosessi on hidas, sillä kaikki kohteet täytyy käydä myös paikallisesti tarkasti läpi.
- Maija: Valtakunnallisissa alueidenkäyttötavoitteissa on mainittu kolme selvitystä, jotka tulee huomioida: em. ”Rakennettu kulttuuriympäristö”, ”Valtakunnallisesti arvokkaat maisema-alueet” ja Kiinteät muinaisjäännökset -selvitys. Nämä eivät kuitenkaan kata läheskään kaikkia kulttuuriympäristön arvoalueita. Myös vielä huonosti tunnettu Eurooppalainen maisemayleissopimus, jonka noudattamiseen Suomikin on sitoutunut, velvoittaa huolehtimaan koko valtion alueista, ”ja se käsittää luonnon-, maaseutu- ja taajama-alueet ja taajamien reuna-alueet. Soveltamisalaan sisältyvät maa-, sisävesi- ja merialueet. Yleissopimus koskee yhtä lailla huomattavina pidettäviä maisemia kuin arkiympäristöjä ja huonolaatuksiakin maisemia.. Tämän yleissopimuksen tavoitteet ovat maisemansuojelun, -hoidon ja -suunnittelun edistäminen sekä eurooppalaisen maisemayhteistyön järjestäminen.”
- Kunnolliset selvitykset ovat hyvin tärkeitä, muuten esim. kaavan vaikutusten arviointia on vaikea tehdä.
- Maakuntakaavoissa kulttuuriympäristön arvokohteet ovat vaihtelevasti esillä.

Keskustelua:

- Peruskoulutuksessa tulisi rakentaa lapsille arvopohja, johon sisältyy kotiseututietoisuus. Ympäristön arvojen tunnistaminen on tärkeää, jotta voidaan osallistua suunnitteluun.
- Kotiseutuyhdistysten jäsenten korkea ikä saattaa johtaa siihen, ettei yhdistysten kommentteja oteta vakavasti. Olisivatko ympäristö- ja osallistumisasiat sellaisia teemoja, joilla nuoret saataisiin mukaan kotiseututyöhön?
- Kaavoittajan ei pidä väheksyä asukkaiden keräämää tietoa ja tekemiä selvityksiä.
- Onko asukkaiden keräämä tieto varmasti puolueetonta ja virheetöntä?
- Maaseutua ei voi kaavoittaa kuin kaupunkia! Suunnittelijoilla ei ole pätevyyttä maaseudun suunnitteluun. Suunnittelijoiden koulutukseen tarvitaan myös kulttuuriympäristön tuntemusta.
- Kunnan kulttuuriympäristöohjelma on hyvä väline asukkaiden ja päättäjien silmien avaamiseksi. Kulttuuriympäristökasvatus on hyvä teema kotiseutuyhdistyksen toimintaan.
- Myös tv:ssä voisi olla enemmän kulttuuriympäristövalistusta.

**VALTAKUNNALLISET KOTISEUTUPÄIVÄT SALOSSA JA SALON SEUDULLA 9.-12.8.2007
”SAVUMERKISTÄ KÄNNYKKÄÄN”****Keskustelukammari II****MONIKULTTUURINEN KOTISEUTU****Matti Rasila, kaupunginjohtaja, puheenjohtaja**

Tommi Tuominen, sihteeri, koulutuspäällikkö

16 osallistujaa eri kunnista erillisen listan mukaan

Kaupunginjohtaja Matti Rasila esitti tervetulotoivotukset sekä keskustelukammarin alustuspuheenvuoron. Rasilan puheenvuorossa käsiteltiin kotiseutua erilaisissa elinympäristöissä mm. korkean teknologian sekä vahvan väestökasvun elinympäristöissä (puheenvuoron referaatti liitteenä). Esityksessä tuotiin esille erityisesti kotiseudun merkityksen muutosta nykyisessä nopeasti kehittyvässä yhteiskunnassa sekä teknologian ja liikkuvuuden lisääntymisen vaikutusta kotiseudun ja -seutujen kokemisessa. Rasila käsitteli puheenvuorossaan Saloa myös maahanmuuttajien uutena kotiseutuna. Salossa maahanmuuttajia on asukaslukuun nähden toiseksi eniten maassamme. Esityksessä tuotiin esiin niitä toimia joilla myös maahanmuuttajat saadaan kokemaan Salo omana, uutena kotiseutuna.

Puheenvuoron jälkeen syntyi keskustelua maahanmuuttajien kotouttamisen erilaisista toteutustavoista ja siinä onnistumisesta. Myös erilaiset kieliryhmät puhuttivat yleisöä.

Keskustelua syntyi myös koulutuksellisesta tarjonnasta sekä opiskelijoiden suuntautumisesta eri aloille (sekä suomalaiset että ulkomaalaistaustaiset).

Kaupunginjohtaja nosti keskusteluun esille kaupunkiviihtyvyyden ja Salossa erityisesti torin. Tori on Salossa keskeinen kohtaamispaikka ja julkisten tapahtumien järjestämispaikka joka tunnetaan myös seudun ulkopuolella.

Vierailijat ilmaisivat havainneensa Salon monipuoliset palvelut ja moniulotteisen kaupunki-ilmeen. Salossa yhdistyy vehreys ja pikkukaupunkimaisuus sekä toisaalta tehokas teollinen toiminta.

Palvelujen järjestämisessä Salossa pyritään kaupunginjohtajan mukaan tarjoamaan käyttäjille peruspalvelut laadukkaasti ja tehokkaasti. Keskusteltiin mm. Salon kirjaston suurista lainausmääristä ja myös keskimääräistä paremmasta tarjonnasta.

Yleisesti todettiin perinteisen kotiseututyön kaipaavan pohdintaa ja määrittelyä, jossa uudella tavalla otetaan huomioon myös eri alueilta paikkakunnalle muuttaneet asukkaat.

Vilkaan keskustelun päätteeksi kaupunginjohtaja Rasila kiitti osanottajia klo 12.25.

Muistion vakuudeksi Tommi Tuominen

**VALTAKUNNALLISET KOTISEUTUPÄIVÄT SALOSSA JA SALON SEUDULLA 9.-12.8.2007
”SAVUMERKISTÄ KÄNNYKKÄÄN”****Keskustelukammari III****KOTISEUTUTALOT JA KOTISEUTUMUSEOT**

Juhani Kostet, puheenjohtaja, museotoimenjohtaja, Turun maakuntamuseo

Liisa Saarinen, sihteeri, museosihteeri

Kamarissa keskusteltiin muun muassa kotiseutu- ja paikallismuseoiden suuresta määrästä Suomessa. Yli tuhannen museon Suomessa museotoiminnalla on vahva pohja. Museomme ovat identiteettimme manifestaatio. Innostus museotoimintaan näkyy muun muassa esineistön tulvana museoihin. Esineistöä pitää tulevaisuudessa entistä enemmän valikoida ja vastaanotettua esineistöä jopa poistaa eri keinoin.

Keskusteluissa käsiteltiin myös mahdollista museoiden rekisteröintiä sekä kotiseututalon ja kotiseutumuseon rahanvetoa. Todettiin, että jokaisella kansalaisella voi olla oma museo kuten voi olla oma kirjasto ja arkisto.

Keskustelukammari halusi lopuksi esittää toivomuksen, että suomalainen museoinnostus näkyisi myös museoiden rahoituksessa.

Kotiseutuliiton ja Museoliiton tulee yhdessä ottaa yhteyttä valtiollisiin päättäjiin, jotta kotiseutu- ja paikallismuseoiden toiminta voidaan kuntauudistusten yhteydessä turvata esimerkiksi harkinnanvaraisen valtionavun nostamisella ”kansallisen dementiaan torjuntaa varten”.

Keskustelukamarin asiantuntijajäsenenä toimi professori Janne Vilkkunen Jyväskylän Yliopistosta.

Osallistujia 26.

Salossa 10.8.2007

Liisa Saarinen

Museosihteeri

**VALTAKUNNALLISET KOTISEUTUPÄIVÄT SALOSSA JA SALON SEUDULLA 9.-12.8.2007
”SAVUMERKISTÄ KÄNNYKKÄÄN”**

Keskustelukammari IV

KOTISEUTU- JA KYLÄYHDISTYKSET

Heikki Kukkonen, puheenjohtaja, Suomen Kotiseutuliiton hallituksen puheenjohtaja

Eero Uusitalo, alustaja, Suomen Kylätoiminta ry:n (SYTY) puheenjohtaja

Heikki Saarinen, sihteeri, Suomen Kotiseutuliiton järjestösihteeri

Osallistujia n. 30

Heikki Kukkonen:

Kylätoiminta alkoi 30 vuotta sitten kotiseututoiminnan uudistustyönä. Nyt ollaan pohtimassa, miten kansalaisten aktiivisuusmuodot saataisiin lähemmäs toisiaan. Maaseutu oli pontimena kotiseututyölle 100 vuotta sitten, kun järjestäytynyt kotiseututyö sai alkunsa. Maaseutu oli silloin muuttumassa. Kotiseututyössä on edelleenkin leima maaseutuyhteiskunnasta, mutta se on myös brändi. Nyt on oikea hetki keskustella aiheesta, sillä kaupungeissa on nykyisin paljon toimintaa ja 70 % Kotiseutuliiton jäsenyhdistyksistä toimii kaupungeissa. Muuttuvien alue kotiseututyössä ovat kaupungit.

Kaupungin ja maaseudun vuorovaikutus on tärkeää. Miten voitaisiin yhdistää maaseutuperinne, kaupungistuminen ja kylätoiminta?

Eero Uusitalo:

Kunnallishallinnossakin on päästy yhteisymmärrykseen, joten järjestöissäkin pitäisi siihen pystyä. Kuntien määrä vähenee. Nyt tiedetään olemassa olevien kuntaliitosten määrä, mutta yhdistyminen jatkuu. Rakenteet ovat muuttumassa, jotakin on tehtävä.

Kylätoiminta levisi syrjäseuduilta keskuksiin, ja nykyisin on toimintaa myös kirkonkylissä. Toiminta alkoi syrjäisiltä seuduilta ja levisi lopulta Lounais-Suomeenkin. Enää ei ole jakoa pohjoinen-etelä, vaan naapurustossakin voi olla vierekkäin aktiivisia ja passiivisia alueita. Kylätoiminnan alussa kunnat pelkäsivät että kylät tulevat liian itsenäisiksi. Kylätoiminnan hautomona oli 1980-luvulla Kotiseutuliitto. Kylätoiminta itsenäistyi, koska tarvittiin voimakasta toimintaa. Suomen liittyminen EU:hun vielä lisäsi toimintatarpeita.

Onko meillä visioita eteenpäin nyt? Jos saataisiin järjestöt yhteen, saataisiin toimintaa ja toimintaryhmiä myös kaupunkeihin. Merkittävää tässä yhteydessä on toiminta, jolla on alueellisen kehittämisen tehtävä. Merkitystä on niillä, joilla on alueellinen intressi.

Rahoittajatahoja tarkasteltaessa on huomattava, että suurimpia rahoittajia eivät ole kunnat eikä EU. Yksityiset rahat ovat suurin elementti, valtio on rahoittajana toisella sijalla.

Vanhasen II hallituksen myötä on tulossa suuria politiikan muutoksia. Kansalaisjärjestöille tulee enemmän vastuuta työllisyyden hoitamisessa. Välittäjäorganisaatio tuntee oman alueensa ja pystyy toimimaan linkkinä työn ja työntekijöiden välillä.

Kylätoimintaa on jo parissakymmenessä Euroopan maassa. Suomalaisia on koko ajan rakentamassa kylätoimintaa muihin Euroopan maihin. Emme pysty hyödyntämään EU:ta ellei ole toimijoita.

SYTY:n tavoitteena on tappaa kylätoimikunnat. Niitä ei tarvita, jotka eivät ota vastuuta! Kylätoimikuntien on muututtava yhdistyksiksi tai osuuskunniksi.

Suomalaisten käsitys kaupungista on virheellinen. Salokin on vain kirkonkylä. Maailmalla yksiköt ovat paljon suurempia. Tässä mielessä kylä ja kaupunginosa ovat synonyymeja. Tällä hetkellä 2700 kylää on järjestäytynyt yhdistyksiksi. Määrä nousee sadalla vuosittain. Kaikkiaan kyliä on Suomessa 3900.

Paikallistoimijoita tarvitaan huomenna enemmän kuin tänään

Hallitukset ovat suosineet ensimmäistä sektoria (yrittäjät) samaan aikaan kun toista sektoria (valtio, kunnat, seurakunnat) ja kolmatta sektoria (yhdistykset, järjestöt) on kuritettu ja kuristettu.

Kansalaisjärjestöjen toimintaa on vaikeutettu, mutta suunnan on muututtava jatkossa.

Laajenevat kunnat ja köyhtyvä valtio tarvitsevat enemmän kolmatta sektoria kuin aiemmin, muutos on tulossa ja sitä pitää edistää.

Uuden hallitusohjelman suuri muutos on kolmannen sektorin korostus. Aiemmissa hallitusohjelmissa ei juuri ole asiaa mainittu.

Miten kolmatta sektoria vahvistetaan? Valtion on tultava vastaan. Meidän on toimittava itsekin. Kotiseutu- ja kyläyhdistyksiä tulevaisuus ei ole kuntien tai valtion käsissä. Onni on omissa käsissä.

Poliitikotkin tunnustavat että viimeaikainen kehitys on vienyt kolmatta sektoria huonompaan suuntaan. Kunta ei enää ole toimiva paikallisyhteisö.

Kotiseutuliiton ja kylätoimintayhdistyksen on liitettävä yhteen ja muodostuttava voimakkaaksi paikallistoimijaksi.

Kylä-sanaa vierastetaan. Ei kannata vetää rajaa kaupungin ja maaseudun välille.

Yhteistyössä on korostettava kansalaistoimintaa ja sen vahvistamista.

Järjestörakenne ei ole nykyisin ajanmukainen.

Kotiseutuliiike käyttää EU-rahoja liian vähän! Julkista rahaa kansalaistoimintaan tarvitaan.

Jos olemme aktiivisempia toimijoita, rahaa tulee enemmän. Jos meillä on enemmän annettavaa, on julkisella taholla enemmän intressejä tukea rahallisesti toimintaa.

Kaupungin ja maaseudun rajat poistuvat, kun vuorovaikutusta kehitetään.

Kylätoimijoiden selvä enemmistö kannattaa yhdistymistä.

Järjestöjen nykyiset tehtävät voidaan hoitaa paremmin ja voidaan ottaa myös uusia tehtäviä.

Paikallisesti on otettava enemmän vastuuta sosiaali/hoivapuolella, sillä asia ei tule ratkaistuksi laajenevien kuntien instituutioilla.

Parin kolmen vuoden päästä näkyvää tulosta!

Heikki Kukkonen:

Raha on paras paimen, viittasi Eero Uusitalo rivien välistä!

EU-ohjelmat mahdollistivat SYTY-toiminnan syntymisen. Kaupunginosayhdistykset eivät ole oikeutettuja EU-rahoitukseen eikä kaupungeissa ole EU-hankkeita. Tämä on asetelmassa puuttuva lenkki. Maaseutuhankkeet ovat iso rahan jakaja, jota ei ole kaupungeissa.

Risto Matti Niemi, SYTY:

Kaupunkipolitiikan yhteistyöryhmää ei enää ole. Kaupungeissa ei ole rahoitusmekanismia, joka maaseudulle syntyi maaseutupolitiikan myötä. Miksi on näin? Olisi pyrittävä aluefoorumien perustamiseen. Kaupungit vastustavat vallan antamista paikallistasolle eli kaupunginosayhdistyksille.

Terho Siljamäki, Lieto:

Yhdistyksissä toimitaan paikallisten erityispiirteiden pohjalta, jotka voivat lähialueellakin olla hyvin erilaiset.

Pentti Kurunmäki, Vihti:

Jotkin kotiseutuyhdistykset osaavat tehdä hankkeita, joille saavat projektikohtaisia rahoittajia (kunnat, seurakunnat). Yhdistysten organisaatiot ovat rinnakkain ja päällekkäin. Aktiivisten ihmisten määrä on liian pieni eikä virtaa riitä joka paikkaan. Sitoutumisen ja jatkuvuuden vaatimus on suuri ja vaikea. Toiminta jatkuu vasta kunnes tulee jokin uusi sytyke. Edellytyksiä kotiseututyön järjestölehdelle on pohdittu, mutta levikin pitäisi olla vähintään 40 000 -50 000. Se on kova haaste. Lehti olisi jo tehty, jos se olisi helppoa.

Taisto Mäntynen, Vantaa:

Urban toi paljon lisää virikkeitä Hakunilalle, mutta hankkeen loppuminen repi kaiken alas. Yhteistoiminta hiljeni. Kaikki ovat sitä mieltä että alasajo on kuolemanisku koko Hakunilalle, kunnantuet ovat pelkkää hepreaa. Hakunilassa on toistasataa yhdistystä, mutta jokainen toimii omien päämääriensä vuoksi. Yhdistysten yhteen saattaminen saman asian eteen ei onnistu.

(EU:n Urban II -yhteisöaloiteohjelman toiminta päättyi vuoden 2006 lopulla. Ohjelman tavoitteena oli elinvoimaiset lähiöt. Sihteerin huom.)

Merja Törmänen, Kuusamo:

Kuusamossa kaikki yhdistykset toimivat omalla alueellaan. Jokainen yhdistys räpeltää omalla sarallaan ja polttaa rahaa. Jokainen varjelee omaa reviiriään. Kaikki koetaan kilpailijoina.

Raha konsulttina voi saada yhdistykset yhteen. Suuri toimija saa rakennerahoja ja valtion ja kunnan rahoja helpommin.

Leena Aalto, Kaarina:

Rahaa tulee vain kunnalta, mutta ei ole edes talkooporukkaa, että tehtäisiin kolmannen sektorin työtä. On vaikeasti toteutettavissa, että yhdistys lähtisi toimimaan palvelutuottajana. Hyvinvointiyhteiskunnan on toimittava muuta kautta, ei yhdistysten kautta.

Heikki Kukkonen:

Jos on rahaa, tulee mukaan myös pikkukoululaisten äitejä. Raha on hyvä konsultti.

Elise Hiidenhurma-Kivelä, Helsinki:

Aitolahdella kylätoiminta on vilkasta ja innostunutta. Miksi sitä ei saa toimimaan kaupunginosayhdistyksissä?

Kunnallinen organisaatio voisi ottaa vastaan tiedon joka tulee kaupunginosayhdistyksistä.

Kunnallinen organisaatio on hyvä ja toimii. Miksi sitä moititaan?

Tieto siitä miten asiat hoidetaan on kyläläisillä. Ruohonjuuritason tieto on kyläläisillä.

Mihin tarvitaan rahaa? Yhdistysten pitäisi vain viestittää mitä pitäisi tehdä ja miten.

En edes haluaisi yhdistykselle rahaa, jota on hallinnoitava. Mihin pitäisi saada rahaa ylipäänsä? Jokin muu taho on se joka tekee ja toimii, ei yhdistys. Miksi ei käytetä toisen sektorin osajia?

Eero Uusitalo:

Julkisen puolen rahoitus ei kasva vaan supistuu!

Ei pitäisi olla sinisilmäinen. Julkisen vallan rooli tietyissä yhteiskunnallisissa asioissa tulee supistumaan. Silloin on kolmannella sektorilla paljon ongelmia.

Kunnan organisaatio ei toimi. Julkisen vallan ja kolmannen sektorin suhde on muuttumassa. Yhdistynyt Suomen Kotiseutuliitto ja SYTY olisi yhä pieni, mutta uskottavampi toimija.

Jukka Kivi, Espoo:

Espoossa on 7 suuraluetta ja 44 kaupunginosaa. Suuralueilla on alueneuvottelukunnat, jotka saavat kaupunginavustusta hallinnolliseen toimintaansa. Uusista hankkeista pyydetään alueneuvottelukunnan lausunto kaupungin lautakunnille. Espoon kaupunginosayhdistystenliitossa on mukana 48 kaupunginosayhdistystä. Kaupunginosayhdistykset ovat vain aatteellisia yhdistyksiä, joilla ei ole minkäänlaista liiketoimintaa.

Anja Aalto, Kaarina:

Kaarinassa ei ole enää kylä. Aikoinaan oli 50 kylää, nyt 7 kaupunginosaa. On löydettävä nimet ja termit, jotka nykyihmiset voivat kokea omikseen. Monille ”kylä” on nykyisin täyttä hepreaa.

Eero Uusitalo:

Tärkeät sanat ovat olennaisia. Kylä on niin tärkeä sana, ettei siitä saisi luopua.

”Paikalliskehittäjien liitto” on tylsä nimi. On käytännössä hyvin hankalaa jos ei saa käyttää kunta, kaupunki, kylä eikä kaupunginosa -ilmaisuja. Kyse on siitä, että toimijat jolla on paikallinen intressi kokoaisivat voimansa yhteen. Jatkossakin kunta tulee silti olemaan palvelujen pääjärjestäjä.

Heikki Kukkonen:

Nimi vaikuttaa pieneltä asialta, mutta on tärkeä. Olisi keksittävä ratkaisu, joka sopisi kaikille.

Markku Monnonen, Turku:

Kakskertaseura on samanaikaisesti kotiseutuyhdistys ja omakotiseura, mutta hoitaa myös kyläasiat. Jäseniä on 900 ja alueella asuu noin 1500 henkeä, minkä lisäksi kesäasukkaita on paljon.

Kakskerta on entinen kunta. Kakskertaseura on kattoyhdistys, sillä kyläyhdistyksiä eikä omakotiyhdistyksiä ole erikseen.

Haluamme olla maaseutumaisia ei kaupunkilaisia. Haluamme kyläkaavan. Kaupungin virkamiehet haluavat tuoda kaupunkia Kakskertaan. Miksi kaupunkikaava? Miksi lisää rakentamista ja kaupunkimaisuutta?

Jäsenpohja on niin laaja että jäsenmaksu ja tapahtumien tuotto riittävät toiminaan.

Raha on tärkeä asia. Eikö EU-rahoitusta voi millään saada helpommaksi ja suuremmaksi? Aluekehittämiseen pitäisi saada helpommin rahaa. Yhdistyksen pitää kantaa vastuuta lähistön asioista, joiden toteuttamiseen kaupunki on kyvytön.

Eero Uusitalo:

Alueiden Eurooppa tarkoittaa maakuntia. Aluepolitiikka ei tunnusta paikallistoimijoita; on vain kunta ja maakunta. Maakuntaliitot, kunnat, kaupungit ja sisäministeriö eivät edes halua paikallistoimijoita.

Kansalaisjärjestötoiminta on myös kovaa peliä politiikassa! Yhdessä olisimme vahvempia.

Vaatikaa että aluepolitiikan ja rakennerahastojen mekanismeja on muutettava!

Leader on rakennettu aidoksi kansalaisjärjestöjen välineeksi.

Maaseutupolitiikan ohjelmissa on korostettu että kaupunkien tulisi perustaa toimintaryhmiä, mutta mitään ei ole tapahtunut.

Maaseutua ovat kaikki alle 23000 asukkaan taajamat. Maaseutua ovat kaikki muut alueet paitsi kerrostalokeskustat. Leader kattaa näin lähes koko maan.

Sillä ei ole merkitystä mitä ihmiset itse kuvittelevat, koska on katsottava Euroopan valokeilassa mikä on kaupunki. Salokin on maaseutua.

Samuli Onnela, Sodankylä:

Unarin-Luusuassa on 65 asukasta, naapurikylä mukaan lukien on asukkaita 75. Maantieteellinen koko on paljon suurempi kuin Salo. EU-hankkeen myötä on saatu molemmat kylät mukaan, ilman EU-rahoja toiminta ei olisi

lähtenyt liikkeelle.

Tärkeitä ovat seikat jotka houkuttelevat jäämään ja tulemaan.

Ei ole pahaa sanottavaa kunnan toiminnasta. Ei ole ollut syytä ruveta toimimaan virkamiehiä vastaan. Uskon että virkamiehet ja valtuutetut haluavat toimia alueen parhaaksi. Kyläläiset ovat asiantuntijoita ja apulaisia. En halua rakentaa rintamaa kuntaa vastaan, emme voi viedä valtaa valtuustolta. Mutta TE-keskuksessa on kyllä muutama nilviäinen.

Hankkeiden esittäminen lähtee kylistä. Monia hankkeita on saatu toimimiaan ja vähälläkin rahalla on saatu paljon aikaan, kunhan kylä sitoutuu hankkeeseen. Kyläläiset sitoutuvat tekemään työtä yhdessä, myös työtä josta tulee rahaa hankkeeseen. Jopa kesäasukkaat ovat sitoutuneet maksamaan tai tekemään työtä.

EU:hun liittyy myös hyvää. Ei kunnilla olisi ollut mahdollista tukea näitä hankkeita

Eero Uusitalo:

Jos kuvittelemme että meidän tehtävämme on kertoa virkamiehille mitä pitää tehdä, olemme lapsellisia.

Juhani Kivelä, Valkeakoski:

Valkeakoskella on hyvin perinteinen kotiseutuyhdistys. Se tekee joululehteä, vihkosia ja järjestää juhlia. Mitä uutta voisimme tehdä? EU-byrokratia on hankala.

Yhdistys on kyllä arvostettu ja sen mielipidettä kysytään, joskus sillä ei kuitenkaan ole mitään merkitystä.

Kuulemisella ei usein ole juuri vaikutusta. Kunta esim. poltti vanhan koulun, ettei sitä tarvitse ottaa mihinkään muuhun käyttöön.

Risto Matti Niemi, SYTY:

Maakuntataso on huomioitava. Pitäisi saada keskustelukumppani aluetasolle (TE-keskus, maakuntaliitto). Olisi saatava joka maakuntaan uusi maakunnallinen kansalaisjärjestö.

Tiina Hiltunen, Espoo:

Kuinka voitaisiin tehdä kumppanina yhteistyötä kuntien kanssa?

On muistettava henkilökohtainen taso. Yhdistys tekee yhteistyötä paikallisten ihmisten kanssa. Ei pidä tuoda esille vain virallisia tahoja vaan myös ihmisten henkilökohtainen taso, josta on aika paljon kiinni.

Antero Peijonen, Perniö:

Meillä järjestetään yhteisiä kokouksia paikallisten kotiseutuyhdistysten kanssa. Monet yhdistykset ovat kiinni yhteiskunnan rahassa, mutta itse ajattelen että on parempi olla omillaan.

”Kaikki alueen kotiseutuyhdistykset liittykää yhteen”, tämä esitys on tullut esiin uuden Salon kaupungin taholta. Perniössä on kyläyhdistyksiä, mutta miten olisi toimittava? Ketkä puhuvat Perniön puolesta? Miten meidän pitäisi toimia paikallisella taholla?

Paula Viertola, MTK:

Maaseutualueella väki vain vähenee. Voimia olisi yhdistettävä kylien, taajamien ja kaupunginosien kehittämiseen. Yhteistyö olisi tärkeätä ja tarvitaan tukea yhdenasianyhdistysten taholta (esim. MTK-jäsenet). Tulokset ovat paremmat, jos voimat käytetään työhön eikä valtataisteluun.

Haluamme olla mukana kehittämistyössä omalta osaltamme. On tärkeää luoda laajoja yhteistyökuvioita: metsästysseurat, martat, maatalousnaiset.

TE-keskukset ovat osa valtiollista hallintoa. Maakuntaliitto edustaa alueen kuntia, mutta toisaalta se on valtiohallinnon etäispääte.

Eija Leppäjarvi, Savukoski:

Lappilaisen kylätoiminnan vahvuus on aktiiviset kotiseutuyhdistykset. Kylätoimijat ovat hyvin kotiseutuhenkisiä.

Ei ole rajattu ketkä tekevät kylätoimintaa ketkä kotiseututoimintaa, niillä ei juuri ole eroja.
 Edistämme konkreettista toimintaa eteenpäin. Päätimme yhteisessä kokouksessa lähteä hakemaan yhteistyötä.
 Yhteinen kokous jossa katsotaan mitä tehdään ja kuka tekee mitä.
 Tulevaisuus on yhteinen.

Heikki Kukkonen:

Kylätoiminnassa ja kotiseututoiminnassa on paljon päällekkäisyyttä.

Merja Törmänen, Kuusamo:

Kuusamossa kaikki yhdistykset kokosivat voimansa, kun koulu jäi tyhjilleen. Yhteistyö on voimaa. Koulu on nyt toimitilana.

Samuli Onnela, Sodankylä:

EU-hankkeemme (Unarin Akatemia) lähti liikkeelle aineettomasta asiasta, joka muuttuu aineelliseksi.

Anna-Liisa Happonen, Tuusniemi:

Kyläyhdistysten ja kotiseutuyhdistysten voimavarat ovat vähäiset. Yhteistyötä olisi tehtävä. Tuusniemellä on pidetty yhteisiä kokouksia ja tilaisuuksia.

Eero Uusitalo:

Etelä-Pohjanmaa ja Etelä-Savo ovat yhteistyön koekaniineja.

Maakuntatasolla olisi löydettävä yhteistyö.

Salo on hyvä esimerkki siitä, että kunnat pystytään liittämään yhteen, mutta jos kotiseutuyhdistykset liittyvät yhteen se on aika suuri vahinko. 10 kuntaa häviää, kaikki kylät jäävät. Miten yhtälö ratkaistaan? Vahvistamalla kyläkohtaista toimintaa. Jos saadaan voimia kootuksi, se merkitsee myös omien voimien kasvamista. Pitää olla mukana - ei ulkopuolella.

Heikki Kukkonen:

On yksi päämäärä, mutta monta polkua.

Visio:

- Maakunnalliset organisaatiot liittyvät yhteen.
- Kuntien sisällä syntyy yhteenliittymä, toimijoiden liitto, kuten esim. Helka (Helsingin kaupunginosayhdistysten liitto) ja Ekyl (Espoon kaupunginosayhdistysten liitto).
- Paikallistoimija on samanaikaisesti kyläyhdistys, kotiseutuyhdistys ja omakotiyhdistys.

Kotiseutuliike on niin suuri laiva ja jäsenkunta varttunut, ettei sellainen laiva käänny äkkiä.

Jos nähdään samaan suuntaan, voidaan yhteenliittymien toteuttama perusyhdistysten tasolla ja maakuntatasolla liittoutumalla. Näin voidaan toimia järkevästi ja tuloksellisesti.

Suunta on alhaalta ylös!

- Rakennetaan nykyisten kehittäjäorganisaatioiden ja kotiseutuyhdistysten yhteistyö yhdessä toimivaksi.
- Aloitetaan rahaporkkanan aikaansaamiseksi tähtäävä toiminta.

Suunnitteilla on yhteiset kotiseutu/kyläpäivät SYTY:n ja Suomen Kotiseutuliiton kanssa.

Heikki Saarinen, Halikko

Sihteeri

Vuosikokous 2007

Kulttuuritalo KIVA, Horninkatu 21, Salo
perjantai 10.8.2007 klo 15.00 – 16.45

PÖYTÄKIRJA

1. Vuosikokouksen avaus

Liiton puheenjohtaja Pekka Laaksonen avasi kokouksen klo 15.00.

2. Uusien kunniajäsenten kutsuminen

Valtuuston päätöksen mukaisesti liiton kunniajäseniksi kutsuttiin ministeri Jaakko Numminen ja akateemikko Päiviö Tommila. Liiton puheenjohtaja Pekka Laaksonen, varapuheenjohtaja Heidi Martikainen ja toiminnanjohtaja Markku Tanner luovuttivat kunniajäsenen arvonmerkit uusille kunniajäsenille. Liite 1.

3. Kotiseututyön ansiomitalien luovutus

Liiton puheenjohtaja Pekka Laaksonen, hallituksen puheenjohtaja Heikki Kukkonen ja toiminnanjohtaja Markku Tanner luovuttivat Kotiseututyön ansiomitalin 15 henkilölle. Liite 2.

4. Vuoden 2007 kaupunginosan palkitseminen

Vuoden 2007 kaupunginosaksi nimettiin Nakertaja-Hetteenmäen kaupunginosa Kajaanista. Valintaraadin perustelut liitteenä. Valintaraadin puheenjohtaja Heidi Martikainen ja jäsenet Harri Turunen ja Markku Tanner luovuttivat kunniakirjan vuoden 2007 kaupunginosan edustajille. Liite 3.

5. Vuoden 2007 kotiseututeko

Vuoden 2007 kotiseututeosta palkittiin Vuonilahden kylätoimintakeskus Kukko Oy Lieksasta. Valintaraadin perustelut liitteenä. Palkinnon luovuttivat raadin jäsenet ja vastaanottivat Kukko Oy:n hallituksen puheenjohtaja Markku Penttinen ja Vuonilahden kyläpäällikkö Anu Penttinen. Liite 4.

6. Vuosikokouksen järjestäytyminen

Päätös: Vuosikokouksen puheenjohtajaksi valittiin Salon kaupunginjohtaja Matti Rasila sekä sihteeriksi liiton toiminnanjohtaja Markku Tanner ja järjestösihteeri Heikki Saarinen.

7. Pöytäkirjantarkistajien valinta

Päätös: Vuosikokouksen pöytäkirjantarkistajiksi valittiin Pentti Hiukka, Kemi ja Marja-Leena Puputti, Kuopio.

8. Ääntenlaskijoiden valinta

Päätös: Ääntenlaskijoiksi valittiin Henrik Sjölund, Myrskylä ja Jukka Karlsson, Tampere.

9. Kokouksen laillisuuden ja päätösvaltaisuuden toteaminen

Liiton sääntöjen 8 §:n mukaan vuosikokous pidetään touko-syyskuun aikana valtakunnallisten kotiseutupäivien yhteydessä, ja siitä on ilmoitettava vähintään kaksi viikkoa ennen kirjallisesti jokaiselle jäsenelle. Kokouskutsu on lähetetty 26.4.2007 kaikille liiton jäsenyhteisöille ja 7.5.2007 kannattajajäsenille. Liitteet 5-6.

Hallituksen ehdotus: Todetaan kokouksen äänivaltaiset osanottajat. Vuosikokous todetaan laillisesti koolle kutsutuksi ja päätösvaltaiseksi.

Päätös: Päätösehdotus hyväksyttiin. Todettiin että valtakirjansa on jättänyt 157 jäsenyhteisöä, joilla on yhteensä 337 ääntä. Liite 7.

10. Kokouksen työjärjestyksen vahvistaminen

Hallituksen ehdotus: Vuosikokoukselle vahvistetaan seuraava työjärjestys. Liite 8.

Päätös: Päätösehdotus hyväksyttiin.

11. Vuosikokouksen vaalivaliokunnan asettaminen

Liiton edellinen vuosikokous, joka pidettiin Vaasassa 4.8., asetti valtuuston vaalia valmistelevaan valmisteluvaliokunnan. Sen puheenjohtajana on toiminut Matti Rossi Oulusta ja jäseninä Maarit Grekula Oulaisista, Seppo Hallman Tuusniemeltä, Raimo Joronen Seinäjoelta, Hanna Järviluoma Nivalasta, Veli-Matti Karppinen Kajaanista, Ossi Liiten Kemistä, Samuli Onnela Sodankylästä ja Kauppi Virkkala Kaustiselta.

Jäsenyhteisöjen ja niiden maakunnallisten kokousten esitysten pohjalta valmisteluvaliokunta on tehnyt ehdotuksen vuosikokouksen henkilövaaleja varten.

Hallituksen ehdotus: Vuosikokous päättää, että valmisteluvaliokunta toimii tarvittaessa myös tämän kokouksen vaalivaliokuntana.

Päätös: Päätösehdotus hyväksyttiin.

12. Suomen Kotiseutuliiton toiminta ja talous edellisellä toimikaudella

Selonteon esitti valtuuston II varapuheenjohtaja Heidi Martikainen.

Hallituksen ehdotus: Selonteko merkitään tiedoksi.

Päätös: Päätösehdotus hyväksyttiin.

13. Vuoden 2008 Valtakunnallisten kotiseutupäivien pitopaikan ja ajankohdan vahvistaminen

60. Valtakunnallisten kotiseutupäivien järjestämisoikeuden hallitus on myöntänyt Sika-Pyhäjokialueelle, keskuspaikkana Raahen. Päivien ajankohdaksi on hyväksytty 8.-10.8.2008 ja yleisteemaksi "Tervasta teräkseen".

Hallituksen ehdotus: Vuosikokous vahvistaa 60. Valtakunnallisten kotiseutupäivien pitopaikaksi Sika-Pyhäjokialueen, keskuspaikkana Raahen, ajankohdaksi 8.-10.8.2008 ja yleisteemaksi "Tervasta teräkseen".

Päätös: Päätösehdotus hyväksyttiin.
Päätöksen jälkeen toiminnanjohtaja Pentti Simojoki toivotti kokouksen osanottajat tervetulleeksi Raahen vuonna 2008. - Liite 9.

14. Liiton lähiajan toiminnan päälinjat

Hallitus ja valtuusto ovat päättäneet ehdottaa liiton vuosikokoukselle lähiajan toiminnan painopistealueiksi seuraavia:

- kotiseututyön aatteellinen sisältö muuttuvassa Suomessa
- kotoutumisen edistäminen kotiseututyössä
- kulttuuriympäristö kaavoituksessa
- kotiseutujulkaisujen tekeminen ja rahoitus

Asian esitteli toiminnanjohtaja Markku Tanner, jonka lähiajan toiminnan päälinjoja koskeva puheenvuoro liitteenä 10.

Hallituksen ehdotus: Selonteko hyväksytään ja painopistealueet vahvistetaan.

Päätös: Päätösehdotus hyväksyttiin.

15. Valtuuston jäsenten palkkioiden määrittäminen

Hallituksen ehdotus: Päätetään ensisen käytännön mukaisesti, että valtuuston jäsenille ei makseta kokouspalkkioita mutta matkakulut korvataan valtion matkustussäännön mukaisesti.

Päätös: Päätösehdotus hyväksyttiin.

16. Liiton puheenjohtajan valitseminen vuosiksi 2008-2009

Puheenjohtajana vuosina 2006-2007 on toiminut professori Pekka Laaksonen.

Valmisteluvaliokunnan puheenjohtaja Matti Rossi esittelee valmisteluvaliokunnan ehdotuksen vuosikokoukselle.

Valmisteluvaliokunnan ehdotus:

Vuosikokous valitsee liiton puheenjohtajaksi vuosiksi 2008-2009 professori Pekka Laaksonen.

Päätös:

Valmisteluvaliokunnan päätösehdotus hyväksyttiin yksimielisesti.

17. Valtuuston jäsenten valitseminen kaudeksi 2008-2009

Valtuuston jäsenistä ovat erovuorossa vuoden 2007 lopussa seuraavat henkilöt:

Maakuntien edustajat

Etelä-Pohjanmaa:	kunnallisneuvos Kirsti Potka, Seinäjoki	(2004-2007)
Etelä-Savo:	opetusneuvos Hannu Hyyrinen, Pieksämäki	(2006-2007)
Kainuu:	lehtori Varpu Poutanen, Kajaani	(2002-2007)
Lappi:	projektityöntekijä Eija Leppäjarvi, Savukoski	(2006-2007)
Pirkanmaa:	toiminnanjohtaja Heidi Martikainen, Kangasala	(2000-2007)
Pohjois-Karjala:	päätoimittaja Risto Alanko, Juuka	(2006-2007)
Pohjois-Pohjanmaa:	dipl.kauppias Kari Krapu, Nivala	(2004-2007)
Pohjois-Savo:	kirjailija Minna Kettunen, Lapinlahti	(2006-2007)
Satakunta:	hallintojohtaja Erik Johansson, Pori	(2004-2007)
Uusimaa:	johtaja Pentti Kurunmäki, Vihti	(2006-2007)
Varsinais-Suomi:	laatuspäälikkö Osmo Koskinen, Salo	(2002-2007)

Muut jäsenet

kaupunginjohtaja Matti Rasila, Salo	(2004-2007)
professori Jouko Vahtola, Oulu	(2004-2007)

Valmisteluvaliokunta on tehnyt ehdotuksensa maakunnallisten valmistelukokousten, maakunnallisten liittojen, alueellisten ja valtakunnallisten jäsenjärjestöjen, jäsenyhdistysten ja jäsenkuntien tekemien esitysten pohjalta.

Valmisteluvaliokunnan puheenjohtaja Matti Rossi esitteli valiokunnan ehdotuksen vuosikokoukselle.

Valmisteluvaliokunnan ehdotus:

Vuosikokous valitsee valtuustoon vuosiksi 2008-2009 seuraavat henkilöt:

Maakuntien edustajat

Etelä-Pohjanmaa:	rakennusneuvos Raimo Joronen, Seinäjoki
Etelä-Savo:	koulutoimen johtaja Hannu Hyyrinen, Pieksämäki
Kainuu:	maakuntasihteeri Helena Aaltonen, Sotkamo
Lappi:	projektityöntekijä Eija Leppäjarvi, Savukoski
Pirkanmaa:	toiminnanjohtaja Heidi Martikainen, Kangasala

Pohjois-Karjala: päätoimittaja Risto Alanko, Juuka
 Pohjois-Pohjanmaa: dipl.kauppias Kari Krapu, Nivala
 Pohjois-Savo: kirjailija Minna Kettunen, Lapinlahti
 Satakunta: hallintojohtaja Erik Johansson, Pori
 Uusimaa: johtaja Pentti Kurunmäki, Vihti
 Varsinais-Suomi: maanviljelijä Heikki Eskola, Loimaa

Muut jäsenet apulaiskaupunginjohtaja Päivi Laajala, Oulu
 professori Jouko Vahtola, Oulu

Päätös: Päätösehdotus hyväksyttiin yksimielisesti.

18. Valmisteluvaliokunnan asettaminen vuoden 2008 vuosikokouksen henkilövaaleja varten

Hallitus esittää, että vuosikokous asettaa valmisteluvaliokunnan valmistelemaan vuoden 2008 vuosikokouksen henkilövaaleja.

Valmisteluvaliokuntaan päätetään valita puheenjohtaja sekä sopivaksi katsottava määrä jäseniä.

Päätös: Valmisteluvaliokuntaan valittiin yksimielisesti puheenjohtajaksi Matti Rossi Oulusta sekä jäseniksi Matti Eerola Jyväskylä, Seppo Hallman, Tuusniemi, Esko Jokiniemi, Liperi, Hanna Järviuoma, Nivala, Veli-Matti Karppinen, Kajaani, Ossi Liiten, Kemi, Marjo Matikka, Espoo, Markku Monnonen, Turku ja Kauppi Virkkala, Kaustinen.

19. Ilmoitusasiat

Toiminnanjohtaja Markku Tanner kertoi, että Kotiseutuliikkeen historian ensimmäinen osa ilmestyy lokakuussa ja että Kotiseutuarkisto-opas on ilmestynyt ja myynnissä jo kotiseutupäivillä. Liite 11.

20. Kokouksen päättäminen

Puheenjohtaja päätti kokouksen klo 18.45.

Salossa, 10. elokuuta 2007

Pöytäkirjan vakuudeksi:

Matti Rasila
kokouksen puheenjohtaja

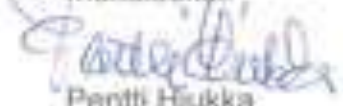

Markku Tanner
sihteeri

Heikki Saarinen
sihteeri

Olemme tarkistaneet pöytäkirjan ja todenneet sen kokouksen kulun ja tehtyjen päätösten mukaiseksi.

Pentti Huikka

Marja-Leena Puputti

VALTAKUNNALLISET KOTISEUTUPÄIVÄT SALOSSA JA SALON SEUDULLA 9.-12.8.2007 ”SAVUMERKISTÄ KÄNNYKKÄÄN”

Tiedote kotiseutuliiton kunniajäsenistä

JAAKKO NUMMINEN JA PÄIVIÖ TOMMILA SUOMEN KOTISEUTULIITON KUNNIAJÄSENIKSI

Suomen Kotiseutuliiton vuosikokouksessa Salossa 10.8. liitolle kutsuttiin kaksi uutta kunniajäsentä: ministeri **Jaakko Numminen** ja akateemikko **Päiviö Tommila**.

Kotiseutuliiton kunniajäseniä tällä hetkellä ovat kasvatustieteen tohtori h.c. *Eeva Ahtisaari*, professori *Aarne Laurila*, professori *Veijo Saloheimo* ja opetusneuvos *Veikko Talvi*.

Ministeri, filosofian tohtori h.c. **Jaakko Numminen** (synt. 1928) työskenteli vuosina 1973-94 opetusministeriön kansliapäällikkönä ja on toiminut myös opetusministerinä. Hän on ollut merkittävästi vaikuttamassa koulutus- ja kulttuuripolitiikan muutokseen, joka on muokannut Suomea 1960-luvulta lähtien.

Jaakko Numminen on armoitettu puhuja, jonka innostavista juhlapuheista ja asiantuntevista esitelmistä on saatu nauttia hyvin monissa kotiseutujuhliissa ja seminaareissa.

Jaakko Nummisen kirjallinen tuotanto on laaja. Hän on ensimmäisistä opiskeluvuosistaan lähtien julkaissut artikkeleita ja kirjoituksia kotiseuduntutkimuksen, historian, koulutuspolitiikan ja kulttuuripolitiikan eri alueilta. Hän oli kehittämässä myös osakuntien kotiseuduntutkimustyötä.

Jaakko Nummisella on ollut lukuisia kulttuurin ja koulutuksen alan asiantuntija- ja luottamustehtäviä erilaisissa seuroissa, säätiöissä ja toimikunnissa. Hän on ollut mm. Talonpoikaiskulttuurisäätiön puheenjohtaja. Numminen kirjoittaa parhaillaan Suomen nuorisoseuraliikkeen historiaa, jonka ensimmäinen osa, vuodet 1881-1905, julkaistiin jo 1961. Historian 2. ja 3. osan käsikirjoitusten viimeistely jatkuu vuonna 2007.

Akateemikko, filosofian tohtori **Päiviö Tommila** (synt. 1931) tunnetaan yhtenä suomalaisen historian tutkimuksen keulakuvana. Hän toimi Suomen historian professorina sekä Turun että Helsingin yliopistoissa, kunnes siirtyi eläkkeelle vuonna 1994. Helsingin yliopiston rehtori hän oli vuosina 1988-1992. Tommilalle myönnettiin akateemikon arvo 2004.

Päiviö Tommila on tutkinut Suomen historiaa, etenkin poliittista historiaa 1800-luvulla, kaupunkihistoriaa, lehdistön ja historiankirjoituksen historiaa. Hänet tunnetaan erityisen hyvin suurten historiahankkeiden johtajana ja niiden tuloksena syntyneiden teossarjojen päätoimittajana. Tärkeimmät näistä hankkeista ovat Suomen kulttuurihistoria, Suomen lehdistön historia ja Suomen tieteen historia.

Tommila on toiminut vastuullisissa tehtävissä useissa tieteellisissä ja kansansivistystä edistävissä järjestöissä. Hän on ollut kauan Suomen Kotiseutuliiton tutkimusjaoston puheenjohtajana ja on kotiseutuliikkeen 100-vuotishistoriatoimikunnan puheenjohtaja. Päiviö Tommila on kirjoittanut myös pitäjähistorioita ja pohtinut laajasti kotiseututyön tehtäviä ja sisältöä.

Lisätietoja:

Toiminnanjohtaja Markku Tanner puh. 0400 307 189

Järjestösihteeri Heikki Saarinen puh. 050 382 47 29

www.suomenkotiseutuliitto.fi

www.kotiseutupaivat2007.net

VALTAKUNNALLISET KOTISEUTUPÄIVÄT SALOSSA JA SALON SEUDULLA 9.-12.8.2007 ”SAVUMERKISTÄ KÄNNYKKÄÄN”

Tiedote ansiomitalisteista 2007

SUOMEN KOTISEUTULIITTO

Vapaa julkaistavaksi 10.8.2007 klo 15

KOTISEUTUTYÖN ANSIOMITALISTIT 2007

Suomen Kotiseutuliiton korkeimman tunnustuksenosoituksen, Kotiseututyön ansiomitalin, on saanut 15 kotiseututyössä ansioitunutta henkilöä. Mitalit luovutettiin Valtakunnallisten kotiseutupäivien yhteydessä, Suomen Kotiseutuliiton vuosikokouksessa Salossa 10. elokuuta 2007. Ansiomitalin saivat:

Anja Aalto, Kaarina

Lauri Hollmén, Salo

Juhani Kosonen, Liperi

Rauli Lännemaa, Naantali

Markku Monnonen, Turku

Aila Niinistö, Koski Tl.

Helena Palosaari, Kuusamo

Antero Peijonen, Perniö

Erkki Raunio, Asikkala

Laila Ruohomaa, Eura

Jean Suominen, Uusikaupunki

Kyösti Toivonen, Hollola

Anja Tuominen, Eurajoki

Paavo Väntsi, Kaarina

Seppo Willgrén, Särkisalo

Lisäksi luovutettiin vuonna 2006 myönnetty ansiomitali:

Perttu Koillinen, Raisio

Toiminnanjohtaja Anja Aalto, s. 1943

Anja Aalto on Kaarina-seuran perustajajäsen sekä pitkäaikainen sihteeri, rahastonhoitaja ja seuran toiminnanjohtaja. Hän oli merkittävästi vaikuttamassa Kaarinan Elojuhlien syntymiseen ja järjestämiseen. Anja Aalto on ollut seuran oman lehden, Hyvä Kaarina, toimitussihteeri. Hän toimitti 1991 Kaarinan esihistorian oppaan ja 2006 Kaarinan vanhaa paikannimistöä esittelevän kirjan Nummesta Kaarinaksi.

Arkkitehti Lauri Hollmén, s. 1935

Lauri Hollmén vaikutti pitkän kaupunginarkkitehdin uransa aikana salolaisen kaupunkikuvan muodostumiseen ja suunnitteli kaupungin merkittävistä rakennuksista mm. kirjaston ja taidemuseon. Hollmén on julkaissut teoksen Kadonnutta Saloa, talojen tarinoita 2005 ja osallistunut Salon Lukkarinmäki –kaupunginosahistoriateoksen laatimiseen, joka julkaistiin Salon kotiseutupäivillä.

Eläinlääkintäasessori Juhani Kosonen, s. 1936

Juhani Kosonen on toiminut pitkään Liperi-Seuran puheenjohtajana. Kososen kaudella on seuran toiminta laajentunut huomattavasti. Hän on vaikuttanut merkittävästi Liperin museotoiminnan kehittymiseen ja monipuolistumiseen. Merkittävin saavutus on Liperin maatalousmuseon laajennusosan valmistuminen 2003. Juhani Kosonen oli kehittämässä Liperiin Leipäpäivä-tapahtumaa

Kotiseutuneuvos Rauli Lännemaa, s. 1927

Rauli Lännemaa on Luonnonmaa-yhdistyksen perustajajäsen ja ensimmäinen puheenjohtaja. Hän on perustanut kotitalalleen Haijaisten Alitaloon Matintalon perinnemuseon. Museoalue käsittää 12 rakennusta ja on saanut Talonpoikaissäätön kunniakilven. Lännemaa on tallentanut kotiseutuhistoriaa kirjoittamaansa Haijaisten Alitalon/Matintalon historiakirjaan ja toimittanut Luonnonmaa-yhdistyksen kotiseutukirjan Tunteen Luonnonmaa. Rauli Lännemaa on myönnetty kotiseutuneuvoksen arvo 2007.

Ekonomi Markku Monnonen, s. 1949

Markku Monnonen on ollut pitkään Kaksikertaseuran hallituksen jäsen ja puheenjohtaja. Hänen puheenjohtajakaudellaan seuran toiminta on voimakkaasti kasvanut ja monipuolistunut. Turkuun kuuluvan Kaksikerran saaren asukkaana hänen panoksensa tämän esikaupunkialueen kehittämiseen on ollut merkittävä. Monnonen on myös Turkuseuran 1. varapuheenjohtaja ja on virkaurallaan Turun kaupungin hallintotoimissa ja lukuisissa luottamustoimissa vaikuttanut koko kotiseutunsa kehittämiseen.

Kulttuurisihteeri Aila Niinistö, s. 1941

Aila Niinistö teki pitkän uran kulttuurisihteerinä Halikossa. Hänen panoksensa Halikon kotiseututoiminnan ja kulttuurielämän kehittämisessä on ollut merkittävä. Niinistön työn tuloksena Halikon museo on kehittynyt pienestä kotiseutumuseosta yhdeksi maakunnan parhaista paikallismuseoista. Niinistön ansiota on myös paikallisen rakennuskulttuurin tallentaminen ja kotiseutuarkiston perustaminen. Hän on myös vaikuttanut matkailun edistämiseen seudullisella ja maakunnallisella tasolla. Aila Niinistö oli Suomen Kotiseutuliiton valtuuskunnan jäsen 1988-1994.

Lehtori Helena Palosaari, s. 1945

Helena Palosaari on ollut Kuusamo-Seuran puheenjohtajana yli 15 vuotta. Hänen panoksensa on ollut merkittävä kotiseutuarkiston ja kotiseutumuseon kehittämisessä. Palosaari on vaikuttanut myös Raatesalmen rakennusten ja Vanttajankankaan Salpalinjan entisöintiprojekteissa. Historian lehtorina hän on myös vaikuttanut koululaisten kotiseutuopetukseen. Palosaari oli Suomen Kotiseutuliiton valtuuston jäsen 1997-2006. Hän on saanut Suomen Kotiseutuliiton harrastusmitalin 2002.

Liikkeenharjoittaja Antero Peijonen, s. 1944

Antero Peijonen on Perniön Kotiseutuyhdistyksen pitkäaikainen ja idearikas puheenjohtaja. Hän on perinteen kerääjä, tutkija ja tallentaja, jolle perniöläisyyden vaaliminen on kutsumus. Peijonen on Latokartanon luontopolun perustaja ja Perniö-opas, jonka harrastuksen pohjalta ovat muotoutuneet nykyiset kunnan ryhmär etkimatkailureitit. Antero Peijonen on kirjoittanut paikallisista aiheista, tuottanut kurssimateriaalia ja kymmeniä Perniö-aiheisia postikortteja. Hän on myös kotiseutuvierin suunnittelija.

Maanviljelijä Erkki Raunio, s. 1937

Erkki Raunio on lähes neljäkymmentä vuotta ollut erilaisissa kotiseututyöhön liittyvissä luottamustehtävissä Asikkalassa. Pitkäaikaisena kulttuuri- ja kotiseutulautakunnan puheenjohtajana ja innokkaana talkoomiehenä hän vaikutti keskeisesti Vääksyn vesimyllymuseon kunnostamiseen ja Danielsson-Kalmarin huvilan entisöintiin. Hän oli myös mukana valmistamassa Asikkalan Kurhila-Hillilän kyläkirjaa Nuijamäeltä Myötämälle, joka valittiin vuonna 1997 vuoden kotiseutukirjaksi. Erkki Raunio on saanut Suomen Kotiseutuliiton harrastusmitalin 1997.

Emäntä Laila Ruohomaa, s. 1941

Laila Ruohomaa on toiminut ansiokkaasti kotiseutuyhdistys Euran Pirtissä. Pitkäaikaisena hallituksen jäsenenä hän on merkittävästi vaikuttanut Euran Pirtti –seurantalon kunnostamiseen. Ruohomaa on pitkälti vastannut kunnostustöiden suunnittelusta ja rahoituksen järjestämisestä. Hän on myös osallistunut aineiston järjestämiseen Euran kotiseutuarkistossa.

Teknikko Jean Suominen, s. 1930

Jean Suominen on pitkäaikainen Kaupunkim poja -kotiseutuyhdistyksen puheenjohtaja. Suomisen panos yhdistyksen toteuttamiin muistomerkkeihin ja -laattoihin on merkittävä. Hän ei ole ainoastaan ideoinut niitä

vaan on suurimmalta osin itse valmistanut ne. Suominen on julkaissut kotiseutuaiheisia lehtikirjoituksia ja esitelmää. Hän on saanut Suomen Kotiseutuliiton harrastusmitalin 2000.

Toimitusjohtaja Kyösti Toivonen, s. 1937

Kyösti Toivonen on toiminut Messilän kartanon isäntänä. Hän oli kansanedustaja 1991-1994 ja ensimmäisiä europarlamentaarikoitamme. Toivonen on tehnyt karjalaisuutta tunnetuksi hämäläisellä maaperällä Jääski-Seuran puheenjohtajana. Hän on Hollolan keskiaikaseuran johtohahmoja ja keskiaikamarkkinoiden puuhamies. Hän on perehtynyt Hollolan Pyhän Marian kirkon ja kirkonseudun historiaan ja toimii oppaana ja matkailun edistäjänä.

Emäntä Anja Tuominen, s. 1936

Anja Tuominen on Eurajoen Kotiseutuyhdistyksen pitkäaikainen puheenjohtaja. Hän on ollut mukana tekemässä Eurajoen Kotiseutuyhdistyksen video-ohjelmia ja toimittanut useita käsityönäyttelyitä Lavian makasiiniin. Hän on toiminut myös Eurajoen kunnan matkailuoppaana.

Tuominen oli Suomen Kotiseutuliiton valtuuston jäsen 1994-1999 ja on saanut Suomen Kotiseutuliiton harrastusmitalin 2006.

Rovasti Paavo Väntsi, s. 1937

Paavo Väntsi on osallistunut monipuolisesti kotiseututyöhön Sauvossa ja Kaarinassa. Hän on perehtynyt Sauvon paikallishistoriaan ja toimi Sauvon historiatoimikunnan puheenjohtajana. Väntsi on kääntänyt latinasta suomeksi ensimmäisen Sauvoa koskevan asiakirjan. Hän on kuulunut myös Kaarinan meripäivien toimikuntaan. Paavo Väntsi on Johannes-Seuran puheenjohtaja ja on ideoinut Johannes tutuksi-luentosarjan.

Kotiseutuneuvos Seppo Willgrén, s. 1939

Seppo Willgrén on Kotiseutuyhdistys Meripirtin Kerhon pitkäaikainen puheenjohtaja. Hän on Särkisalon keskeinen kotiseutumies, jonka työn jälki on näkynyt monissa hankkeissa ja yhdistyksissä. Vuonna 1967 hän perusti kotimuseon Suomensjärven Kettulaan ja osallistui Suomensjärven kotiseutumuseon suunnitteluun ja perustamiseen. Vuonna 1999 hän oli perustamassa kotiseutumuseota Särkisaloon Meripirtin tontille. Willgrénille myönnettiin Suomen Kotiseutuliiton harrastusmitali 1999 ja kotiseutuneuvoksen arvo 2006.

Maakuntajohtaja emeritus Perttu Koillinen, s. 1938

Perttu Koillinen teki pitkän työuran Varsinais-Suomen liitossa toiminnanjohtajana ja organisaatiomuutoksen jälkeen maakuntajohtajana, kunnes jäi eläkkeelle vuona 1998. Sen jälkeen hän on laatinut mm. Vakka-Suomen bibliografian 1900-1999. Koillinen oli Suomen Kotiseutuliiton valtuuston jäsen vuosina 1972-1975 ja 1999-2000 sekä liiton hallituksen jäsen vuosina 1976-1984 ja 1987-1998.

Lisätietoja:

Toiminnanjohtaja Markku Tanner puh. 0400 307 189

Järjestösihteeri Heikki Saarinen puh. 050 382 47 29

www.suomenkotiseutuliitto.fi

www.kotiseutupaivat2007.net

VALTAKUNNALLISET KOTISEUTUPÄIVÄT SALOSSA JA SALON SEUDULLA 9.-12.8.2007 ”SAVUMERKISTÄ KÄNNYKKÄÄN”

Tiedote vuoden kaupunginosan nimeämisestä

Julkaisuvapaa 10.8. klo 15.00

NAKERTAJA-HETTEENMÄKI KAJAANISTA ON VUODEN 2007 KAUPUNGINOSA SUOMESSA

Suomen Kotiseutuliitto on nimennyt Vuoden 2007 kaupunginosaksi osittain maaseutumaisen, noin 2 400 asukkaan Nakertaja-Hetteenmäen kaupunkitaajaman Kajaanista.

Alueesta on vuosien varrella kehittynyt vetovoimainen, yhteishengeltään voimakas ja palveluiltaan monipuolinen yhteisö. Leimaa antava toiminta on vahva yhteistyö Kajaanin kaupungin, yhteisöjen ja yritysten kanssa.

Alueen asukkaita yhdistävä Nakertaja-Hetteenmäen kyläyhdistys on tehnyt jo yli 20 vuotta pitkäjänteistä, vireää ja suunnitelmallista työtä, jolle on ollut leimallista vahva sosiaalinen näkökulma ja monimuotoinen yhdessä tekeminen.

Yhdistys järjestää palveluja ja tapahtumia kaikenikäisille kyläläisille. Toiminta on muuttunut vuosien varrella ammattimaiseksi, jossa yhdistyvät vahva vapaaehtoistyö ja palkattu työ. Nykyisellään yhdistyksessä on yli 50 työntekijää, palkattuna maksupalvelutuloilla, hankerahoituksella ja osin työllisyysrahoilla.

Yhdistys toteuttaa toiminnassaan kestäväen kehityksen periaatteita. Se hoitaa kylätalo Vanahiksen ohella monenlaisia palvelutoimintoja esim. mm. vanhuspalvelua, monimuotoista nuorisotoimintaa, kylätalkkari-palveluita, virkistyspalveluita, kierrätyskeskusta, jossa lajitellaan ja esikäsitellään sähkö-elektroniikkaromua kahdeksan kunnan alueelta. Lisäksi yhdistys omistaa Kainuun ainoan sosiaalisen yrityksen, OK Nakertajan Ahjon.

Nakertaja-Hetteenmäen kyläyhdistys on perehtynyt syvällisesti EU:n tarjoamiin rahoitusmahdollisuuksiin. Se on ollut osallisena tai kokonaisvastuullisena vetäjänä noin 30 erilaisessa EU-hankkeessa ja onnistunut luomaan myös kansainvälisiä ja aktiiviseen vuorovaikutukseen perustuvia suhteita. Tarkemmin www.nakertaja.net

Vuoden kaupunginosan valintaraatiin kuuluivat Suomen Kotiseutuliiton valtuuston varapuheenjohtaja Heidi Martikainen, hallituksen jäsen Harri Turunen ja liiton toiminnanjohtaja Markku Tanner.

**VALINTA JULKISTETTIIN SUOMEN KOTISEUTULIITON VUOSIKOKOUKSESSA
VALTAKUNNALLISILLA KOTISEUTUPÄIVILLÄ SALOSSA 10.8.2007.**

Aiemmin valitut Vuoden kaupunginosat:

2001	Port Arthur - Portsa	Turku
2002	Käpylä	Helsinki
2003	Kommila	Varkaus
2004	Kypärämäki-Kölniö	Jyväskylä
2005	Hupisaaret	Oulu
2006	Kontula	Helsinki

Lisätietoja: Toiminnanjohtaja Markku Tanner puh. (09) 612 63220, 0400 307 189

**VALTAKUNNALLISET KOTISEUTUPÄIVÄT SALOSSA JA SALON SEUDULLA 9.-12.8.2007
”SAVUMERKISTÄ KÄNNYKKÄÄN”****Tiedote vuoden kotiseututeosta**

Julkaisuvapaa 10.8. klo 15.00

**VUONISLAHDEN KYLÄTOIMINTAKESKUS KUKKO OY
NIMETTIIN VUODEN KOTISEUTUTEOKSI**

Lieksan Vuonislahden kyläläisten aktiivinen toiminta lakkautetun koulun ylläpitämiseksi kylätoimintakeskus Kukko Oy:n avulla on nimetty ”Vuoden 2007 kotiseututeoksi”. Valinta julkistettiin Suomen Kotiseutuliiton vuosikokouksessa Valtakunnallisilla kotiseutupäivillä Salossa.

Kun Lieksan kaupunki päätti yllättäen lakkauttaa Vuonislahden koulun vuonna 2006, vireänä elinkeinon ja palvelujen kehittäjänä tunnettu 250 asukkaan kylä ryhtyi välittömästi koulunsa pelastustoimiin. Kyläläiset perustivat Kukko Oy:n, jossa 114 osakasta.

Vanha koulukiinteistö hankittiin Kukko Oy:n toiminnalliseksi keskuksesi. Siinä toimivat tänään lounas- ja tilausruokailupalvelut. Hierontapalvelu saa pian rinnalleen parturin, ja käynnistettyä leiri- ja kurssitoimintaa on tarkoitus vauhdittaa tuotteistamalla ja markkinoinnin tehostamisella. Varsinainen koulutyö on voinut jatkua lakkautuksen jälkeen kyläläisten perustamassa ns. kotikoulussa Kukko Oy:n tiloissa.

Työnsä aloittaneen kyläavustajan toimet painottuvat vanhuspalveluihin. Kukko Oy on myös tärkeä lenkki kylämatkailun kehittämisessä. Yhteistyössä seurantalons, tanssilavan, kestikievarin ja kylän muiden yrittäjien kanssa voidaan järjestää perinnejuhlia, seminaareja yms. suuria tilaisuuksia.

Suomen Kotiseutuliiton hallituksen nimeämän valintaraadin - Heidi Martikainen, Markku Tanner ja Harri Turunen - mielestä kylätoimintakeskus Kukko Oy on mitä parhainta kylien omaehtoista ja määrätietoista kehittämistyötä.

Samalla vuonislahtelaisen esimerkki tarjoaa uusia vaihtoehtoja ja keinoja maaseudun murroksesta selviytymiseen sekä paikallista päätöksentekoa usein vaivaavaan näköalattomuuteen.

Lisätietoja: Toiminnanjohtaja Markku Tanner
(09) 612 63220, 0400 307 189

VALTAKUNNALLISET KOTISEUTUPÄIVÄT SALOSSA JA SALON SEUDULLA 9.-12.8.2007 ”SAVUMERKISTÄ KÄNNYKKÄÄN”

Vuonislahden vastauskirje

VUONISLAHTI – KUIN SE KUULUISA PIENI GALLIALAINEN KYLÄ

Neljä vuotta sitten elämä heitti minut ja vaimoni Lieksaan ja sattuma vielä kaupan päälle Vuonislahteen. Hmm! Vuoden 2002 kylä?! ”Mikäs paikka tämä on ja millä eväillä?” kyselimme toisiltamme. Vastaus kirkastui meille hyvin pian. Tämähän on ilmiselvästi Asterixin kotikylä suoraan Suomen kansallismaisemassa Kolin vastarannalla. Eväinä ovat yhteishenki, suvaitsevaisuus ja kateuden puute.

Heti alkuun uusien ihmisten vastaanotto oli lämmin ja avoin. Saimme Ystäviä isolla Yllä. Ensi tunnelmamme oli: ”Olemme saapuneet kotiin”. Saatuaamme ostaa oman talon keskeltä kylää puolitoista vuotta sitten kyläläiset olivat niin iloisia puolestamme, että halusivat keskellä kylän raittia. Kylän laulu- ja soittoryhmä Vuolaset hoiti muuttomme. Apua tulvi. Itku tuli onnesta.

Meitä vuonislahtelaisia on noin 250 ja yhteishenki on uskomaton. **TÄMÄ KYLÄ EI SUOSTU KUOLEMAAN!** Vuonislahti on kohta ollut olemassa neljä sataa vuotta ja tulee olemaan seuraavatkin neljä sataa vuotta. Meidän kallioperämme on vanhempi kuin Koli. Kylän juhliin osallistuvat kaikki vauvoista vaareihin. Täällä välitetään ihmisestä. Pidämme toisistamme huolta. Täällä sallitaan niin kylähullut kuin huimapäätkin. Jokaiselle on oma paikkansa ja tärkeä arvonsa värittämään kyläämme. On kauppa ja asiamiesposti, kestikievari, seurojentalo, tanssilava, karavaanarialue, Eeva Rynäsen Paateri jne. jne. Hieno osoitus yhteishengestä on Osuuskunta Vuonis. Se ylittää yli Pielisen ja sen parikymmentä yrittäjää pystyy yhteisvoimin kestittämään vaikka parisataapäisen vierasjoukon. Yhteistyö pelaa.

Entäs se Kukko?

Se se vasta onkin tarina meidän itsepäisyydestämme. Lieksan kaupunki päätti lopettaa 120 vuotta täyttävän koulumme keväällä 2006. Vaan mepä emme nöyrytyneet! Osa vanhemmista kieltäytyi lähettämästä lapsiaan kauas muuhun kouluun ja he perustivat Kukkumäen kotikoulun. Koulu aloitti toiminnan Seurojentalolla. Kyläläiset taas kieltäytyivät luopumasta itse satavuotiaasta koulurakennuksesta. Kaupunki pani kaiken koulun irtaimiston vasaran alle. Kyläläiset huusivat huutokaupassa irtaimistoa itselleen niin paljon kuin mahdollista – ja antoivat tavaroiden jäädä edelleen kouluun. Kaupunki laittoi rakennuksen myyntiin todella suolaiseen hintaan. Mitäpä me? Me perustimme osakeyhtiön. Perustajaosakkaita tuli hetkessä 114. Otimme suuren lainan ja saimme rakennuksen itsellemme. Näin syntyi Vuonislahden Kylätoimintakeskus Kukko Oy.

Mitä olemme ja mitä haluaisimme olla (me = Kukko)? Kukko on tällä hetkellä kahvila, lounas- ja tilausravintola limonadioikeuksin sekä kotikoulun tyyssija. Kukko on käsityö- ja matkamuistomyymälä ja kylän nettipiste. Palveluksessamme on emäntä ja kyläavustaja. Kesällä kahvilapalveluita ja lounasta on saanut joka päivä ja muulloin arkisin. Meiltä saa valmiita aterioita vaikka kotiintuotuna. Kyläavustajalla on kymmeniä asiakkaita. Haluaisimme myös kyläisännän, joka auttaisi raskaamissa askareissa. Joensuun yliopiston kanssa on Kyläteknologiaa – Teknologiaa Kylille-hanke, jolla tutkitaan kansainvälisesti miten nykyteknologia voisi auttaa harvaan asuttuja alueita. Kukolla ja Vuonislahdella on täten ”kavereita” Etelä-Afrikkaa myöten. Piirustuksia ja tulevaisuuden suunnitelmia on tietysti. Keittiö pitäisi remontoida ja laajentaa, pari asuntoa rakentaa, sauna korjata ja piharakennukseen saada majoitus- ja peseytymistilat. Kukko voisi olla kurssi- ja koulutuskeskus. Kukko voisi olla kylän majoitustilojen ja muiden matkailupalvelujen varauskeskus. Kukko on jo nyt kyläläisten yhteinen ”olohuone” ja haluaa olla sitä vielä enenevässä määrin. Kukko haluaa hyvää jokaiselle kyläläiselle olkoon hän sitten vakiasukas, kesäasukas tai turisti. Tie on avoin ja suunta ylös- ja eteenpäin. ”Voi hyvänen aika, että mie oon ylypee Vuonislahesta ja Kukosta!!!”

TAISTELU ELÄVÄN KYLÄN PUOLESTA EI LOPU!

Markku Penttinen

*vuonislahtelainen, *erä- ja luonto-opas

*Vuonislahden Kylätoimintakeskus Kukko Oy:n hallituksen puheenjohtaja

Vuonislahdentie 177A, 81590 Vuonislahti, markku.penttinen@vuonis.net p. 050 357 3100

**VALTAKUNNALLISET KOTISEUTUPÄIVÄT SALOSSA JA SALON SEUDULLA 9.-12.8.2007
”SAVUMERKISTÄ KÄNNYKKÄÄN”****Toiminnanjohtajan katsaus**

Tiedote, julkaisuvapaa 10.8. klo 15.00
Salossa 10.8.2007

TOIMINNANJOHTAJAN KATSAUS**Toiminnanjohtaja Markku Tanner, Suomen Kotiseutuliitto**

Kotiseutuliike on Suomen suurin kansaliike. Tätä nykyä Suomen Kotiseutuliiton jäsenistöön kuuluu n. 650 paikallista kotiseutuyhdistystä, joiden piirissä on lähes 200 000 suomalaista. Koko ajan liikkeeseen liittyy uusia yhdistyksiä ja jäseniä, myös nuorempaa polvea.

Suuria haasteita lähitulevaisuudelle:

1. Kunta- ja palvelurakenteen uudistus, ns. Paras –hanke. Kuntien liittyminen yhteen merkitsee kotiseutuyhdistyksille entistä suurempaa vastuuta liitetyn kunnan erityispiirteiden ja omaleimaisuuden vaalimisesta, identiteetin säilymisestä.

Salon seudulla valmisteltu suuri kuntaliitos tulee toimimaan hyvänä kokeiluna ja toivottavasti myönteisenä esimerkkinä muulle Suomelle.

Jos esim. varsin vahva Perniön kunta liittyy Saloon, kenen vastuulle Perniön ominaispiirteiden vaalinta ja perniöläisyyden esilläpito jää? Perniön kotiseutuyhdistyksen tietenkin. Sama koskee kaikkia muitakin nykyisiä, omaleimaisia kuntia. Kotiseutuyhdistysten tulee ottaa vastuu liitetyn kunnan henkisen ja aineellisen perinnön säilymisestä ja huomioon ottamisesta uudessa suurkunnassa. Siinä on vapaaehtoiselle kotiseututyölle tekemistä niin täällä Salon seudulla kuin monella muullakin alueella eri puolilla Suomea.

Kotiseutuyhdistysten on nyt lunastettava paikkansa asiantuntevina ja puhevaltaisina kotiseutunsa puolestapuhujina uudessa kunnassa. Tähän haasteeseen kotiseutuväen on alettava kiivaasti valmistautua.

2. Melkoinen haaste kotiseututyölle on jatkuvasti voimakas maan sisäinen muuttoliike.

Vuosittain liki puoli miljoonaa suomalaista vaihtaa asuinpaikkaansa, heistä noin 300 000 myös kotikuntaansa. Näiden muuttajien kotiuttaminen uuteen ympäristöön on paitsi viranomaisten myös kotiseutuväen vastuulla. Uudesta asuinympäristöstä tulisi saada heille todellinen kotiseutu.

Kotiseutu on paikka, jonka ihminen tuntee keskimääräistä paremmin ja johon hänellä tätä kautta muodostuu henkilökohtainen suhde. Se merkitsee myös halua toimia kotiseudun tulevaisuuden hyväksi.

Kotiseutuyhdistysten on keksittävä keinoja uusien asukkaiden perehdyttämiseen kotiseutuun. Niitä voi olla monenlaisia: julkaisuja, tutustuttamisretkiä, kotiseutupolkuja jne. Kotiseutupolkuja on hyvällä menestyksellä jo kokeiltu mm. Espoossa, Mäntsälässä ja Tuusulassa sekä eräissä Helsingin kaupunginosissa. Niiden aikaansaamiseksi liitto on laatinut toimintaohjeen, joka perustuu Espoossa pilottihankkeena laadittuihin 18 kotikaupunkipolkuun.

Erityisen tärkeää on saada paikkakunnalle muuttanut nuoriso kotiutumaan mahdollisimman nopeasti uuteen ympäristöönsä. Tässä kouluopetus on avainasemassa. Se kaipaa välineitä kotiseututiedon opettamiseen. Niiden laadinta on pitkälti kotiseutuyhdistysten huolenaihe.

3. Kotiseutuväki ansioitui aikanaan esineellisen kulttuuriperinnön tallentajana. Sen tuloksena Suomi on väkilukuun suhteutettuna maailman museorikkain maa.

Henkisen perinteen ja asiakirjallisen jäämistön tallentaminen tuleville polville on sen sijaan pahasti kesken.

Kotiseutuarkisto on tällä hetkelle alle puolessa Suomen kunnista. Kotiseutuyhdistysten vastuulla on aloitteenteko kunnille arkiston perustamiseksi ja talkootyö yksityisen asiakirja-aineiston inventoinnissa. Kuntien vastuulla on kotiseutuarkiston perustaminen ja asianmukainen hoito.

Kotiseutuarkisto on oleellinen osa paikkakunnan kulttuuripalveluvarustusta. Kirjasto, kotiseutumuseo ja kotiseutuarkisto muodostavat yhdessä paikallisuuden tietopankin. Sitä tarvitaan paitsi kotiseuduntutkimuksessa myös mm. kotiseutujulkaisujen tekemisessä, kuntasuunnittelussa ja kouluopetuksessa. Kotiseutuarkistoa voivat hyödyntää työssään myös matkailun kehittäjät sekä paikallislehdet.

Avuksi kotiseutuarkiston perustamiseen ja ylläpitoon Suomen Kotiseutuliitto on juuri julkaissut uuden Kotiseutuarkisto-oppaan. Se on julkistettu näillä kotiseutupäivillä, ja sitä on saatavana liittomme toimistosta. Ensi talvena Kotiseutuliitto käynnistää myös laaja-alaisen kotiseutuarkistokoulutuksen yhteistyössä maakunta-arkistojen kanssa.

4. Kotiseutujulkaisut on jatkuvasti yksi kotiseututyön painopistealue. Kaupunginosa- ja kyläkirjojen tekeminen on tällä hetkellä tavattoman vilkasta. Julkaisujen tekotapa ja taso vaihtelee kuitenkin kovin suuresti. Kotiseutuliitto järjestää myös tähän opastavaa koulutusta, mm. valtakunnallinen kotiseutujulkaisuseminaari ensi lokakuussa.

5. Rakennettu ympäristö on kulttuurimme konkreettisin ja näkyvin osa. Siitä huolehtimiseksi Kotiseutuliitto on jo kauan pitänyt kulttuuriympäristöä toimintamme keskeisenä kohteena. Liitto jatkaa edelleen jäsenistönsä kouluttamista osallistumaan kulttuuriympäristön hoitoon ja kaavoitukseen.

6. Lähes kuusikymmenvuotiaan järjestön työn ja sen aatteellisen sisällön tarkastelu on myös ajankohtaista.

Mikä on kotiseututyön ja kotiseutujärjestöjen rooli ja kotiseutuliikkeen asema jatkuvasti yhdentyvässä Euroopassa? Kotiseutuliiton kansainvälisen toiminnan painopisteet ovat viime vuosina olleet pohjoismainen yhteistyö ja yhteydenpito Viroon. Niiden laajentamista muualle Eurooppaan on syytä lähiaikoina pohtia.

Entä maamme sisällä, omassa järjestökentässämme?

Liittomme aikoinaan käynnistämän ja nyt jäsenenämme toimivan Suomen Kylätoiminta ry:n taholta on esitetty radikaalisti järjestöjemme yhdistämistä. Tällainen merkitsisi luonnollisesti keskusjärjestön tuntuvaa laajenemista paikallistason toimijoilla, jotka nytkin tosin tekevät tahoillaan aktiivista kotiseututyötä. Miten tällainen keskusjärjestöjen yhteensulautuminen voisi tapahtua?

Kylätoiminta on luonnollisesti yksi osa nykyistä kotiseututyötä. Sen perinteet ja historia ovat kuitenkin kovin paljon nuorempia kuin yli satavuotiaan kotiseutuliikkeen. Huomioonotettava tosiasia on myös, että Suomen Kotiseutuliiton jäsenyhdistyksistä yli 60 prosenttia toimii kaupunkikunnissa.

SYTY:n puheenjohtaja kirjoitti viikko sitten Salon Seudun Sanomissa, että järjestöjen välillä on neuvoteltu yhdistymisestä. Tämä ei pidä alkuunkaan paikkaansa. Sen sijaan on keskusteltu niistä konkreettisista työmuodoista joita voidaan tehdä yhdessä. Niistä luontevimmaksi on osoittautunut yhteinen koulutustoiminta, jota kentällä on toteutettu jo parin vuoden ajan.

Suomen Kotiseutuliiton ja Suomen Kylätoiminta ry:n yhdistyminen organisatorisesti voisi tapahtua vain sitä kautta, että SYTY:n jäsenenä olevat maakunnalliset kylätoimintayhdistykset liittyvät suoraan Suomen Kotiseutuliiton jäseniksi alueellisina kotiseutujärjestöinä. Näin on jo tapahtunut kolmen maakunnan osalta, ja lisää on tulossa. Tällaiselle yhdistymiselle toivotaan menestystä. Myös nykyistäkin useampien kyläseurojen liittyminen suoraan Kotiseutuliiton jäseneksi on selkeä kehityssuunta lähitulevaisuudessa.

7. Viittasin jo aiemmin kotiseututyön aatteellisen työn sisällön tarkasteluun yhteiskuntamme murroksessa ja kansainvälisyyden paineissa. Kotiseutuliiton hallitus esittääkin tuon arvioinnin asettamista lähiajan keskeiseksi painopistealueeksi.

Liiton hallituksen esitys vuosikokoukselle toimintakenttämme lähiajan painopisteiksi on seuraava:

- kotiseututyön aatteellinen sisältö muuttuvassa Suomessa
- kotiutumisen edistäminen kotiseututyössä
- kulttuuriympäristö kaavoituksessa
- kotiseutujulkaisujen tekeminen ja rahoitus

**VALTAKUNNALLISET KOTISEUTUPÄIVÄT SALOSSA JA SALON SEUDULLA 9.-12.8.2007
"SAVUMERKISTÄ KÄNNYKKÄÄN"**

**Suomen Kotiseutuliiton hallituksen puheenjohtaja Heikki Kukkosen puhe 10.8.2007
Salon torilla**

59. VALTAKUNNALLISTEN KOTISEUTUPÄIVIEN AVAUS

Heikki Kukkonen, dosentti

Suomen Kotiseutuliiton hallituksen puheenjohtaja

Vuosittaisia kotiseutupäiviä tavataan kutsua kotiseutuliikkeen lippulaivaksi, toiminnallisessa katsannossa. Kotiseutupäivät ovat sitä monella tavalla. Ne ovat näkyvä näyttö yli satavuotiaan kotiseutuliikkeen voimasta. Samalla ne ovat liikettä itseään voimaannuttava, siis jäsenkuntaa vahvistava tapahtuma.

Vaikka kotiseututyötä tehdään usein näkymättömissä ja vähin äänin, on julkinen näyttäytyminenkin välttämätöntä. Järjestäytyneen kotiseutuliikkeen jäsenkunta on mittava; noin kaksisataa tuhatta suomalaista lähes 650 kotiseutu- ja kaupunginosayhdistyksessä kaikkialla Suomessa. Nämä yhdistykset ovat erikoistuneet paikalliseen, sellaisiin asioihin kuin paikalliskulttuuriin, paikallisen lähiympäristön kysymyksiin sekä paikallisuuden kaikenpuoliseen vaalimiseen.

Kotiseutuliike ojentautuu ajallisesti kolmeen suuntaan, menneisyyteen, nykypäivään ja tulevaan. Menneeseen tähdätään silloin kun pyritään tallentamaan katoavaa paikallisuutta, vaikkapa museoina tai arkistoina, nykypäivään keskitytään silloin kun pidetään huolta kotipaikkatunteen ja yhteenkuuluvuuden ylläpidosta ja tulevaisuuteen tähdätään esimerkiksi kaava-asioihin osallistuttaessa. Kotiseutuliike on ottanut erääksi toimintansa painopisteeksi kotiutumisen tukemisen. Maassamme muuttaa asuinpaikkaa vuosittain noin puoli miljoonaa kansalaista. Heidän juurtumisensa uusille asuinsijoille on monivaiheinen ja usein kivuliaskin prosessi. Sitä kotiseutuyhdistykset tukevat yhdessä kuntien ja seurakuntien kanssa.

Kotiseutuliikkeen suuri ajankohtaishaaste on nyt etenevä kunta- ja palvelurakenteen nopea uudistuminen. Uudet suurkunnat, kuten pian aloittava Suur-Salokin, vaativat ponnistuksia yhdistyvien kuntien asukkaitten paikallisia kuulemisessa ja entisten kuntakeskusten elinvoiman säilyttämisessä. Paikallispalvelut näyttävät samalla liukuvan yhä etäämmälle monesta kansalaisesta. Myös tässä kehityksessä kotiseutuliike on aktiivinen paikallisen edun ajaja.

Kotiseutuliike on perinteisesti ollut hyvin kansallishenkinen. Monikulttuuriseksi muovautuvassa Suomessa kotiseutuliike joutuu nyt harrastamaan itsetutkiskelua, jotta kirjavat vieraat kulttuurit voidaan saada eläväksi ja hyväksytyksi osaksi paikallisyhteisöä. Tässäkin mielessä juuri monikulttuurinen Salo on erinomainen tapahtumapaikka kotiseutupäiville.

**VALTAKUNNALLISET KOTISEUTUPÄIVÄT SALOSSA JA SALON SEUDULLA 9.-12.8.2007
”SAVUMERKISTÄ KÄNNYKKÄÄN”****Varsinais-Suomen liiton maakuntavaltuuston puheenjohtaja Risto Ervelän puhe
10.8.2007 Salon torilla****VARSINAIS-SUOMEN LIITON TERVEHDYS****Risto Ervelä, Varsinais-Suomen maakuntavaltuuston puheenjohtaja**

Hyvät Kotiseutupäivien osanottajat!

Viime vuoden kesäkuussa tuli kuluneeksi 450 vuotta siitä kun Kustaa Vaasa perusti Suomen herttuakunnan. Hän nimitti poikansa - silloin 18- vuotiaan Juhanan Suomen herttuaksi. Samaan tapahtumasarjaan liittyy se, että tänä vuonna juhlimme 450-vuotiaasta Varsinais-Suomen vaakunaa. Juhana-herttua otti nimittäin vuonna 1557 käyttöön vaakunan, jonka osia olivat Varsinais-Suomen ja Satakunnan nykyiset vaakunat.

Herttuakunnan alue kattoi näiden kahden maakunnan lisäksi Ahvenanmaan. Tähän Turun, Varsinais-Suomen ja koko Suomen historian kannalta merkittävään vaiheeseen - Uuden ajan alkuun - liittyy aivan olennaisena osana Mikael Agricolan toiminta. Hän uudisti kirkon ja loi suomen kirjakielen. Tänä vuonna on juhlittu Mikael Agricolaa, jonka kuolemasta on kulunut 450 vuotta.

Varsinais-Suomi, Turku, Turun linna ja tuomiokirkko olivat 1550-luvun ratkaisevina vuosina Suomen kiistatonta ydintä. Tämä aika antaa enemmän kuin mikään muu historian vaihe katetta väitteelle, että maakuntamme Varsinais-Suomi on Suomen sivistyksen kehto. - Kun sanoo kulttuurin lähteneen Varsinais-Suomesta, niin joku koiranleuka aina huudahtaa: eikä ole sinne enää palannut! ... Teillä hyvät kotiseutupäivien vieraat on nyt muutaman päivän aikana mahdollisuus tehdä tästä asiasta omat johtopäätöksenne.

Meillä varsinaissuomalaisilla asiasta on selvä mielipide: viidestä seutukunnasta muodostuva maakuntamme on nuorekas, kehittynyt, monikulttuurinen, kansallisesti ja kansainvälisesti avoin osa Suomea. Sen koulutustarjonta, elinkeinoelämän monipuolisuus ja palvelut antavat hyvät lähtökohdat tulevaisuudelle.

Maakunnan murheenkryyni ovat olleet Turun ja Helsingin väliset huonot liikenneyhteydet. Runsaan vuoden kuluttua valmistuva Turun ja Helsingin välinen moottoritie parantaa entisestään Varsinais-Suomen ja erityisesti Salon seudun menestysmahdollisuuksia.

Maakunnassamme asuu tällä hetkellä noin 457 000 varsinaissuomalaista. Luku nousee vuosittain, sillä asuin- ja elinympäristön korkea laatu tukee osaavan työvoiman sijoittumista alueelle.

Kuluva vuosi on ollut merkittävä, ellei jopa historiallinen siinä mielessä, että Paras-hanke, eli kunta- ja palvelurakenneuudistus on edennyt voimakkaasti.

Ennakkoluulottomin seutu on ollut Salon seutu, jonka kymmenen kuntaa on päättäneet yhdistää voimansa Suur-Saloksi. Tämä mahdollistaa oikein toimittuna tehokkaamman palvelujen tuottamisen, mutta aika vasta näyttää, mitenkä palvelut jatkossa pystytään turvaamaan myös kaukana Salon torista asuville?

Suomen kuntakenttä elää siis suurten muutosten aikaa ja erilaisia liitosselvityksiä on tekeillä reilusti yli sata. Kaikki selvitykset eivät ole johtaneet eivätkä johda samanlaiseen lopputulokseen kuin täällä Salon seudulla.

Tämä seutukunta on esimerkillään kuitenkin rohkaisemassa monia kuntien liitos- ja yhteistyöhankkeita.

Kuntia yhdistettäessä on oltu huolissaan mm. kuntien vuosisatojen aikana syntyneistä identiteeteistä. Tässä kohden avautuu erityinen mahdollisuus ja haaste tulevaisuuden kotiseututyölle.

Valtakunnallisia Kotiseutupäiviä on vietetty viimeksi Varsinais-Suomessa vuonna

1987 merellisessä Naantalissa. Salon seutu on nyt ottanut Kotiseutupäivien järjestelyhaasteenkin rohkeasti vastaan ja siksi me nyt olemme runsaalla joukolla viettämässä tätä aurinkoista viikonloppua ja nauttimassa hienoista retkimaisemista sekä monipuolisesta kulttuurista täällä Salon seudulla.

Varsinais-Suomen liiton edustajan tervehdin Kotiseutupäivien osanottajia ja toivotan teidät kaikki, Valtakunnallisten Kotiseutupäivien vieraat, lämpimästi tervetulleiksi Varsinais-Suomeen!

VALTAKUNNALLISET KOTISEUTUPÄIVÄT SALOSSA JA SALON SEUDULLA 9.-12.8.2007 ”SAVUMERKISTÄ KÄNNYKKÄÄN”

**Salon kaupungin sivistystoimen toimialajohtaja Petri Moilasan tervehdys
perjantaina 10.8.2007 Salon torilla**

SALON KAUPUNGIN Tervetulo-otoivotus

Petri Moilanen, sivistystoimen toimialajohtaja, Salo

Arvoisat kotiseutupäivien osallistajat, hyvät naiset ja herrat

Toivotan valtakunnalliset kotiseutupäivät tervetulleiksi Saloon ja Salon seudulle! Samalla esitän kotiseutupäiville kaupungin kunnioittavan tervehdyksen. Toivon päiville kaikkea menestystä!

Kotiseutuliiike omaa maassamme jo pitkät perinteet. Noin 600 kotiseutuyhdistyksen ja lähes 4000 kylätoimintaa harjoittavan yhdistyksen ja toimikunnan toiminnasta on muodostunut maassamme merkittävä kuntalaisten asuinalueiden viihtyvyyttä parantava sekä kunnalliseen päätöksentekoon vaikuttava väline.

Erityisesti kylätoiminta ja siihen vankasti rakentuva yhteisöllisyys ovat omalta osaltaan olleet rakentamassa nopeasti muuttuvassa yhteiskunnassa paikallista ja yksilötason identiteettiä. Identiteetti, yhteisöllisyys ja itsensä juurruttaminen paikallisuuteen aikaan saavat puolestaan ihmiselle merkittävän perustarpeen – turvallisuuden tunteen ja tunteen siitä, että kuulun tänne.

Yli neljän sukupolven ajan jatkuneessa kotiseututyössä on niin ikään kysymys menneiden sukupolvien jättämästä kulttuuriperinnöstä ja elinympäristön kunnioittamisesta. Muuttuvassa yhteiskunnassa kotiseututyö tarjoaa niin ikään tukiverkoston, jossa tunne yhteisestä historiasta, yhdessäolosta ja vuorovaikutuksesta auttavat ihmistä hahmottamaan ja sopeutumaan ympäristöön jossa elämme.

Minkälaisia vaikutuksia sitten Salon seudun muuttuva kuntakenttä ja uusi kunta tuo tullessaan?

Uskonpa, että kotiseutu on edelleenkin muuttumaton saareke johon olemme leimautuneet ja niin pitääkin olla! Paikallisen identiteetin säilyminen on edellä mainitun kaltaisen muutoksen onnistumisen ehto.

Järjestäytyneellä kotiseututyöllä jota kotiseutuyhdistykset tekevät, on nyt ja tulevaisuudessa kaksi merkittävää tehtävää: nykyisen asuinseudun asioiden parissa työskentely tai entisen kotiseudun - muuttamalla tai pakosta menetetyn - muiston ylläpito ja sen tallentaminen.

Näiden tehtävien pitkäjänteiseen hoitamiseen tulevaisuudessa liittyy kuitenkin uhka, joka aiheutuu voimakkaasta ikärakenteisiin kohdistuvasta muutoksesta. Vuoteen 2030 asti ulottuvassa ennusteessa yli 65- vuotiaiden määrän arvioidaan kasvavan lähes 1,4 miljoonaan. Tämä tietenkin luo paineita nuoremmille sukupolville hoitaa edelleenkin tätä vapaaehtois- ja talkootyönä hoidettavaa kotiseututyötä yhtä laadukkaasti kuin sitä on tähänkin asti tehty.

Väestöään menettävät syrjäseudut ja vastaavasti kasvukeskuksiin kohdistuva voimakas muuttoliike tarvitsevat molemmat uusia tukiverkostoja selviytyäkseen niistä vaatimuksista, joilla luodaan pohjaa ja rakennetaan uusia paikalliskulttuurien ja yrittämisen muotoja. On muistettava, että paikallinen tuotanto, paikallisuutta hyödyntävä kulttuuri ja matkailu ovat alueiden ja seudun hyvinvoinnin peruspilareita.

Tulevaisuuden haasteina lieenee kuitenkin edelleen se, kuinka asuinalueiden alkuperäisasujat, kotimaiset ja ulkomaiset uudisasukkaat kyetään sulattamaan yhteen ilman konflikteja ja kuinka läheiseksi muualta tulevat ihmiset kokevat uuden asuin- ja elinympäristönsä. Tässä nimenomaisesti julkisella vallalla ja kansalaistoiminnalla on keskeinen merkitys.

Näillä sanoilla haluan toivottaa kotiseutuliiikkeelle ja kotiseututyölle parhainta menestystä ja hyvää kotiseutupäivien viikonloppua!

**VALTAKUNNALLISET KOTISEUTUPÄIVÄT SALOSSA JA SALON SEUDULLA 9.-12.8.2007
”SAVUMERKISTÄ KÄNNYKKÄÄN”**

Sana- ja kuvataidekilpailun palkintojen jako 10.8.2007 Salon torilla

MEDIATIEDOTE

Julkaisuvapaa 30.5.2007 klo 14.00
Salo 30.5.2007

Valtakunnalliset kotiseutupäivät 2007 – organisaation järjestämä kuva- ja sanataidekilpailu on ratkennut. Salon seudun peruskoulujen viidensien ja yläasteiden kahdeksansien luokkien oppilaille suunnattuun kuvataidekilpailuun osallistui kuusi koulua. Lukion oppilaille suunnattuun valokuva- ja sanataidekilpailuun ei ollut osallistujia.

- Kouluille tulee nykyisin runsaasti kutsuja osallistua erilaisiin kilpailuihin. Valintaa on suoritettava ja tällä kertaa ei valitettavasti kotiseutuaihe kiinnostanut oppilaita varsinkaan lukioissa, toteaa kilpailun työryhmän puheenjohtaja, Salon koulutoimenjohtaja Hannu Arve.

Kilpailun raati on arvostellut kilpailutyöt ja palkitsee ne seuraavasti:

Peruskoulun 8. luokka

1. Palkinto, MP3-soitin, **Nita Heikkilä**, Hermannin koulu, 8F, Salo
2. Palkinto, 30€ kirjalahjakortti, **Mimmi Toivonen**, Hermannin koulu, 8C, Salo
3. Palkinto, 20€ kirjalahjakortti, **Karri Siuvatti**, Moision koulu, Salo

Kunniamaininta, 10€ kirjalahjakortti, **Onerva Franck**, Moision koulu, Salo

Peruskoulun 5. luokka

1. Palkinto, MP3-soitin, **Enni Ahdeala**, Mustamäen koulu, Halikko
2. Palkinto, 30€ kirjalahjakortti, **Marko Vendelin**, Karjaskylän koulu, Salo
3. Palkinto, 20€ kirjalahjakortti, **Jenna Säkkinen**, Meritalon koulu, Salo

Kunniamaininta, 10€ kirjalahjakortti Sini Lehtinen, Ollikkalan koulu, Salo

Raadin jäsenet kiittelivät erityisesti viidesluokkalaisten värien käyttöä.

Halikon Mustamäen koulun viidesluokkalaista kilpailu innosti. Voittaneen Enni Ahdealan työ lähetettiin kilpailuun koulun oppilaiden parhaaksi äänestämänä.

- Kilpailun aiheena oli ”Kotiseutuni sanoin ja kuvin”. Me lähdimme työstimään aihetta siltä pohjalta, että olemme muuttolintuja, jotka p alaavat kotiseudulle. Oppilaat piirsivät sellaisia kohteita Halikosta, jotka ovat kuvitellun muuttoreitin varrella, kertoo opettaja Kaisa Katava.

Kilpailun suojelija, Salon Seudun Sanomien toimitusjohtaja Kirsti Kirjonen ojentaa voittajille palkinnot Valtakunnallisten kotiseutupäivien avajaisten yhteydessä Salon torilla perjantaina 10.8. Palkitut piirustukset ovat esillä Moision koululla kotiseutupäivien aikana 9.8.–12.8.

Lisätietoja:

pääsiihteerii Mona Aaltonen, puh. 044 778 4881

VALTAKUNNALLISET KOTISEUTUPÄIVÄT SALOSSA JA SALON SEUDULLA 9.-12.8.2007 ”SAVUMERKISTÄ KÄNNYKKÄÄN”

**Salon kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Jyrki Toivosen puhe 12.8.2007
Salohallissa**

TERVETULOTOIVOTUS

Jyrki Toivonen, Salon kaupunginvaltuuston puheenjohtaja

Arvoisat eduskunnan puhemies, arkkipiispa ja maaherra sekä hyvä juhlayleisö.

Useamman vuoden valmistelua vaatineet neljä päivää kestäneet ”Savumerkistä kännykkään” valtakunnalliset kotiseutupäivät ovat nyt viimeisessä tapahtumassaan, pääjuhlassa. Näiden päivien teema ”Savumerkistä kännykkään” on kyseisten päivien yleisten tavoitteiden mukaisesti tunkeutunut hienosti sekä historiaan että nykypäivään. Uskon, että päiviin osallistuvat ovat niin esitteistä kuin eri tapahtumista saaneet kohtalaisen kattavan kuvan seudustamme. Toki on todettava, että paljon jäi vielä kertomatta ja näyttämättä.

Kotiseutupäivät näyttävänä ja arvostettuna tapahtumana kerran vuodessa antavat oivan mahdollisuuden kertoa ja markkinoida julkisuudelle miten kotiseutu ja eri yhdistykset toimivat seutunsa hyväksi.

Valmisteluprosessi itsessään ja päivät sinänsä antavat mahdollisuuden ikään kuin inventoida niitä asioita joita meillä on seudullamme, ja käyttää niitä tulevaisuuden strategisessa suunnittelussa ja identiteettimme rakentamisessa.

Menneisyyden tunteminen, nykyhetkessä eläminen ja tulevaisuuteen suuntautuva ajattelu ovat tulleet kotiseutupäivien yhteydessä esille. Uskon, että olemme saaneet näin myönteistä lisäarvoa seudullemme näiden onnistuneiden päivien valmistelusta ja viettämisestä.

Salon seutu on ikivanha asuin- ja kauppapaikka, jossa on rikkaan kulttuurin löytöjä vuosituhansien takaa. Salon seutu on kasvanut ja kehittynyt meritien päähän, rannikkoa myötäilevän Kuninkaantien ja pohjoiseen johtavien kauppateiden risteykseen.

Kauppapaikka, Salon tori, on vanhan ja uuden kaupunkielämän keskus. Seudulla on pidetty markkinoita jo keskiajalta lähtien ja Salon torilla 1700-luvulta lähtien. Ensimmäiset kauppiaat aloittivat toimintansa Salossa 1800-luvun alussa.

Nykyiset suurliikkeet ja erikoispuodit palvelevat noin 70.000 asukkaan talousaluetta. Torikauppa elää Salossa edelleen vahvana.

Salon sijoittuminen vanhan pääkaupungin Turun ja nykyisen pääkaupungin Helsingin väliin, kohtuullisen matkan päähän kummastakin, antaa seudun kehittämiselle erinomaiset lähtökohdat.

Tänä päivänä Salo tunnetaan pitkälti myös elektroniikkateollisuudestaan. Seudun elektroniikkainnovaation tuloksena täällä on aikanaan synnytetty ja kehitetty matkapuhelimet sekä monet sen sovellutukset. Viimepäivinä puhelinbisnes on saanut pääasiassa myönteistä julkisuutta suurien myyntilukujen ja sitä kautta Salon puhelimia tuottavan tehtaan uusien työpaikkojen muodossa.

Myös muut vahvat tuotannonalat Salon seudulla, kuten metalli- ja muoviteollisuus, ovat voimissaan. Niiden kehittymistä ja kasvua rajoittaa ensisijaisesti pula kyseisten alojen osaavasta työvoimasta.

Salon työpaikkaomavaraisuus on n. 148 %. Täällä käydään töissä suurella joukolla myös Turun seudulta, joka on avannut uuden vaiheen Turun ja Salon seudun yhteistyön kehittämiseksi.

Seudun kasvuedellytysten ja ihmisten tänne muuttamisen turvaamiseksi kehitämme Saloa ihmis- ja luonnonläheisenä, vetovoimaisena inhimillisen mittakaavan mukaisena puutarhakaupunkina. Tavoitteenamme on luoda ihmiselle hyvän elämän- ja yrityksille hyvät toiminnan edellytykset. Siinä olemme tutkimusten mukaan myös menestyneet. Taloustutkimuksen suorittamissa VIP-imagotutkimuksessa Salo on sijoittunut useasti kokoluokkansa ykköseksi. Salon kaupunki on palkittu useamman kerran myös parhaana teollisuuskeskus- ja yrityskuntana.

Saloon liitettävän piilaakso –käsitteen vastapainoksi olemme jo useamman vuoden, ensin määrätietoisesti ideoiden ja suunnitellen, ja nyt viime vuosina sisään ajaneet niin sanottua vihreälaakso ideologiaa konkreettisine toimenpiteineen. Mielellään toteammekin, että Salon seudulla tehdään kovaa tulosta pehmeillä arvoilla.

Hyvät kuulijat!

Samanaikaisesti, kun kotiseutupäiviä on valmisteltu, olemme voimakkaasti muuttuvan yhteiskuntamme haasteet huomioiden lähteneet selvittämään seudullista kuntarakennetta. Monivaiheinen, intensiivinen, uutta ajattelua ja asennetta vaatinut selvitystyö on johtanut siihen, että 11.6.2007 kymmenen seudun kunnan valtuustot päättivät lakkauttaa omat kuntansa ja perustaa v. 2009 alusta uuden 55.000 asukkaan kunnan, jonka nimeksi tulee Salon kaupunki.

Tämä valtakunnallisestikin myönteistä huomiota saanut ratkaisu oli mielestäni tärkeä ihmisten ja eri intressiryhmien yhteiskunnallisten palveluiden turvaamisen kannalta. Ratkaisu osoittaa, että meillä on seudulla luottamukselliset ja avoimet seudun yhteiseen hyvinvointiin tähtäävät toimintatavat.

Uskon myös, että pidemmällä aikavälillä tämä kuntapalvelut paremmin turvaava ja seudullista vetovoimaa lisäävä rakennemuutos vahvistaa seutuajattelua ja eri toimialojen sitoutumista seudullemme.

Elinkeinorakennemuutos on tuonut meille asukkaita myös muista maista. Salo on suhteellisesti ottaen Suomen toiseksi kansainvälisin kaupunki. Meillä on ihmisiä yli 60 eri kansalaisuudesta.

Muuttavat ihmiset tänne joko muualta Suomesta tai muista maista, ovat he aina tervetulleita ja yritämme sopeuttaa heidät mahdollisimman hyvin seudullemme. Toivonkin, että uudet asukkaat alkavat mahdollisimman nopeasti puhua seudustamme myönteisellä asenteella, ikään kuin kotiseutunaan tai ainakin omana seutunaan.

Näille Salon seutua myönteisesti kuvaaville näkemyksilleni ikään kuin pisteenä iin päälle on se, että seudultamme on lähtenyt maailmalle useita hyvin menestyneitä, vastuullisissa tehtävissä olevia suuresti arvostettuja henkilöitä, joista hyvinä esimerkkeinä ovat tässäkin tilaisuudessa esiintyvät eduskunnan puhemies Sauli Niinistö ja maaherra Rauno Saari.

Olemme tietysti ylpeitä heidän menestyksestään ja toki muistutamme asiasta aina tilaisuuden niin vaatiessa.

Hyvät läsnäolijat!

Samalla, kun haluan toivottaa teidät kaikki lämpimästi tervetulleeksi tähän pääjuhlaan, haluan suuresti kiittää Suomen kotiseutuliittoa, että olemme saaneet jo toisen kerran järjestettäväksi kotiseutupäivät sekä kiittää kaikkia järjestelyissä mukana olleita: Varsinais-Suomen liittoa, kuntia, järjestöjä, yrityksiä, yksittäisiä henkilöitä sekä eri toimikuntia.

Kaikkien teidän ahkera, määrätietoinen työskentely ja sitoutuminen järjestelyihin ovat johtaneet hyvään lopputulokseen.

Seuraavat valtakunnalliset kotiseutupäivät vietetään Raahan seudulla. Toivotan onnea ja menestystä v. 2008 päivien järjestelyille Raahan seudulle.

Kiitoksia ja tervetuloa valtakunnallisten v. 2007 Savumerkistä kännykkään –kotiseutupäivien pääjuhlaan.

Salon kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Jyrki Toivonen.

VALTAKUNNALLISET KOTISEUTUPÄIVÄT SALOSSA JA SALON SEUDULLA 9.-12.8.2007 ”SAVUMERKISTÄ KÄNNYKKÄÄN”

Maaherra Rauno Saaren tervehdys 12.8.2007 Salohallissa

VALTIOVALLAN TERVEHDYS

Rauno Saari, maaherra, Länsi-Suomen lääninhallitus

Arvoisat kotiseutupäivien osallistujat, hyvät naiset ja herrat
Ärade deltagare, mina damer och herrar

Toivotan valtakunnalliset kotiseutupäivät ja pääjuhlan vieraat tervetulleiksi läntiseen lääniin Salon seudulle! Pyydän saada esittää näille päville valtiovallan kunnioittavan tervehdyksen. Toivon tälle työlle ja näille kokoontumisille jatkuvaa menestystä!

Kotiseutu on tärkeä paikka. Sinne palataan säännöllisin väliajoin. Jos ei fyysisesti, niin ajatuksissa. Kotiseutuun liittyy vahvoja muistoja erityisesti lapsuudesta. Synnyinpaikkakunnalta lapsuus- ja nuoruusvuosien jälkeen opiskelemaan tai töiden perässä lähteneet muistelevat kotipaikkakuntaansa lämmöllä. Eikä kyse ole vain muistojen kultaantumisesta.

Jotkut ovat päättäneet jäädä synnyinseudulleen. Kotiseututoiminta on merkittävä asia silloinkin. Se luo ja tuo ihmisille turvallisuuden tunnetta, tiivistä yhteenkuuluvuutta ja lisää seudun arvostusta. Ihmisten vahva keskinäinen kanssakäyminen ja erikaltainen harrastustoiminta kasvattavat sosiaalista pääomaa. Läänin läntisen pohjoisosan, Pohjanmaan ruotsinkielinen väestö on sijoittunut juuri tällä perusteella terveys- ja sosiaalialan tyytyväisyystutkimuksissa korkealle. Kulttuuriharrastukset ovat siellä korkeassa arvossa. Siellä eletään terveempinä kuin muualla Suomessa. Avioliitot kestävät pidempään, masennus ja itsetuho ovat harvinaisempia.

Kuntien palvelurakennetta pohtivan Paras-hankkeen avulla haetaan parhaillaan paikallis- ja aluehallintoon uutta tehokkuutta. Kuntien yhdistymisen myötä tarvitsemme entistä enemmän kulttuuriperinteiden ja historian vaalimista. Ihmisen on hyvä tuntea kuuluvansa johonkin. Vaikka hallinnon yksiköt tulevaisuudessa ovat suurempia sekä väestöpohjaltaan että maantieteelliseltä alueeltaan, kotiseututyö ja vahva kotiseututunne ovat avain ihmisen juurille ja hyvälle voinnille.

Ongelma ja samalla haaste kotiseututyölle on yhteiskunnassamme tapahtuva ikärakenteen muuttuminen. Monet maaseudun kunnat ja jo pienemmät kaupungitkin ovat muuttotappiollisia. Nuoret, tulevaisuuden toivot, lähtevät opiskelupaikan tai työn perässä suuriin keskittymiin. Paluumuutto, osa- tai kokoaikainen, liittyy niin sanottuun kolmanteen elämään, aktiiviseen eläkeikaan, mikäli palveluvarustus ja sosiaalinen turvaverkko sen suo. Kunnallisilla ja valtion hallinnon päättäjillä on tämän rakenteen varmistamisessa suuri vastuu.

Den förändring i åldersstrukturen som pågår i vårt samhälle är ett problem, men samtidigt en utmaning. Många kommuner på landsbygden och också mindre städer kämpar med problem som utflyttningen orsakar. Unga, framtidens hopp, flyttar till centralorter efter studieplatser eller arbete. Återflyttning, på deltid eller heltid, hör till det så kallade tredje livet, den aktiva pensionsåldern, ifall utbudet av tjänster och det sociala nätverket gör det möjligt. Kommunala och statliga myndigheter bär ett stort ansvar i att säkerställa denna struktur.

Tämä seutu on minun kotiseutuni. Tänne tulen aina mielelläni. Täällä on helppo olla. Olen täällä syntynyt, elänyt turvaton lapsuuden Kiskossa, käynyt kouluni Perniössä, ollut kesätoissa Salossa ja ensimmäinen vakinainen työpaikkani oli Halikossa, silloisessa Salon seutukaavaliitossa; kaikki nämä kunnat ovat seudun toimeliaita kuntia.

Tällä seudulla yhdistyvät teknologia, maaseutu ja Salon mäkimaan vaihteleva, rehevä luonto mitä rikkaimmalla tavalla. Kaiken lisäksi tämä seutu on yksi maamme harvoista kasvukeskuksista.

Kuntaliitokset tuovat – niin vahvasti uskon - myös tämän alueen palveluihin vahvempaa varmuutta ja antavat elinkeinopolitiikalle ja toimeliaisuudelle uusia mahdollisuuksia. Turun ja Salon välinen liikennekäytävä saa jatkoa kun uusi moottoritie Muurlan ja Lohjan välille avataan liikenteelle marraskuun 2008 loppuun mennessä. Sen jälkeen Salo on entistä lähempänä suuria keskittymiä, lähes Helsingin ja Turun sylissä, mutta edustaen kaikkea muuta kuin valtakeskusten hoidokkia tai reservaattia; edustaen itseään!

Hyvää juhlapäivää täällä Salossa!
Jag önskar er en trevlig festdag i Salo!

**VALTAKUNNALLISET KOTISEUTUPÄIVÄT SALOSSA JA SALON SEUDULLA 9.-12.8.2007
”SAVUMERKISTÄ KÄNNYKKÄÄN”****Eduskunnan puhemies Sauli Niinistön puhe 12.8.2007 Salohallissa****JUHLAPUHE****Sauli Niinistö, eduskunnan puhemies****MAAILMAN KOTISEUDUT OVAT RIIPPUVAISIA TOISISTAAN**

Kokemus kotiseudusta lukeutuu ihmisen syvimpiin tuntemuksiin, ja sillä miten käsitämme kotiseudun, on paljon tekemistä arvo- ja tunnemaailmamme kanssa. Esimerkiksi kotiseudun tärkeys näkyy siinä, kuinka paljon oma kotiseutu on inspiroinut eri alojen taiteilijoita.

Kotiseutumme merkitys näkyy myös siinä, kuinka vastaamme meiltä usein kysytyyn kysymykseen - Mistä tulet? Jos sanon, että olen lähtöisin Salosta, tarjoan kysyjälle tarkkaa informaatiota. Jos sanon, että kotiseutuni on Salo, on informaatio sisältö sama, mutta tunnetta on mukana moninkertaisesti. Tämä jälkimmäinen vastaus luo kuulijalle myös enemmän mielikuvia minusta ja suhteistani kotiseutuuni.

Oman kotiseudun rajoja voi olla vaikea määrittää. Rajallista ei ole myöskään se kotiseututyö, jota Suomessa tehdään noin 200 000 kotiseutuaktiivin voimin.

Kotiseututyötä tekevä ymmärtää, että maailma on täynnä kotiseutuja, kaikilla ihmisillä on omansa. Tämän ymmärtäminen auttaa arvostamaan myös muita kulttuureita. Ihminen, joka arvostaa omia lähtökohtiaan, osaa arvostaa myös toisten kotiseutuja. Tämä on tärkeää, sillä maapallon kotiseudut tulevat päivä päivältä riippuvaisemmiksi toisistaan. Hyvänä esimerkkinä tästä on ilmastomuutos, sen aiheuttamat uhat ja toisaalta maailmanlaajuisesti yhteisvoimin ilmastomuutosten tuho vaikutusten ehkäisemiseksi tehty ja tehtävä työ.

Huoli paikallisen kotiseututyön näivettymisestä uudessa suurlinnassa on turhaa. EU:n yhteydessä puhuttiin paljon siitä, että suomalainen identiteetti katoaa, jos liitytään unioniin. Kävi kuitenkin aivan päinvastoin, identiteettimme on vain vahvistunut. Näen kuntaliitostilanteen samantyyppisenä, vain pienemmässä mittakaavassa. Liitoksen myötä juuret kotiseutuun vahvistuvat. Työ- ja asiantialuehan on Salon seudulla aina ylittänyt kartalle piirretyt rajat. Kuntaliitoksen on vaikea nähdä aiheuttavan kenellekään vahinkoa. Päinvastoin, luvassa on joustavuutta ja keveämpää hallintoa, ja vanhojen kuntien ja kylien nimet säilyvät vielä pitkään sillä jokaisella on oikeus kuvailla kotipaikkaansa mielestään sopivimmalla nimellä. Esimerkiksi minun sukujuureni ovat Kumiossa ja siellä on oltu kumiolaisia Halikon kunnan sisällä maailman sivu.

VALTAKUNNALLISET KOTISEUTUPÄIVÄT SALOSSA JA SALON SEUDULLA 9.-12.8.2007 ”SAVUMERKISTÄ KÄNNYKKÄÄN”

Suomen Kotiseutuliiton puheenjohtaja Pekka Laaksosen puhe 12.8.2007 Salohallissa

KOTISEUTUPÄIVIEN PÄÄTÖSSANAT

Pekka Laaksonen, professori , Suomen Kotiseutuliiton puheenjohtaja

On aika kiittää salolaisia ja salonseutulaisia Varsinais-Suomen liittoa unohtamatta onnistuneista ja mielenkiintoisista, hyvin järjestetyistä valtakunnallisista kotiseutupäivistä. Lähdemme täältä monin verroin tietävämpinä kuin tänne tullessamme.

Kotiseutupäivät ovat Suomen kotiseutuväen vuotuinen huipennus. Olemme taas voineet pohtia ja kriittisestikin keskustella, miten Kotiseutuliiton perustehtävä eli monimuotoisen kotiseututyömme ohjaaminen ja kehittäminen on paikallisten ominaispiirteiden ja toiveiden pohjalta onnistunut. Ja ennen muuta olemme onnistuneilla kotiseuturetkillä voineet tutkailla, miten tätä työtä on tehty Salon seudulla.

Tavoitteemmehan on hyvin yksinkertainen: oman elinympäristömme laadun parantaminen ja ihmisten viihtyvyyden lisääminen. Tämä edellyttää, että paikallinen valistunut tietämys, tämä kotiseutu- ja kotikatuvuus on otettava huomioon elämäämme hetkauttavia päätöksiä tehtäessä. Olemme saaneet nähdä, miten tätä joskus vaikeasti käytäntöön sovellettavaa viisaudenlajia on täällä taitavasti toteutettu.

Kotiseutu- ja kaupunginosayhdistysten piirissä toimii nykyisin yli 200 000 ihmistä – olemme aikamoinen kansalaisjärjestö. Niin kuin tiedämme kotiseututyön lähtökohdat ovat maaseudulla, mutta tällä hetkellä kaksi kolmasosaa yhdistyksistä toimii kaupungeissa. Tässäkin mielessä on ollut kiinnostavaa päästä katsomaan, miten salonseutulaiset ovat asioitaan hoitaneet. Salon seudulla kaupungin ja maaseudun raja on hieman toisenlainen kuin moniaalla muualla.

Paikallisuus ja pienyhteisöt ovat saaneet viime vuosina selvästi uutta arvostusta. Paljon pelätty globalisaatiokaan eli pääomien, tavaroiden, ihmisten ja ajatusten virratkaan eivät näytä sittenkään yhdenmukaistavan meitä lopullisesti. Tutkijatkin ovat alkaneet puhua globaalin sijasta glogaalista, joka tarkoittaa yleisen ja erityisen kohtaamisesta syntyneitä uutta kiinnostavaa tulosta. Näissä ja muissa maailman myllerryksissä sillä henkisellä pääomalla, jota kotiseututyön pitkä historia on tuottanut, on nyt paljon käyttöä. Täällä Salossa me olemme itsekukin monin tavoin voineet kierrättää ja täydentää tätä pääomaamme.

Kotiseututyön kannalta keskeiseksi kysymykseksi on viime aikoina noussut kotiseutukäsitteen ja itse kotiseutuaatteenkin uusi määrittely. Se on noussut esille pohdittaessa, millaisia ongelmia eri kulttuureista tulleilla muuttajilla tai täällä paikasta toiseen muuttaneilla on uuden kotiseudun ja hyvän elämän löytämisessä? Se on soveltavan kotiseututyön suuri haaste. Täällä olemme saaneet kiinnostavia vastauksia näihin kysymyksiin.

Kotiseututyön kannalta on ollut jännittävää seurata tutkimuksen piirissä käytyä keskustelua elettyjen, kuviteltujen tai kerrottujen paikkojen merkityksestä tai tuntemuksesta ihmisten elämässä. Esimerkiksi kotiseutupäiviemme teemaa ajatellen, miten joku voi kannettavan tietokoneen ja matkapuhelimen avulla rakentaa saman yhteydenpitosysteemin, ääni- ja kuvamaailman minne tahansa. Toisin sanoen on sama missä sijaitsemme, jos peittelemme itsemme kaikkialla samalla informaatiotähtillä. Siinä vanha paikkaan sitoutunut kotiseutuajatus saa uusia ulottuvuuksia.

Kiinnostavaa on sekin, että tutkijat ovat taas kiinnostuneita nostalgiaista, jopa sellaisesta nostalgisesta reaktiosta kuin koti-ikävästä, asioista, jotka ovat likeisesti kytköksissä kotiseutuaatteeeseen. Koti-ikävän tutkimusta ja sen pohdiskelua harjoittivat muuten 1800-luvulla etupäässä sveitsiläiset. Päädyttiin siihen, että lääketieteellisessä mielessä koti-ikävä oli puhtaasti fysiologinen vaiva. Jo 1700-luvun alussa oli esitetty tulkinta, että koti-ikävään sairastuminen johtui ilmanpaineen muutoksista. Tämän takia koti-ikävää potevien parannuskeinona käytettiin sitä, että potilaat vietiin kirkontorniin koti-ikävästä toipuakseen.

Potilaita olivat ennen muuta sotilaat ja merimiehet. Tauti kytkettiin siinä määrin sveitsiläisiin, että alettiin puhua jopa Sveitsin taudista. Ymmärrettiin, että mitä suurempi ero kotiseudun ja vieraan olinpaikan välillä oli, sitä taipuvaisempi ihminen saattoi olla koti-ikävälle. Suurenmoisen luontonsa ja yksinkertaisten tapojensa ansiosta juuri sveitsiläiset ja pohjoismaalaiset olivat herkimpiä sairastumaan koti-ikävään. Kiinnostavinta olisi tietenkin tietää se, mitä asioita on ensi sijassa ikävoity ja mitä ikävöidään nyt.

Ehkä ympäri Suomen kotiseuduilleen palaava kotiseutuväki voisi matkallaan leikkimielin hieman listata todellisia tai teoreettisia koti-ikävänsä kohteita. Se lista voi kertoa monista yllättävistä asioista. Ihmisistä, tapahtumista, maisemista, kadonneista rakennuksista, tunnelmista, tuoksuista, syömisistä ja juomisista tai vaikkapa Lahden torilla ennen myydystä Heinosen keitetystä lenkkimakkarasta, joka omien tutkimusteni mukaan on entisten lahtelaisten koulupoikien kaivatuin paikallisherkkku.

Mutta nyt on aika kiittää vielä kerran Salon seudun väkeä. Kiitos, että saimme tulla tänne teidän maille. Vuoden päästä tapaamme Raahessa.

OSALLISTUJALUETTELO

Nimi Organisaatio tai kotipaikkakunta

Aalto Ari	Muurla
Aalto Helena	Kotiseutuyhdistys Euran Pirtti ry.
Aalto Mirjam	Kotiseutuyhdistys Euran Pirtti ry.
Aaltonen Harri	Perniö
Aaltonen Helena	Kainuun maakunta kuntayhtymä
Ahlberg Veijo	Oulu-seura ry.
Ahonen Taru	Salo
Airaksinen	
Eeva-Maija	Nilsia
Airaksinen Veli	Nilsian kaupunki/Kotiseutupäivät 2009
Aitto-oja Jouni	Oulaisten kotiseutuyhdistys ry.
Aitto-oja Tuula	Siika-Pyhäjokialueen liitto
Ala-Hannula Tapio	Karvian Kotiseutuyhdistys ry.
Alakoski Irja	Karvian Kotiseutuyhdistys ry.
Alakoski Seppo	Karvian Kotiseutuyhdistys ry.
Alanko Annikki	Juuka
Alanko Leena	Salo
Alanko Pentti	Juuka
Alanko Risto	Juuka-Seura ry.
Alanko Sirpa	Juuka-Seura ry.
Ala-Rakkola Teija	Pertteli
Andersson Ulla	Kemiö
Ansamaa	
Jukka Pekka	Siika-Pyhäjokialueen liitto
Anttila Kyllikki	Jalasjärvi
Anttila Markku	Jalasjärvi
Aresalo Raili	Lauritsala-Seura ry.
Arkko Ulla	Karvian Kotiseutuyhdistys ry.
Arponen Matti	Lauritsala-Seura ry.
Arveli Eila	Kontiolahden kunta
Aspinen Hilka	Rikala-Seura ry.
Asunmaa Martti	H-Seura
Aulakoski Antero	Raahen kaupunki
Avonius Katriina	Tampere-seura ry.
Bergman Else-Maj	Lauritsala-Seura ry.
Blomqvist Mia	Salon kaupunki
bussinkuljettaja	Lauritsala-Seura ry.
Carlsson Jukka	Tampere-seura ry.
Eberhardt Eeva	Kärsämäki
Eerola Matti	Jyväskylän kaupunki
Eriksson Marjut	Salo
Erkkilä Asta	Vähäkyrö
Eronen Juha	Haapajärvi-Seura ry.
Ervälä Risto	Varsinais-Suomen liitto
Eskola Heikki	Loimaa-Seura ry.
Eskola Ulla	Loimaa-Seura ry.
Fihlman Paula	Turku
Friman Paavo	Helsinki
Försti Esko	Kortesjärvi-seura ry.
Groos Anna-Lena	Vaasa
Haapanen Hannu	Kuusjoki-Seura ry.

Nimi**Organisaatio tai kotipaikkakunta**

Haapavaara Leila	Salo
Hailio Leena	Kotiseutuyhdistys Euran Pirtti ry.
Hakanpää Leo	Stadin Slangi ry.
Halkilahti Jaakko	Salo-Uskelan Seura ry., Salon kaupunki
Halme Martti	Kisko-Seura ry.
Nimi	Organisaatio tai kotipaikkakunta
Halonen Mirkku	Järvisetu-Seura ry.
Halonen Timo	Tampere-seura ry.
Hanhijärvi Eero	Piikkiö-Seura ry.
Happonen	
Anna-Liisa	Tuusniemen Kotiseutuyhdistys ry.
Hartikainen Hannele	Varsinais-Suomen liitto
Hartonen Riitta	Turun Terveystieteiden museon Ystävät ry.
Hasselblatt Kaija	Helsinki
Hassinen Esa	Lahden Kaupunginmuseo
Hautajoki Eila	Vihannin kunta
Hautajoki Tuomas	Vihannin Kotiseutuyhdistys ry.
Hautamäki Tarja	Vaasan kaupunki
Havunen Pertti	Tampere-Seura
Heine Markku	Kotiseutuyhdistys Euran Pirtti ry.
Heine Sirkka	Kotiseutuyhdistys Euran Pirtti ry.
Heljala Minna	Tornion Kotiseutuseura ry.
Helminen Aarre	Huittisten Kotiseutuyhdistys ry.
Helppi Annastiina	Suomen Kotiseutuliitto ry.
Hentinen Mikko	Joutsa
Hentinen Terttu	Keski-Suomen liitto
Hertto Raimo	Helsinki
Hietanen Jyrki	Muurlan kunta
Hietaniemi Alpo	Karvian Kotiseutuyhdistys ry.
Hietaniemi Annikki	Karvian Kotiseutuyhdistys ry.
Hiidenhuhma-	
Kivelä Elise	Helsingin kaupunki, Kaupunginmuseo
Hilander Irja	Halikko
Hilden Raila	Salo
Hiltunen Susanne	Varsinais-Suomen liitto
Hiltunen Tiina	EKYL-Espoon Kaupunginosayhdistysten Liitto ry.
Hirvelä Eino	Kotiseutuyhdistys Euran Pirtti ry.
Hirvineva Toini	Huittisten Kotiseutuyhdistys ry.
Hiukka Esko	Oriveden Kotiseutuyhdistys ry.
Hiukka Pentti	Kemin kotiseutu- ja museoyhdistys
Hiukka Toini	Oriveden Kotiseutuyhdistys ry.
Holopainen Tuure	Pohjois-Pohjanmaan Liitto
Honkaniemi Terttu	Alastaipale
Hulvela Marjo	Rikala-Seura ry.
Huurre Outi	Haapavesi-Seura ry., Haapaveden kaupunki
Hyyrinen Hannu	Pieksämäki-Seura ry., Kotiseutuliitto, valtuusto
Hämäläinen Pentti	Pirkanmaan liitto
Hänninen Esko	Imatran kaupunki
Hänninen Irma	Imatran kaupunki
Hänninen Raija	Otava
Ihanus Jukka	Hiidenkivi -lehti

Nimi	Organisaatio tai kotipaikkakunta
Itkonen Sinikka	Tuusniemen Kotiseutuyhdistys ry.
Jaakkola Anna-Kaarina	Hausjärven kunta
Järnala Rauno	Espoo
Jaskari Kaisu	Nurmoo-Seura ry.
Jaskari Matti	Nurmoo-Seura ry.
Jokela Antti	Vantaa-seura
Jokela Riitta	Vantaa-seura
Joronen Raimo	E-P:n kotiseutu- ja museoyhdistys ry.
Jumppanen Riitta	Loimaa-Seura ry.
Nimi	Organisaatio tai kotipaikkakunta
Junni Heta	Loimaa-Seura ry.
Justander Kalle	Helsinki
Justén Pentti	Rauman kaupunki
Juutinen Pentti	Oulujoki-Seura ry.
Jännäri Kaarlo	Espoo
Järviluoma Hanna	Nivala-Seura ry.
Järvinen Lilja	Lohjan Kotiseutututkimuksen Ystävät ry.
Järvinen Pentti	Lohjan Kotiseutututkimuksen Ystävät ry.
Kaisalmi Katri	Turku
Kaistila Majjaliisa	Espoo
Kakko Maija-	Salo
Kallio Tapio K.	Piikkiö
Kamppinen Arto	Vuokatti
Kangasniemi Taisto	Karvian Kotiseutuyhdistys ry.
Kantonen Marja	Rymättylä-Seura ry.
Karjalainen Kari	Raahen kaupunki
Karjalainen-	
Manninen Heljä	Piikkiö
Karjaluoto Anne	Siika-Pyhäjokialueen liitto
Kauppinen Timo	Pieksämäki-Seura ry.
Keto Auvo	Järvisseutu-Seura ry.
Keto Leea	Järvisseutu-Seura ry.
Kettunen Minna	Lapinlahti-Seura ry.
Kivelä Juhani	Valkeakoski-Seura ry.
Kivi Jukka	EKYL-Espoon
	Kaupunginosayhdistysten Liitto ry.
Kiviharju Martti	Muhoksen kotiseutuyhdistys ry.
Kivimäki Jukka	Matinkylä-Seura
Kivirinta Jouko	Halikon kunta
Kleimola Piia	Kuusankoski-Seura ry.
Koillinen Perttu	Turku
Koivujärvi-Viitala	
Iiris-Maija	Karvian Kotiseutuyhdistys ry.
Koivula Hannele	Mikkeli-Seura ry.
Kolehmainen Merja	Haapaveden kaupunki
Konttinen Sirpa	Karvian Kotiseutuyhdistys ry.
Korhonen Henri	Keski-Espoo -seura ry.
Korkiavuori Arja	Tuusula-Seura ry.
Korkiavuori Matias	Tuusula-Seura ry.
Korpela Onerva	Salo
Korppi Tuula	Espoo
Korppi Viljo	Espoo
Koskela Pirkko	Tuusula
Koski Heikki	Helsinki

Nimi	Organisaatio tai kotipaikkakunta
Koski Marianne	Lahden Kaupunginmuseo
Koskinen Osmo	Salo-Uskelan Seura ry.
Kostet Juhani	Turku
Kouttu Sirkka	Huittisten Kotiseutuyhdistys ry.
Kovala Seppo	Tampereen kaupunki
Krapu Kari	Suomen Kotiseutuliitto ry.
Krapu Seija	Nivala-Seura ry.
Kristeri Lasse	Härmälä-Seura ry.
Kuivalainen Arvo	Juuan Valistusseurojen
	Kannatusyhdistys ry.
Kuivalainen Leena	Vuonilahden kyläseura ry.
Kuivalainen Reino	Vuonilahden kyläseura ry.
Nimi	Organisaatio tai kotipaikkakunta
Kukko Raimo	Friisilän Omakotiyhdistys ry.
Kukkonen Heikki	Suomen Kotiseutuliitto ry.
Kulju Leena	Turun Terveystieteiden Ystävät ry.
Kulojärvi Sulevi	Siika-Pyhäjokialueen Liitto ry.
Kulojärvi Tuulikki	Siika-Pyhäjokialueen Liitto ry.
Kultalahti Päivi	Järvisseutu-Seura ry.
Kumpula Jarmo	Järvisseutu-Seura ry.
Kumpula Päivi	Järvisseutu-Seura ry.
Kurunmäki Pentti	Uudenmaan liitto, Vihti-Seura ry.
Kyllönen Eriika	Kärsämäki
Kyllönen Pekka	Pyhäjokialueen Kotiseutuliitto
Kylmämetsä-Kiiski	
Onerva	Järnefeltin koulu
Kärki Manu	Somerniemi-Seura ry.
Kärkkäinen Erkki	Haapajärvi-Seura ry.
Käyhkö Mirjam	Lauritsala-Seura ry.
Käyhkö Unto	Kemin Museotoimi
Laakso Leena	Kruusila
Laakso Tommi	Keski-Espoo -seura ry.
Laaksonen Pekka	Suomen Kotiseutuliitto ry.
Laaksonen Päivi	Masku
Laaksonen Reijo	Masku
Laaksonen Tapio	Nilsin kaupunki/Kotiseutupäivät 2009
Lahti Arja	Espoo
Lahti Ensio	Espoo
Lahti Pirkko	Helsinki
Lahtinen Arja	Vantaa
Laiho Jari	Rikala-Seura ry.
Laitila Sami,	
kuljettaja	Karvian Kotiseutuyhdistys ry.
Laitinen Jouko	Leppävirta
Lakomaa Toini	Kerava-seura
Lappalainen Katja	Nilsin kaupunki
Laurila Aarne	Helsinki
Laurila Ritva	Helsinki
Lehtimaja Irma	Helsinki
Lehtimaja Lauri	Helsinki
Lehtipuro Helmi	Lauritsala-Seura ry.
Lehto Martti	Lahti-Seura ry., Hämeen heimoliitto
Lehtovuori Anneli	Naantalın Museoyhdistys ry.
Leino Anto	Salo

Nimi Organisaatio tai kotipaikkakunta

Leino Eira	Salo
Leino-Kaukiainen	
Pirkko	Hiidenkivi-lehti
Lepola Marja	Suomen Kotiseutuliitto ry.
Lepola Mauri	Hämeenkyrö
Liiten Ossi	Kemin Kaupunki, Kulttuuritoimi
Liukkunen Helena	Nilsin kaupunki/Kotiseutupäivät 2009
Luomala Jorma	Pihtipudas-Seura ry.
Luostarinen Eija	Nilsin kaupunki/Kotiseutupäivät 2009
Luotola Hannu	Saarijärvi-seura ry.
Lytykainen Maritta	Turku
Maijala Lea	Kotiseutuyhdistys Euran Pirtti ry.
Majamaa Ulla	Tampereen kaupunki, Kulttuuripalvelut
Mamia Satu	Kiikan kunta
Nimi	Organisaatio tai kotipaikkakunta
Manninen Juho	Järvisoutu-Seura ry.
Manninen Paula	Järvisoutu-Seura ry.
Manninen Sanna	Siika-Pyhäjokialueen liitto
Marku Irja-Liisa	Huittisten Kotiseutuyhdistys ry.
Marku Kauko	Huittisten Kotiseutuyhdistys ry.
Martevo Mirjam	Salon kaupunki
Martikainen Heidi	Tampere-seura ry.
Matikka Marjo	Espoon Kaupunginosa-yhdistysten Liitto
Mattila Hanna-Leena	Raahen-seura ry.
Mattila Marita	Etelä-Savon maakuntaliitto
Mattila Marita	Järvisoutu-Seura ry.
Maukonen Annamari	Kalevalaisten Naisten Liitto
Meriläinen Anne	Tuupovaara-Seura ry.
Mertano Reino	Kiila
Mertano Sinikka	Kiila
Metsävirta Aarre	Espoo
Miilukangas Anja	Siika-Pyhäjokialueen liitto
Mikkola Satu	Raahen Matkailuoppaat ry.
Moilanen Petri	Salo
Moisander Kirsi	Kotiseutupäivät 2009, Suomen Kotiseutuliitto ry.
Monnonen Eila	Kaksikertaseura ry.
Monnonen Markku	Kaksikertaseura ry.
Munk-Lagus Raija	Soukka-Seura ry.
Murtoerä Raija	Merijärvi
Myllykylä Turkka	Vahto-Seura
Myllylä Juha-Heikki	Salo-Uskelan srk
Myllyvirta Martti	Kerava-seura
Mäkinen Armas	Vantaa
Mäkinen Pasi	Kumpula-Seura ry.
Mäkinen Ritva	Vantaa
Mäkipää Pekka	Espoo
Mäkipää Petra	Espoo
Mäkipää Sirkka	Espoo
Mälkiäinen Aila	Kotiseutuyhdistys Euran Pirtti ry.
Mälkiäinen Paavo	Kotiseutuyhdistys Euran Pirtti ry.
Männikkö Sauli	Järvisoutu-Seura ry.
Männikkö Sirkka	Järvisoutu-Seura ry.

Nimi Organisaatio tai kotipaikkakunta

Männistö Annikki	Merijärven Kotiseutuyhdistys
Männistö Eero	Kotiseutuyhdistys Euran Pirtti ry.
Männistö Sirkka	Kotiseutuyhdistys Euran Pirtti ry.
Männistö Veikko	Merijärven Kotiseutuyhdistys
Mäntynen Taisto	Vantaan Kotiseutuliitto ry.
Möttö Anna	Lauritsala-Seura ry.
Narjus Anja	Toispual Jokke ry.
Narjus Raimo	Toispual Jokke ry.
Nera Aila	Rauman kaupunki/ Kirjasto-kulttuurilautakunta
Nevalainen Paula	Lauritsala-Seura ry.
Nevalainen Seppo	Lauritsala-Seura ry.
Niemi Aimo	Perniön Kotiseutuyhdistys ry.
Niemi Anneli	Turun Terveystuomuseon Ystävät ry.
Niemi Irja	Perniön Kotiseutuyhdistys ry.
Nieminen Irma	Salon kaupunki
Niinistö Aila	Halikon kunta
Nimi	Organisaatio tai kotipaikkakunta
Niskanen Esko	Virolahti Seura ry., Suomen Kotiseutuliitto ry.
Niskanen Leena	Suomen Kotiseutuliitto ry.
Nivalinna Jouko	Perniön Kotiseutuyhdistys ry.
Nordberg Henri	Tornion kaupunki
Nordman Kati	Rauman kaupunki/Kirjasto- kulttuurilautakunta
Numminen Jaakko	Suomen Kotiseutuliitto ry.
Numminen Maija	Suomen Kotiseutuliitto ry.
Nuorteva Jussi	Kansallisarkisto
Nurmela Eeva	Pihtipudas
Nurmi Eeva	Salo
Nurminen	
Anna-Liisa	Salo-Uskelan Seura ry.
Nurminen Eero	Koski TL
Nurminen Hely	Koskelaisseura ry.
Nygrén Leena	Nurmes-Seura ry.
Nygren Otso	Ilomantsi-Seura ry.
Nyman Lars	Hyvinkää-Seura ry.
Nyman Marjatta	Hyvinkää-Seura ry.
Ojala Leena	Pyhäjokialueen Kotiseutuliitto
Oksanen Leena	Perttelin kunta
Ollikainen Eila	Pohjois-Savon kotiseutuyhdistysten liitto ry., "Savon kieli" -lehti
Ollikainen Juhani	Varkaus-Seura ry.
Ollikainen Sirpa	Varkaus-Seura ry.
Onnela Eila	Unari-Seura ry.
Onnela Samuli	S. Kotiseutuliitto
Paasilta Anita	Halikon kunta
Paasilta Simo	Halikon kunta
Paavola Kirsti	Piispankatu ry.
Pajunen Kati	Karvian Kotiseutuyhdistys ry.
Pakka Arvo	Kurikka-Seura ry.
Pakka Sirkka	Kurikka-Seura ry.

Nimi	Organisaatio tai kotipaikkakunta
Palmgren Ulla	Lahden kaupunki
Palonen Anneli	Hämeenlinna-Seura
Palonen Tarmo	Hämeen Heimoliitto
Palosaari Helena	Kuusamo-Seura ry.
Palosaari Jorma	Kuusamo-Seura ry.
Palsa Reijo	Imatran Kotiseutuyhdistys
Parttila Sirkka	Salo
Peijonen Antero	Perniön Kotiseutuyhdistys ry.
Pekkala Annikki	Vimpeli
Pekkala Annikki	Vimpeli
Pekkala Kalevi	Vihanti
Pekkala Merja	Vihanti
Pekkala Toivo	Vimpeli-Seura ry.
Pelkonen Petri	Espoo
Peltola Maire	Särkisalon kunta
Penttilä Kaija	Karvian Kotiseutuyhdistys ry.
Penttilä Matti	Karvian Kotiseutuyhdistys ry.
Penttinen Anu	Vuonisahti
Penttinen Markku	Vuonisahti
Pere Jorma	Kotiseutuyhdistys Euran Pirtti ry.
Perkiö Sari	Salo
Peräsaari Lauri	Evijärvi-Seura ry.
Nimi	Organisaatio tai kotipaikkakunta
Peura Eila	Saarijärvi-Seura ry.
Pietilä Arvi	Siika-Pyhäjokialueen liitto
Pietilä Helena	Siika-Pyhäjokialueen liitto
Pikkarainen Alpo	Siika-Pyhäjokialueen liitto
Pitkonen Raili	Lauritsala-Seura ry.
Pitkänen Helga	Savon Tomerat Naiset ry.
Pitkänen Sirkka-Liisa	Kuusankoski-Seura ry.
Potka Kirsti	Etelä-Pohjanmaan liitto/Kulttuuri
Potka Seppo	Seinäjoki
Poutanen Varpu	Suomen Kotiseutuliitto, Valtuusto, Kainuu
Puhakka Liisa	Ilomantsin kunta
Pulkinen Niilo	Ristiina-Seura ry.
Pulliainen Aarne	Helsinki
Pulliainen Marjatta	Helsinki
Puntanen Pia	Mikkeli-Seura ry
Puolakka Helvi	Oulujokiseura ry.
Puputti Marja-Leena	Kuopion kaupunki
Purola Urpo	Järviseu-Seura ry.
Pursiainen Erkki	Kotiseutupaivien päätoimikunta/ Rikala-Seura ry.
Pyhäluoto Päivi	Pyhäjoen Kotiseutuyhdistys ry.
Pyykönen Hannu	Helsinki
Päkkilä Aili	Haapajärvi-Seura ry.
Päkkilä Kaarlo	Haapajärvi-Seura ry.
Railo Eira	Helsinki
Railo Juhani	Suomen Kotiseutuliitto ry.
Rajamäki Tuija	Siika-Pyhäjokialueen liitto
Rannikko Mari	Halikko
Ranta Matti	Siikajoen kunta
Rantanen Elli	Pieksämäki-Seura ry.
Rapeli Arja	Espoo

Nimi	Organisaatio tai kotipaikkakunta
Rasila Maija	Salo
Rasila Matti	Salo
Raudaskoski Martti	Siika-Pyhäjokialueen liitto
Raudaskoski Sirkka	Siika-Pyhäjokialueen liitto
Raunio Erkki	Asikkalan Kotiseutuyhdistys ry.
Rautajoki Seija	Tyrvään seudun Kotiseutuyhdistys ry.
Rautajoki Tapio	Tyrvään seudun Kotiseutuyhdistys ry.
Rautamäki Annikki	Vähäkyrö
Rautio Risto	Siika-Pyhäjokialueen Liitto ry.
Rinne Helinä	Halikko
Rinne Pekka	Halikko
Rintama Eeva	Wirmo-Seura ry.
Rissanen Sirkkaliisa	Vantaa
Ristikartano Lasse	Kotalato
Roininen Ilkka	Nilsian kaupunki/Kotiseutupaivät 2009
Rossi Matti A.	Suomen Kotiseutuliitto ry.
Rossi Paula	Oulu
Ruohomaa Laila	Kotiseutuyhdistys Euran Pirtti ry.
Ruohomaa Lasse	Kotiseutuyhdistys Euran Pirtti ry.
Ruohonen Terttu	Pieksämäki-Seura ry.
Ruska Antti	Halikko
Ruska Ilkka	Halikko
Ruuskanen Tapio	Lahti
Nimi	Organisaatio tai kotipaikkakunta
Ryti Eeva-Maija	Huittisten Kotiseutuyhdistys ry.
Saarelainen Olavi	Rautalammin Kulttuuriseura ry.
Saariala Anu-Liisa	Kuusjoen kunta
Saarimaa Hanna-	
Maija	Muurilan Kotiseutuyhdistys ry.
Saarinen Heikki	Suomen Kotiseutuliitto ry.
Sadeharju Orvokki	Järviseu-Seura ry.
Sadeharju Teuvo	Järviseu-Seura ry.
Sahari Jyrki	Mäntsälä Seura ry.
Saikkonen Liisa	Virtain Seura ry.
Saljola Alia	Kerava
Saljola Timo	Kerava
Salminen Kerttu	Pertteli
Salminen Risto	Meripirtin Kerho
Salminen Seija	Rauman kaupunki/ Kirjasto-kulttuurilautakunta
Salo Liisi	Lauritsala-Seura ry.
Saloheimo Lahja	Joensuu
Saloheimo Veijo	Joensuu
Salomaa Heimo	Pohjanmaan liitto
Salonen Päivi	Opetusministeriö
Salonen Ritva	Lauritsala-Seura ry.
Sartoneva Aira	Karvian Kotiseutuyhdistys ry.
Saukkonen Pertti	Ruokolahti-Seura ry.
Savela Pertti	Halikon kunta
Savo Juho	Varsinais-Suomen liitto ry.
Savo Salme	Varsinais-Suomen liitto ry.
Savolainen Maritta	Vantaa
Savolainen Päivi	Salo
Schwarz-Korpela	

Nimi	Organisaatio tai kotipaikkakunta
Erja	Hella Lighting Oy
Seuna Helena	Nahkela
Seuna Pertti	Tuusula-Seura ry.
Siekkeli Raili	Lauritsala-Seura ry.
Siirilä Aila	Kalajoen kaupunki
Siirilä Mikko	Kalajoen Kotiseutuyhdistys ry.
Sillanpää Pirkko	Keski-Espoo -seura ry.
Simojoki Pentti	Siika-Pyhäjokialueen liitto
Simojoki Sinikka	Siika-Pyhäjokialueen liitto
Sjöberg Leila	Salo
Sommers Irma	Tampere-Seura ry.
Sommers Martti	Tampere-Seura ry.
Starck Ritva	Tervolan kunta
Sulonen Jaakko	Kotiseutuyhdistys Euran Pirtti ry.
Sulonen Sinikka	Kotiseutuyhdistys Euran Pirtti ry.
Suomela Erik	Salo
Suomi Eero	Halikko
Suominen Jean	Kaupunkim Poja ry.
Suominen Seija	Auran Kotiseutuyhdistys ry.
Suominen Seppo	Keski-Suomen liitto
Suonpää Irma	Rauman kaupunki
Surmalo Esa	Järviseu-Seura ry.
Sykaräinen Sakari	Kokkolan kaupunki
Syrjälä Heli	Halikko
Taimela Katja	Eduskunta
Tallbacka Liisa	Ähtäri-Seura ry.
Nimi	Organisaatio tai kotipaikkakunta
Tamminen Ritva	Länsi-Suomen Lääninhallitus, viestintä
Tanner Markku	Suomen Kotiseutuliitto ry.
Tanni Liisa	Kulttuuri- ja kirjasto LTK , Pirkkalan kunta
Tanskanen Asko	Helsinki
Tanskanen Marjatta	Helsinki
Teikari Elina	Suomen Kotiseutuliitto ry.
Tiilikainen Jaana	Nilsin kaupunki/Kotiseutupaivät 2009
Timonen Sisko	Haapaveden kaupunki
Toivola Tapio	Vieremän Kunta
Tommila Päiviö	Suomen Kotiseutuliitto ry.
Tommila Seija	Suomen Kotiseutuliitto ry.
Tuominen Eeva	Riihimäki-Seura
Tuominen Kirsti	Salo
Tuominen Pekka	Riihimäki-Seura
Turtola Lauri	Lauttasaari-Seura
Turtola Mette	Helsinki
Turtola Ulla	Lauttasaari-Seura
Turun Salon	
seudun kiltä, 29 hlöä	Turun Salon seudun kiltä
Turunen Eija	SPAL
Turunen Harri	Suomen Kotiseutuliitto ry.
Turunen Jouko	Siika-Pyhäjoki alueen liitto SPAL
Turunen Tuula	Oulu
Tuulensuu Simo	Halikko
Tuulensuu	
Tuula-Riitta	Halikko

Nimi	Organisaatio tai kotipaikkakunta
Tuure Jorma	Rautalammin Historiallinen Yhdistys ry.
Tuure Marjatta	Rautalampi
Tyrmi Sylvi	Lauritsala-Seura ry.
Törmänen Merja	Kuusamon kaupunki
Uski Anneli	Lauritsala-Seura ry.
Utriainen Pirkko	Raahe-seura ry.
Uusitalo Eero	Perniö
Uusitalo Seija	Kotiseutuyhdistys Euran Pirtti ry.
Waahtera Liisa	Huittisten Kotiseutuyhdistys ry.
Vahtola Jouko	Oulun yliopisto
Vainio Päivi	Nokia Asset Management Oyj
Valkama Tellervo	Kuorevesi-Seura ry.
Valkoja Merja	Rauman kaupunki/ Kirjasto-kulttuurilautakunta
Walli Helvi	Noormarkun kunta
Veiranto Pirkko	Pirkkala-seura ry.
Veiranto Simo	Pirkkala-Seura ry.
Vesikivi Timo	Vantaa
Vesterinen Hillevi	Mikkeli-Seura ry.
Viertola Paula	Maa- ja Metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK
Vihtonen Arto	Salon Elektroniikkamuseon ystävät ry.
Viitala Lauri	Karvian Kotiseutuyhdistys ry.
Wikberg Sirkka	
Vilén Ari	Auran kotiseutuyhdistys
Vilkuna Janne	Suomen Kotiseutuliitto/valtuusto
Willgren Seppo	Meripirtin Kerho ry.
Willgren Tuula	Meripirtin Kerho ry.
Virkajärvi Raija	Kuorevesi-Seura ry.
Virsu Tuula	Salon kaupunki / Kirjasto
Nimi	Organisaatio tai kotipaikkakunta
Virkajärvi Raija	Kuorevesi-Seura ry.
Virsu Tuula	Salon kaupunki / Kirjasto
Virtanen Asta	Raahen Matkailuoppaat ry.
Virtanen Eeva	
Kyllikki	Auran Kotiseutuyhdistys ry.
Virtanen Irmeli	Auran Kotiseutuyhdistys ry.
Virtanen Pirjo Sisko	Salon kaupunki
Vuoristo Armi	Virtain Seura ry
Vähäkangas Juhani	Siika-Pyhäjokialueen liitto
Vähäkangas Kirsti	Raahen Kotiseutupaivien tiedotusjaosto
Vähäkangas Ritva	Siika-Pyhäjokialueen liitto
Vähälä Laila	Salo
Äikiä Reino	Huittisten Kotiseutuyhdistys ry.
Äähälä Paavo	Masku
Äähälä Raija-Leena	Masku

Ilmoittautuneita yhteensä 515 hlöä.

VALTAKUNNALLISET KOTISEUTUPÄIVÄT

SALON SEUDULLA 9.-12.8.2007

SUOMEN KOTISEUTULIITTO

Salo

Somero

Halikko

Kiikala

Kisko

Kuusjoki

Muurila

Perniö

Pertteli

Suomensjärvi

Särkisalo

Yhteistyössä

NOKIA
Connecting People

SSO

